

Kapitalejerlån

LL § 16 E

Vejleder:

Jane Bolander

Forfattere:

Charlotte Schubert Frandsen,

Studienummer: 69020

Mia Wauder Eriksen,

Studienummer: 71471

Antal anslag: 238.977

Antal normalsider: 105

Afleveret den 7. november 2018

1. Abstract

In this Thesis we assess the impact of LL § 16 E (the Danish Tax Assessment Act) on the shareholders and their auditors. Moreover, we have discussed the objective of the implementation hereof, the individuals and entities subject to the Act and the consequences for the involved individuals and entities. We have examined where conflicts arise in relation to company law which has resulted in huge challenges on the part of the auditors with respect to managing the relevant situations.

The purpose of the Act was to eliminate situations where shareholders exploited the possibilities of tax-free withdrawal of funds from the company, which happened despite the fact that already existing company law provisions prohibited such loans.

According to LL § 16 E, all loans, granted after 14 August 2012, by capital companies to natural persons having a controlling interest and their related parties will be taxed as withdrawals without an obligation to repay. This will also apply to loans to tax transparent companies if the participants have a controlling interest in the lender company.

Direct and indirect loans as well as securities are subject to the provision, only except for ordinary loans to banks, loans for the purpose of self-financing, and loans in the course of ordinary business transactions. In particular the latter exception has resulted in huge challenges in relation to the interpretation of what this means, and practice has shown a very narrow interpretation by SKAT of the transactions that may be affected.

When a transaction is subject to the above provision the consequence is that it will be considered a withdrawal that is not subject to a repayment obligation, and it will therefore be subject to tax on the part of the shareholder as salary or dividend. If the withdrawal is taxed as salary, it will be deductible by the company. Like for ordinary payments of salaries and dividend, the company must settle tax at source, and the recourse claim that will arise against the shareholder is to be repaid before expiry of the tax return deadline for the year in which the loan was raised to avoid that it is regarded as a new loan.

There is a challenge in that the loan according to company law will continue to exist as a loan that is to be repaid although it for tax law purposes is a withdrawal. If repayment has not taken place,

the company may therefore decide to distribute the claim as dividend or pay it as salary to eliminate the loan. In the case of repayment, it will result in double taxation for the shareholder.

New company law provisions were implemented from 2017, which in certain circumstances allow the companies to make loans to shareholders legal. However, this did not change the tax consequences and has therefore resulted in an increased conflict between the tax law and company law set of rules relating to managing of shareholder loans.

The differences between company law rules and tax law rules and interpretations in the area have in particular resulted in huge challenges on the part of the shareholders and the advisors, and there are therefore many binding rulings that were subsequently decided by the National Tax Board, and in some cases the National Income Tax Tribunal and/or the City Court. These are discussed in our Thesis under the relevant areas. They show, however, a continued uncertainty as regards what is subject to the exemption of ordinary business transactions and what can be defined as errors and therefore is not subject to the exemption.

Generally, the provision has also resulted in taxation of many shareholders who also unintentionally have raised loans that have become subject to the provision and in several cases, where the shareholders in good faith have tried to redress the issue by repaying the loans, this has resulted in double taxation.

In the perspective paragraph of this Thesis, we assess whether the consequences are in agreement with the legislators' intentions of the provisions and we assess whether, as a result of the relief of the statutory audit, a higher number of shareholder loans are not detected. Finally, we have considered the matter that the taxation in certain cases is rather of the nature of a fine and whether legislator has the authority to determine this penalty.

2. Indholdsfortegnelse

1. Abstract	1
3. Indledning	6
3.1 Problemformulering	7
3.2 Afgrænsning	8
3.3 Metode.....	9
3.4 Kildekritik	10
3.5 Begreber og definitioner.....	12
3.6 Afhandlingsstruktur.....	13
3.7 Forkortelser	14
4. Baggrund for LL § 16 E.....	15
4.1 Indførelse af selskabsretligt forbud.....	15
4.2 Hvem er omfattet af Selskabsloven § 210.....	17
4.2.1 Eksempler på forskellige lån/sikkerhedsstillelser	19
4.3 Hvad er omfattet af Selskabsloven § 210.....	25
4.4 Selskabsretlige retsvirkninger	29
4.4.1 Tilbagebetaling.....	30
4.4.2 Forrentning af lånet	31
4.5 Opsummering	32
5. LL § 16 E	33
5.1 Indførelsen af LL § 16 E	33
5.1.1 Vedtagelsen af LL § 16 E.....	33
5.2 Hvem er omfattet af LL § 16 E	36
5.2.1 Personer omfattet af LL § 2.....	37
5.2.1.1 Fysiske personer.....	38
5.2.1.2 Nærtstående	40
5.2.1.3 Skattetransparente selskaber.....	44

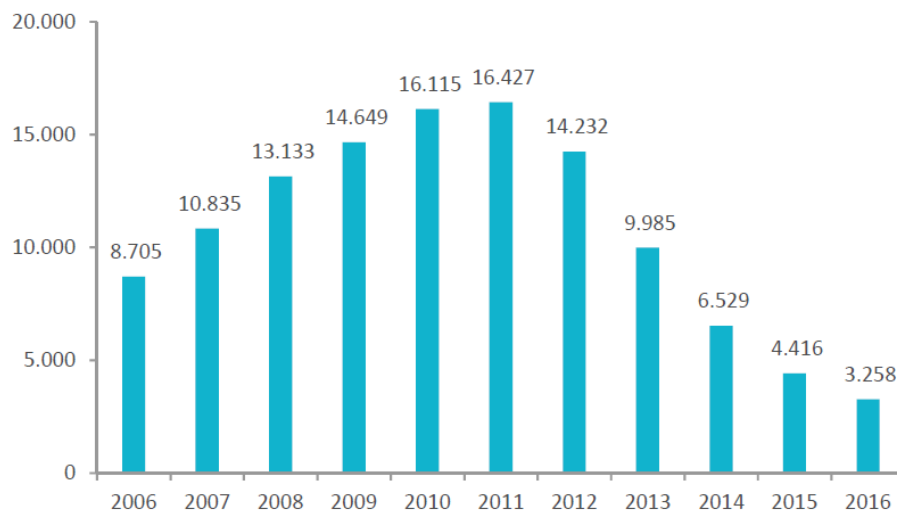
5.2.1.4 Ledelsen	46
5.2.2 Kapitalejers indtræden/udtræden.....	47
5.2.3 Opsummering	47
5.3 Hvad er omfattet af LL § 16 E	48
5.3.1 Hævninger uden tilbagebetalingspligt.....	49
5.3.1.1 Markedsmæssige vilkår.....	53
5.3.1.2 Mellemlægninger	55
5.3.2 Sædvanlige forretningsmæssige dispositioner	61
5.3.3 Sædvanlige lån fra pengeinstitutter	71
5.3.4 Selvfinansiering.....	71
5.3.5 Fejldispositioner	72
5.3.6 Opsummering	79
5.4 Retsvirkninger	80
5.4.1 Beskatning som løn	80
5.4.2 Beskatning som udbytte	83
5.4.3 Tilbagebetaling.....	86
5.4.4 Behandling af renter	90
5.4.5 Omgørelsesmuligheder.....	92
5.4.6 Ligningsfristen	93
5.4.7 Opsummering	94
6. Selskabsretlig betinget lovliggørelse.....	97
6.1 Baggrund for ændringen.....	98
6.2 Betingelser for lovliggørelse	99
6.2.1 Skal kunne rummes i frie reserver.....	99
6.2.2 Skal vedtages på en generalforsamling	100
6.2.3 Selskabets skal have aflagt sin første årsrapport	100
6.2.4 Konsekvenser ved manglende opfyldelse af betingelserne	101
6.3 Konflikt i forhold til skatteretlige regler	101

7. Konklusion	104
7.1 Formålet med indførslen	104
7.2 Hvem er omfattet.....	104
7.3 Hvad er omfattet.....	105
7.3.1 Undtagelse om sædvanlige lån fra pengeinstitutter.....	105
7.3.2 Undtagelse om selvfinansiering	106
7.3.3 Undtagelse om sædvanlige forretningsmæssige dispositioner	106
7.3.4 Fejlpositioner	107
7.4 Retsvirkninger	107
7.4.1 Beskatning som løn eller udbytte	107
7.4.2 Tilbagebetaling og dobbeltbeskatning.....	108
7.4.3 Renter	108
7.4.4 Omgørelse	109
7.5 Nye selskabsretlige muligheder for lovliggørelse	109
7.6 Fortsatte gråzoner.....	110
8. Perspektivering.....	111
8.1 Konsekvenser af LL § 16 E i forhold til lovgivers hensigt med loven.....	111
8.2 Konsekvenser af lempelse af revisionspligten	114
8.3 Lovgivers hjemmel til strafudmåling	119
8.4 Vores samlede vurdering af LL § 16 E	120
9. Litteraturliste	121
9.1 Bøger	121
9.2 Artikler	121
9.3 Materiale fra Erhvervsstyrelsen, SKAT og Folketinget	122
9.4 Dokumenter fra websteder	125
Bilag 1	127
Bilag 2	131

3. Indledning

I 2012 blev der med indførelsen af LL § 16 E sat fokus på den skattemæssige behandling af kapitalejerlån, der førhen kun havde været ulovligt set ud fra et selskabsretligt synspunkt. Før indførelsen af LL § 16 E havde det ingen skattemæssige konsekvenser, hvis der blev ydet et kapitalejerlån, hvilket resulterede i, at der blev foretaget en del hævninger som lån i stedet for løn eller udbytte for at spare kildeskatten. Som det fremgår af nedenstående figur, er det særligt i årene under finanskrisen, at denne form for hævninger blev foretaget. Det skyldes, at det var muligt at overføre midler fra selskabet til privatøkonomien uden beskatning på overførelstidspunktet, da beskatningen først ville blive aktuel, hvis lånet senere med udlignet i form af løn eller udbytte. Skete der en senere tilbagebetaling, kunne lånet foretages helt uden skattemæssige konsekvenser. For mange kapitalejere var der derfor en oplevelse af at spare skatten ved at overføre midler på denne måde. LL § 16 E har gjort denne form for hævninger skattepligtige, og dermed øget fokus på kapitalejerlånene, og det ses også af figuren, at der efter indførelsen har været et betydeligt fald i antallet af ulovlige lån.

Udviklingen i antallet af regnskaber med anmærkninger om ulovlige lån

Kilde: Experian 2017 og FSR-beregninger.

Figur 3.1: Udvikling i antallet af regnskaber med anmærkninger om ulovlige lån

Kilde: FSR, 2018. *FSR Analyse - Anmærkninger om selskabernes ulovlige lån.*

<https://www.fsr.dk/-/media/Files/Presse%20og%20nyheder/Analyser/Analyser/2018/A-1%20C3%A5n%20analysedokument%20final.ashx>

Det, at man skattemæssigt anser disse overførsler for hævninger uden tilbagebetalingspligt og ikke lån, har medført problemer for de selskabsdeltagere, som er blevet ramt af reglerne, da der dermed ikke er overensstemmelse mellem den skatteretlige og selskabsretlige håndtering af disse transaktioner. Forskellene ses både i forhold til, hvordan transaktionerne bliver anset, og hvordan de skal behandles, hvis lånet opstår. De selskabsretlige regler er senest i 2016 blevet ændret, således at man har indført mulighed for lovliggørelse af kapitalejerlån under visse omstændigheder, hvilket har bidraget til yderligere uoverensstemmelser mellem den selskabsretlige og skatteretlige behandling af lånene, da der ikke er foretaget en tilsvarende lempelse i de skatteretlige regler.

Det øgede fokus på kapitalejerlån har krævet et øget fokus fra revisor, dels i forbindelse med revision og omtale af forholdene i erklæringen, og dels i forhold til rådgivningen af de omfattede kapitalejere og kapitalselskaber, for at mindske konsekvenserne for disse mest muligt.

Denne afhandling vil særligt fokusere på de problemstillinger, som LL § 16 E har medført og mulighederne for at håndtere kapitalejerlån i henhold til denne. Vi vil se på forskellige afgørelser, hvor vi vil se på hvilke transaktioner, der kan være omfattet og måder at håndtere situationerne på, herunder konsekvenserne af den valgte metode.

3.1 Problemformulering

Hovedformålet med afhandlingen er at undersøge, hvilken effekt indførelsen af LL § 16 E har haft for kapitalejere og revisorer.

Med vurderingen af effekten menes, hvordan bestemmelsen har påvirket kapitalejerne, både i forhold til, hvilke kapitalejere og hvilke dispositioner bestemmelsen omfatter, og hvilke konsekvenser, det har haft for de kapitalejere, som er blevet ramt. Herunder de retsvirkninger, der følger af bestemmelsen, samt hvilke fortolkningsproblemer kapitalejerne og derigennem også deres rådgivere, ofte i form af revisorer, har oplevet.

For at besvare dette vil søge svar på følgende undersøgelsesspørgsmål:

1. Hvilke konsekvenser har indførelsen af LL § 16 E haft for selskabsdeltagere, som har kapitalejerlån?
2. Hvilke konflikter er der mellem de selskabsretlige og skatteretlige regler?
3. Hvad var baggrunden for indførelsen af LL § 16 E?

I undersøgelsesspørgsmål 1 vil vi gennem afgørelser se på de konsekvenser, som LL § 16 E har haft for de kapitalejere, der er blevet omfattet af loven. Vi vil se på udfaldet af forskellige scenarier for at opnå en forståelse af, hvordan loven anvendes, og hvordan bestemmelsen skal tolkes.

I undersøgelsesspørgsmål 2 vil vi se på forskellene mellem de selskabsretlige og skatteretlige regler. Dette vil vi dels gøre ved at sammenholde lovenes bestemmelser og de bagvedliggende betænkninger samt forarbejderne til loven, og dels ved at sammenholde cases fra de afgørelser vi undersøger, og se på hvor der opstår konflikter mellem reglerne, og hvilke mulige løsninger kapitalejerne har inden for reglerne.

I undersøgelsesspørgsmål 3 vil vi gennemgå det oprindelige lovforslag, samt den udarbejdede betænkning for at undersøge tankerne bag loven og formålet med indførelsen. Dette vil bidrage til at forstå, hvordan loven skal tolkes, da der opnås en forståelse for lovgivers tanker med loven.

Vi vurderer, at ovenstående spørgsmål samlet vil kunne bidrage til forståelse, af hvordan LL § 16 E skal tolkes, og hvilke konsekvenser den har for de berørte kapitalejere. Dette vil samlet kunne give svar på vores problemformulering og give en forklaring på, hvilken effekt indførelsen af loven har haft for kapitalejerne.

3.2 Afgrænsning

Vi vil i afhandlingen kun beskæftige os med de selskabsretlige og skatteretlige regler, hvor selskabsformer, som er omfattet af Selskabsloven § 1, dette vil sige anpartsselskaber, aktieselskaber samt iværksætteselskaber, er långivere. Vi vil dog ikke behandle de særlige problemstillinger, der kan opstå i relation til udlodning af udbytte i iværksætterselskaberne, da dette ikke vurderes at være af væsentlig betydning for belysning af problemformuleringen.

Afhandlingen vil kun inddrage danske regler for området, og dermed ikke eventuelle udenlandske regler, der kan få indflydelse i situationer med lån ydet på tværs af landegrænser.

Rådgivere vil i afhandlingen kun omfatte revisorer.

Ved vores behandling af vedtagelsen af lov nr. 926 af 18. september 2012, behandles alene indførelsen af LL § 16 E, og dermed ikke de øvrige lovændringer, som trådte i kraft ved indførelsen af denne lov.

Vi vil i selve afhandlingen alene foretage en juridisk analyse i forhold til, hvordan LL § 16 E skal anvendes og sammenholde med forarbejderne samt fagpersoners kritik af afgørelserne. Vi vil dog i vores perspektivering påpege eventuelle konsekvenser, som vi finder uhensigtsmæssige i forhold til formålet med loven.

Informationsindsamlingen er afsluttet den 1. oktober 2018, og artikler og afgørelser offentliggjort efter denne dato er ikke behandlet i afhandlingen.

3.3 Metode

Afhandlingen vil primært basere sig på sekundære kvalitative data i form af forskellige retskilder suppleret med den eksisterende litteratur på området i form af artikler og bøger. Der vil i mindre omfang blive anvendt sekundære kvantitative data i form af statistikker. Vi vil anvende følgende retskilder, som nedenfor er oplyst i forhold deres retskildeværdi:

1. Reguleringer
  - Lovbestemmelser, høringer, forarbejder, betænkninger og lovkommentarer.
2. Bekendtgørelser
3. Praksis
  - Afgørelser

Ovenstående suppleres med juridiske vejledninger, styresignaler samt notat fra Erhvervsstyrelsen.

Afhandlingen vil basere sig på den retsdogmatiske metode,¹ hvor vi vil beskrive, fortolke og systematisere den gældende ret for at analysere forskellige retsstillinger. Dette vil vi gøre ved at se på forskellige afgørelser og ud fra disse identificere problemstillingerne, finde de relevante bestemmelser fra ovenstående retskilder, og anvende disse på de identificerede problemstillinger for at nå en konklusion på disses udfald. Vi vil sammenholde afgørelserne inden for de emner, som behandles, og se på udviklingen inden for emnet fra lovens vedtagelse til i dag.

Derudover vil vi gennem forskellige fagfolks forståelse af problemstillingerne inden for emnet, som vi vil søge gennem artikler fra Foreningen for Statsautoriseret Revisorer (FSR), revisionshuse og tidsskrifterne fra Foreningen for Danske Revisorer, SR-SKAT, Revision & Regnskab og

---

¹ Tvarnø, C. D. & Nielsen, R., 2014. *Retskilder og Retstrier*. 4. udgave red. København: Jurist- og økonomiforbundets forlag., side 223 ff.

Skatterevisoren, samt den forståelse vi opnår gennem tolkningen af den indsamlede data, anvende den hermeneutiske metode² til at skabe en forståelse for, hvor der opleves problematikker mellem de skatteretlige og selskabsretlige regler.

Den deduktive metode³ anvendes primært i forbindelse med fortolkningen af lovtekster, betænkninger, styresignaler, vejledninger, bøger og artikler. I forbindelse med gennemgangen af afgørelser og cases vil vi anvende den induktive metode⁴ til at opnå en generel forståelse af reglerne på området.

3.4 Kildekritik

Da området kapitalejerlån har stort fokus både skatteretligt og selskabsretligt, og der løbende kommer nye afgørelser inden for området, er det vigtigt at forholde sig kritisk til den indsamlede data for at sikre validiteten af afhandlingen.

For at sikre, at emnet belyses fra forskellige vinkler, vil vi sørge for at indhente data fra forskellige kilder:

Fra SKAT (herunder Skatterådet og Landsskatteretten) vil vi indhente juridiske vejledninger, bindende svar, styresignaler samt afgørelser. Fra Erhvervsstyrelsen vil vi indhente notater og vejledninger. Data fra både SKAT og Erhvervsstyrelsen vil bidrage til vores juridiske analyse, da alt den oplyste data har en retskildeværdi, som vil kunne bidrage til vores analyse af forskellige scenarier.

For at få en forståelse af lovgivers intentioner med loven, vil vi indhente høringsforslag, lovudkast og betænkninger i forbindelse med indførelsen af LL § 16 E. Vi vil ligeledes anvende de gældende love inden for området. Vi vil derudover, for at få en forståelse af de konsekvenser, som de kapitalejere, der er blevet berørt af loven oplever, se på forskellige afgørelser og supplere med den litteratur, der eksisterer på området i form af udgivelser fra FSR og revisionshuse.

Vi vil gennem statistikker indsamle data, som kan supplere med faktiske oplysninger omkring udviklingen på området.

---

² Andersen, I., 2013. *Den skinbarlige virkelighed*. 5. red. s.l.:Samfundslitteratur, side 197

³ Andersen, I., 2013. *Den skinbarlige virkelighed*. 5. red. s.l.:Samfundslitteratur, side 31

⁴ Andersen, I., 2013. *Den skinbarlige virkelighed*. 5. red. s.l.:Samfundslitteratur, side 31

Den data, som indsamles i form af juridiske vejledninger, bindende svar, styresignaler, afgørelser og love, vurderes at være objektive og pålidelige for de gældende regler, som SKAT anvender dem. Dog vil vi under vores behandling af disse være opmærksomme på eventuelle gråzoner, hvor reglerne giver anledning til fortolkning. Vi vil ligeledes forholde os kritisk til, at der løbende er sket en udvikling inden for området, og at ældre afgørelser, derfor kan have en lavere grad af relevans i forhold til de nuværende regler.

Vi vil ligeledes anvende udgivelser fra FSR og tidligere oplistet tidsskrifter, som er målrettet vejledning af revisorer. Vi vurderer, at disse udgivere har en interesse i at informere revisorerne korrekt, men er dog også opmærksomme på, at deres udgivelser vil bygge på deres tolkning af de regler og styresignaler, som er offentliggjort af myndighederne, hvilket kan medføre en mindre grad af objektivitet. Vi vurderer dog, at dette vil være begrænset, og at udgivelserne vil kunne anvendes til at opnå forståelse af reglerne på området. FSR og de øvrige tidsskrifter inddrager desuden eksperter fra de forskellige revisionshuse og sikrer dermed en høj grad af ekspertise fra de forfattere, der er bag artiklerne. Artiklerne vil anvendes til at påpege konflikter mellem skatteretlige og selskabsretlige regler og eventuelle gråzoner for loven, men kan ikke anvendes som retskilde i forbindelse med den juridiske analyse.

Vi vil ligeledes anvende artikler fra forskellige revisionshuse, men er opmærksomme på, at de enkelte huse ikke har samme mulighed som FSR for at hente de bedste eksperter på alle områder, da de oftest anvender interne medarbejdere, hvorfor disse artikler primært vil anvendes som inspiration i forhold til, hvor revisionshusene påpeger, at der kan opleves problematikker.

Bogen ”Kapitalejerlån og selvfinansiering” af Martin Chr. Kruhl og Ole B. Sørensen er anvendt i den indledende skriveproces til at opnå en grundlæggende viden inden for området og bidrager desuden til en forståelse af rådgiver sidens forståelse på området. Oplysningerne er baseret på de to forfatters fortolkning af loven og vil derfor blive anvendt som supplement til vores forståelse af problematikkerne på området, men bliver ikke anvendt i vores juridiske analyse, da bogen ikke har nogen retskildeværdi.

For at understøtte vores kvalitative data vil vi anvende statistikker om blandt andet udviklingen i antallet af anmærkninger i revisors erklæringer om ulovlige kapitalejerlån, hvilket vurderes at være objektive og pålidelige data, som er indsamlet af Experian for FSR. Statistikken vil alene anvendes til at vise tendensen, men fortæller ikke noget om årsagerne til udviklingen, hvorfor dette vil tages med i vurderingen af tallene, der primært vil anvendes i vores perspektivering.

3.5 Begreber og definitioner

Følgende definitioner er baseret på definitionerne i Selskabsloven § 5, med undtagelse af frie reserver, der er baseret på definitionen i Selskabslovens § 180 stk. 2, og har været grundlag for, hvordan begreberne er anvendt i afhandlingen, hvis ikke andet er nærmere angivet.

Ejeraftale: En aftale der regulerer ejer- og ledelsesforhold i selskabet indgået af kapitalejerne.

Frie reserver: Et selskabs frie reserver er i Selskabsloven defineret som beløb, der i selskabets senest godkendte årsrapport er opført som overført overskud samt øvrige reserver, der ikke er bundet i henhold til lov eller vedtægter, med fradrag af overført underskud.

Kapitalselskaber: Med kapitalselskaber menes aktie-, anparts og iværksætterselskaber. Disse er defineret som følger:

Aktieselskaber – selskaber hvor kapitalejernes indskudte kapital er fordelt på aktier, og hvor kapitalejerne alene hæfter med deres indskudte kapital. Aktierne kan udbydes til offentligheden.

Anpartsselskaber – selskaber hvor den indskudte kapital er fordelt på anparter og hvor kapitalejerne alene hæfter med deres indskudte kapital. Anparterne kan ikke udbydes til offentligheden.

Iværksætterselskaber – Et anpartsselskab, jf. ovenstående, som endnu ikke har en registreret selskabskapital på min. 50 t.kr.

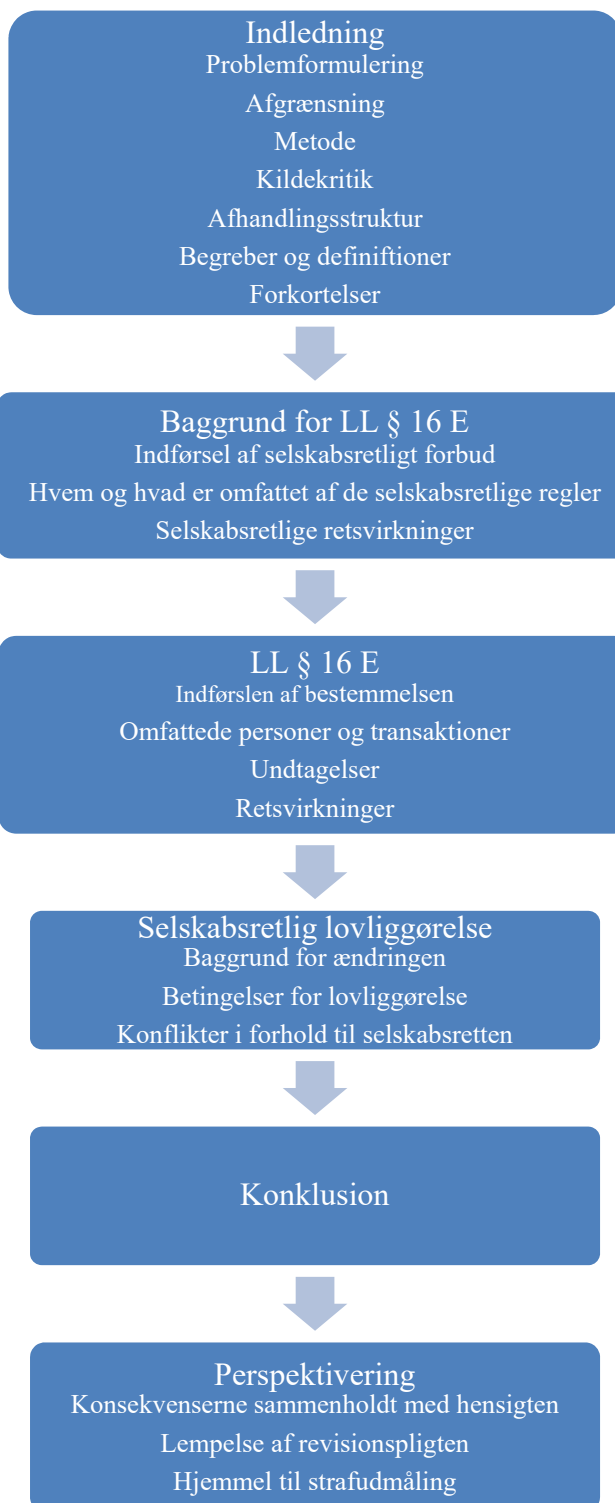
Alle ovenstående er selvstændige skattesubjekter.

Kapitalejerlån: Et lån ydet fra selskabet til en person omfattet af nedenstående definition. Dette vil sige at dette omfatter både aktionærlån og anpartshaverlån.

Kapitalejer: En ejer af en eller flere kapitalandele i et af ovenstående kapitalselskaber. Dette omfatter både anpartshavere og aktionærer, som i afhandlingen samlet betegnes kapitalejere. Kapitalejer kan både omfattet fysiske og juridiske personer.

Ledelsen: Ledelsen omfatter både bestyrelsesmedlemmer, direktionsmedlemmer og medlemmer af tilsynsrådet.

3.6 Afhandlingsstruktur

3.7 Forkortelser

BKG	Bekendtgørelse
BR	Byretten
DSL	Dødsboskatteloven
FSR	Foreningen for Statsautoriseret Revisorer
I/S	Interessentskab
GBL	Gældsbrevsloven
KGL	Kursgevinstloven
K/S	Kommanditselskab
KSL	Kildeskatteloven
LL	Ligningsloven
LSR	Landsskatteretten
PSL	Personskatteloven
SFL	Skatteforvaltningsloven
SKL	Skattekontrolloven
SR	Skatterådet
SL	Statsskatteloven
VSO	Virksomhedsordningen

4. Baggrund for LL § 16 E

Før indførelsen af LL § 16 E var det kun selskabsretlig, der var konsekvenser ved kapitalejerlån. For at forstå baggrunden for, at man indførte LL § 16 E, er det derfor nødvendigt at klarlægge forholdene inden loven blev indført, hvorfor dette kapitel behandler de selskabsretlige regler på området ved indførelsen i 2012. De nye selskabsretlige regler på området er derfor ikke behandlet i dette afsnit, men behandles i kapital 6.

4.1 Indførelse af selskabsretligt forbud

Den første aktieselskabslov indeholdte ingen forbud mod kapitalejerlån og blev vedtaget i 1917. Denne lov blev udarbejdet i Danmark med inspiration fra nabolandene, som var længere fremme på dette område, end man var i Danmark. Man fandt dog hurtigt ud af, at denne lov ikke var fyldestgørende, og derfor blev der årene efter løbende foretaget ændringer hertil.

Op gennem 1900-tallet blev der foretaget en del ændringer til loven, herunder reglerne for lån til kapitalejere. I 1952 blev det vedtaget at opdele selskaberne i to grupper, henholdsvis i ikke børsnoterede og børsnoterede selskaber. De ikke børsnoterede selskaber blev i denne lov omfattet af forbuddet om lån til kapitalejere, da man anså denne gruppe selskaber for hyppigst at yde kapitalejerlån.⁵

I 1973 ændrede man denne lov igen, da man ville gøre selskabslovgivningen ens for alle selskaber. Derfor besluttede man at lovliggøre kapitalejerlån igen, hvis følgende få betingelser var opfyldt⁶:

1. Der skulle være sikkerhed for, at selskabet ville få lånet tilbagebetalt. Dette skulle sikre, at likviditeten i selskabet ville være fornuftig.
2. Selskabet skulle kunne fortsætte driften.
3. Der skulle være sikkerhed overfor selskabets eksterne parter, som der skyldtes penge til.

I 1982 reviderede man loven igen, da der var en del kritik af den foregående lov, da selskabsejerne udnyttede dette og udtømte selskaberne som følge af reduktion i likvider og egenkapital. Derfor

---

⁵ Handelsministeriets kommission, 1964. *Betænkning nr. 362 om Revision af Aktieselskabslovgivningen*. s.l.:Handelsministeriet.

⁶ *Lovforslag som fremsat, 1973-01-31 nr. 171*

besluttede man at gøre lån til kapitalejere ulovlige, herunder også til ledelsesmedlemmer og nærtstående parter. Dog var der en undtagelse vedrørende nærtstående parter, da lån til disse var lovlige, hvis de var foretaget som led i forretningsmæssige dispositioner.⁷

I 2006 valgte man at sammenlægge aktie- og anpartsselskabsloven, da man havde et ønske om at tilpasse sig de øvrige lande i EU, og dermed gøre Danmark mere konkurrencedygtigt på selskabsområdet. Man valgte endvidere at nedsætte kapitalkravet til anpartsselskaber, således at det skulle blive nemmere at drive virksomhed i Danmark og dermed øge egen drift i landet fremfor at have to separate love, som i det store hele mindede meget om hinanden. Ved denne sammenlægning skete der ikke større ændringer i forhold til de eksisterende selskaber, men blot nogle lempeligere regler, som ville gøre det nemmere for selskaberne fremadrettet.

I 2010 blev denne lov afløst af en fælles Selskabslov, lov nr. 470 af 12. juni 2009. I denne lov erstattede man aktieselskaber og anpartsselskaber til samlet at hedde kapitalsselskaber. Derudover ændrede man reglerne omkring selvfinansiering for at efterkomme EU's 2. selskabsdirektiv. Dog blev der ikke ændret i reglerne om forbuddet mod kapitalejerlån. Ved denne lovrevision blev Selskabslovens § 210 indført, og reglerne var herefter gældende i samme ordlyd, som vi selskabsretligt kender i dag.

Et kapitalejerlån er defineret som et lån, hvor et selskab direkte eller indirekte låner penge til eller stiller midler til rådighed for selskabets ejere eller øverste ledelse, eller stiller sikkerhed for denne/disse. Selskabslovens § 210 definerer, hvornår der er tale om et ulovligt kapitalejerlån. Ordlyden af denne var på daværende tidspunkt følgende:

” Et kapitalsselskab må ikke direkte eller indirekte stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for kapitalejere eller ledelsen i selskabet, jf. dog §§ 211-214. Tilsvarende gælder i forhold til kapitalejere eller ledelsen i selskabets moderselskab og i andre virksomheder end moderselskaber, der har bestemmende indflydelse over selskabet. 1. pkt. gælder også personer, der er knyttet til en person, som er omfattet af 1. eller 2. pkt. ved ægteskab, ved slægtskab i ret op- eller nedstigende linje, eller som på anden måde står den pågældende særlig nær.

Stk. 2. Et kapitalsselskab kan dog uanset stk. 1 yde den i stk. 1 nævnte økonomiske bistand, hvis der er tale om selvfinansiering, jf. reglerne i §§ 206-209.”

---

⁷ Lov nr. 282 af 9. juni 1982

Problematikken omkring kapitalejerlån fra et selskabsretligt synspunkt skyldes, at der er en formodning om, at der ville blive ydet en grundigere kreditvurdering og være større krav om sikkerhedsstillelse ved ydelse af lån til tredjemand end ved lån til selskabets egne ejere og ledelse. Risikoen ved dette kan være en manglende vurdering af debtors betalingssevne, hvilket kan medføre tab for selskabet.⁸

Det andet hovedproblem har et mere skatteretligt perspektiv. Den måde ejere kan opnå udbetaling af midler fra et selskab vil almindeligvis være som udbytte, mens det for ledelsen vil ske som løn, hvilket også kan være tilfældet for ansatte ejere. Både udbytte og løn er skattepligtigt for modtageren, og derfor er lånene en måde at overføre midler på, hvor låntageren undgår at betale skat.

4.2 Hvem er omfattet af Selskabsloven § 210

Det fremgår af paragraffen, at der ikke må stilles midler til rådighed, ydes lån eller stilles sikkerhed for kapitalejere eller ledelsen. For kapitalejere i selskabet er der i loven ingen grænse for, hvor stor ejerandelen skal være for at lånet er ulovligt, ligesom der ikke sættes andre betingelser om bestemmende indflydelse. Selskabsretligt er der derfor tale om et ulovligt kapitalejerlån, såfremt der for eksempel ydes lån til en aktionær, uanset at denne blot måtte eje en enkelt aktie.

Ledelsen er ligeledes omfattet af bestemmelsen og er i Selskabsloven § 5 defineret som værende medlemmer i enten bestyrelsen, direktionen eller tilsynsrådet.

Det fremgår desuden, at der heller ikke må stilles midler til rådighed, ydes lån eller stilles sikkerhed for ejere og ledelsesmedlemmer i moderselskabet eller andre selskaber, der har bestemmende indflydelse. Det afgørende er igen her ikke, om ejerne har bestemmende indflydelse i moderselskabet, men derimod om moderselskabet er omfattet af definitionen i Selskabsloven §§ 5, 6 og 7 som et selskab, der har bestemmende indflydelse i et underliggende datterselskab.

Nærtstående personer til de ovenfor omtalte er, som det fremgår af bestemmelsen, ligeledes omfattet af forbuddet, da de formodes at have samme interesse.

Som det også fremgår af Selskabsloven § 210 er der visse undtagelser til forbuddet, som fremgår af Selskabsloven §§ 206-209 samt §§ 211-214. Disse er nærmere behandlet under afsnit ”4.3 Hvad er omfattet”, men nedenfor er kort oplyst, hvilke situationer, der kan undtages.

---

⁸ Erhvervsstyrelsen, 2018: <https://erhvervsstyrelsen.dk/ulovlige-kapitalejerlaan>

Undtagelse vedrørende selvfinansiering

Selskabsloven §§ 206-209 vedrører selvfinansiering. Jf. Selskabsloven § 210, stk. 2 kan et selskab yde den økonomiske bistand, som ellers er omfattet af forbuddet i stk. 1, hvis der er tale om selvfinansiering, som følger reglerne i Selskabsloven §§ 206-209. Et selskab må således yde lån eller stille sikkerhed til rådighed for tredjemands erhvervelse af kapitalandele i selskabet eller dets moderselskab, såfremt visse betingelser er opfyldt, jf. Selskabsloven § 206, stk. 2. Disse gennemgås under afsnit 4.2

Undtagelse vedrørende moderselskaber

Af Selskabsloven § 211 fremgår det, at der kan stilles midler til rådighed, ydes lån og stilles sikkerhed for danske og visse udenlandske moderselskaber. Disse udenlandske selskaber er defineret i bekendtgørelsen om lån m.v. til udenlandske moderselskaber. Det er dermed ikke ulovligt at yde lån til selskabets eget moderselskab, men der må som beskrevet ikke ydes lån til ejere og ledelse i dette.

Undtagelse vedrørende sædvanlige forretningsmæssige dispositioner

Selskabsloven § 212 giver mulighed for, at lånene kan foretages, hvis det er som led i sædvanlige forretningsmæssige dispositioner.

Undtagelse vedrørende pengeinstitutter

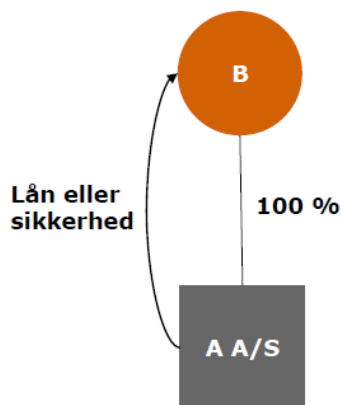
Hverken Selskabsloven § 210 eller § 206 gælder for pengeinstitutter eller realkreditlån, som ydes af realkreditinstitutter jf. Selskabsloven § 213.

Undtagelse vedrørende medarbejdere

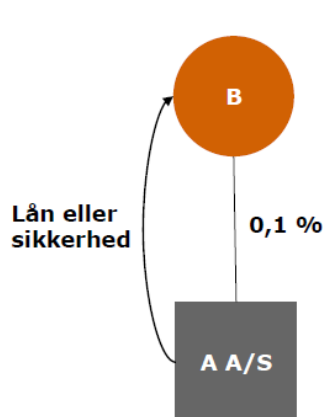
Selskabsloven § 214 undtager dispositioner, der har til formål at erhverve kapitalandele fra eller til medarbejdere i selskabet selv eller et datterselskab, fra at være omfattet af Selskabsloven § 210 og § 206. Der er dog krav om, at ledelsen oplyser dette i ledelsesprotokollen, samt at dispositionen ikke overstiger hvad selskabet lovligt måtte udlodde i udbytte.

I følgende afsnit vil blive gennemgået forskellige koncernstrukturer med en beskrivelse af, hvornår der kan opstå ulovlige kapitalejerlån.

4.2.1 Eksempler på forskellige lån/sikkerhedsstillelser

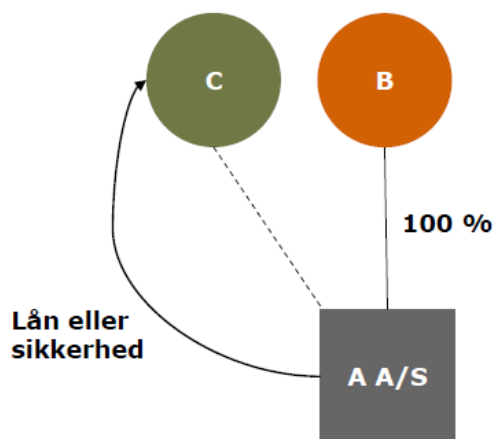
Figur 4.1: Eksempel 1

Figur 4.2: Eksempel 2

Kilde (begge figurer): Seehausen, J., 2012. *Eksempler på "kapitalejerlån" - selskabs- og skatteretligt*. s.l.:Beierholm.

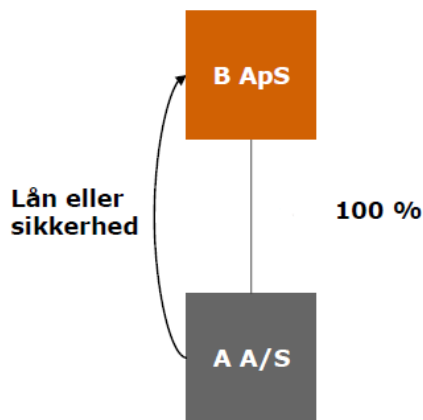
Dette er to simple eksempler på et lån der ydes fra selskabet A A/S til ejeren B, som i begge tilfælde er en fysisk person, hvilket er ulovligt iht. Selskabsloven § 210. Som det også er beskrevet i foregående afsnit, har det ingen betydning, at B i eksempel 1 ejer 100%, mens B i eksempel 2 kun ejer 0,1 %, begge tilfælde er omfattet af bestemmelsen.

Figur 4.3: Eksempel 3

Kilde: Seehausen, J., 2012. *Eksempler på "kapitalejerlån" - selskabs- og skatteretligt*. s.l.:Beierholm.

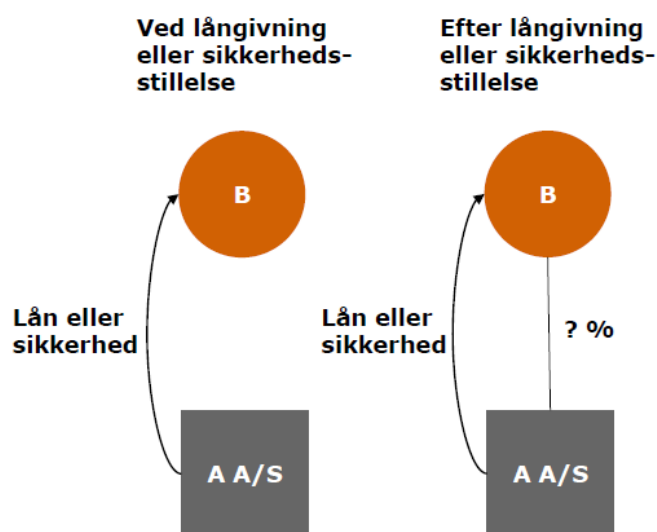
Den stiplede linje illustrerer, at C er medlem af ledelsen, men ikke kapitalejer i A A/S. Der er derfor i denne situation, ligeledes tale om et scenarie omfattet af Selskabsloven § 210, hvorfor lånet er ulovligt.

Figur 4.4: Eksempel 4

Kilde: Seehausen, J., 2012. *Eksempler på "kapitalejerlån" - selskabs- og skatteretligt.* s.l.:Beierholm.

I dette tilfælde er kapitalejeren et selskab, og lånet omfattes derfor af Selskabsloven § 211, som tillader lån til moderselskaber. Lånet er derfor lovligt.

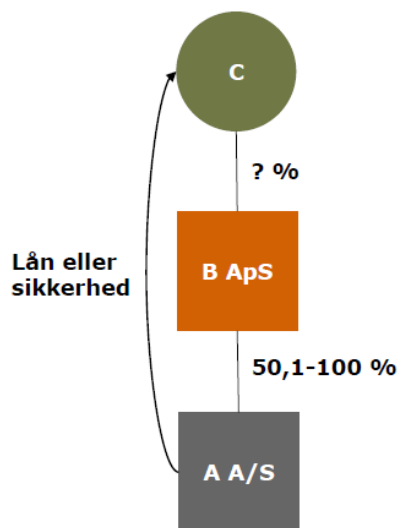

Figur 4.5: Eksempel 5

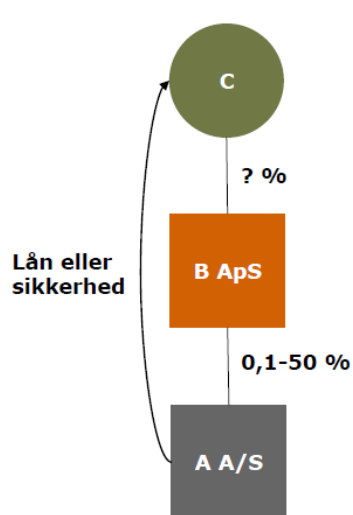
Kilde: Seehausen, J., 2012. *Eksempler på "kapitalejerlån" - selskabs- og skatteretligt.* s.l.:Beierholm.

Eksempel 5 illustrerer en situation, hvor der ydes et lån til B, som er fysisk person, og som på långivningstidspunktet ikke er kapitalejer, men bliver det efterfølgende (da ejerandelen er uden betydning, er denne angivet til "?"). I dette tilfælde er lånet lovligt, da det er de forhold, som er

gældende på långivningstidspunktet, som er afgørende for, hvorvidt lånet er lovligt eller ulovligt, hvilket fremgår af kommentarerne til loven. Havde B været kapitalejer på långivningstidspunktet, og efterfølgende solgte sine aktier, ville lånet være ulovligt.

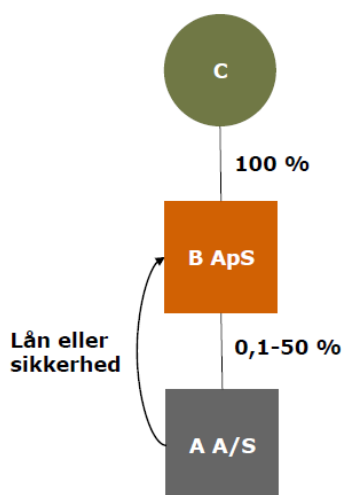
Figur 4.6: Eksempel 6

Figur 4.7: Eksempel 7

Kilde (begge figurer): Seehausen, J., 2012. *Eksempler på "kapitalejerlån" - selskabs- og skatteretligt*. s.l.:Beierholm.

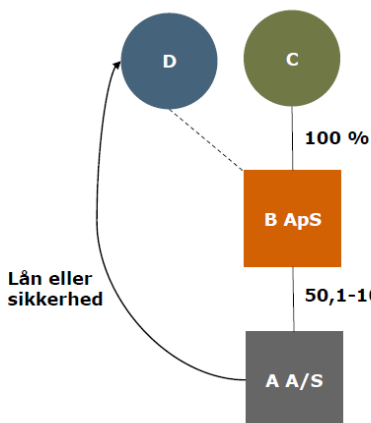
I eksempel 6 og 7 er C ejer i moderselskabet. C's ejerandel i B ApS er uden betydning som i eksempel 1 og 2, men det er afgørende, om B ApS har bestemmende indflydelse i A A/S. Det er forudsat, at stemmerne følger ejerandelene. Der er derfor i eksempel 6 tale om et ulovligt lån, da B ApS er moderselskab til A A/S, mens der i eksempel 7 ikke er bestemmende indflydelse i A A/S, hvorfor lånet er lovligt.

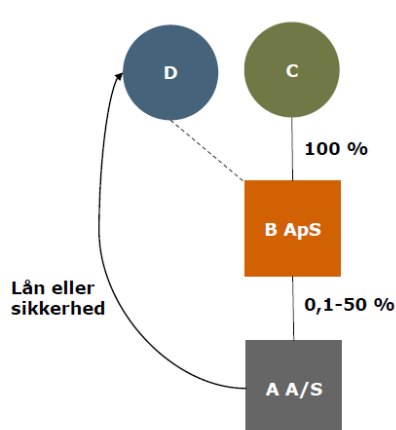
Figur 4.8: Eksempel 8

Kilde: Seehausen, J., 2012. *Eksempler på "kapitalejerlån" - selskabs- og skatteretligt.* s.l.:Beierholm.

Der er i eksempel 8 tale om et ulovligt lån, da Selskabsloven § 211 kun omfatter moderselskaber. Forudsat at stemmerne følger ejerandelene, har B ApS ikke bestemmende indflydelse i A A/S, hvorfor lånet ikke omfattes af undtagelsen.

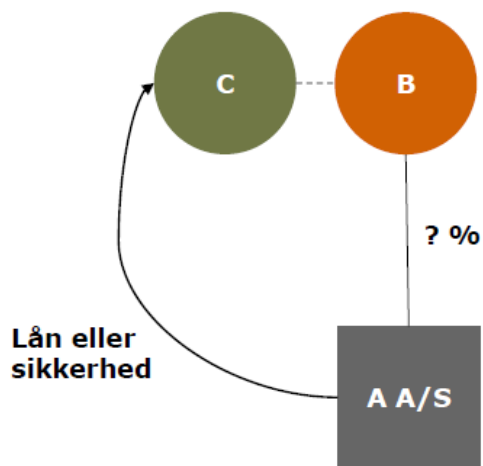
Figur 4.9: Eksempel 9

Figur 4.10: Eksempel 10

Kilde (begge figurer): Seehausen, J., 2012. *Eksempler på "kapitalejerlån" - selskabs- og skatteretligt.* s.l.:Beierholm.

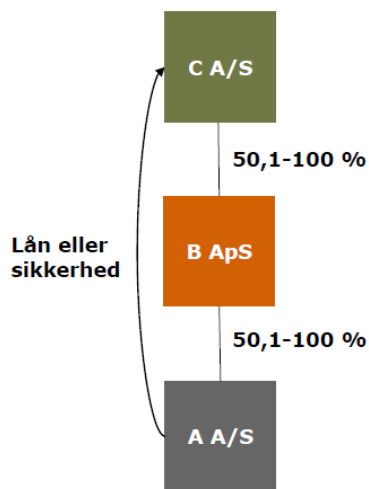
I disse eksempler er D medlem af ledelsen i B ApS. Da B ApS i eksempel 9, som i eksempel 6, har bestemmende indflydelse i A A/S, bliver D omfattet af Selskabsloven § 210, hvorfor lånet er ulovligt. Omvendt er situation i eksempel 10, som i eksempel 7, at lånet er lovligt, da B ApS ikke har bestemmende indflydelse.

Figur 4.11: Eksempel 11

Kilde: Seehausen, J., 2012. *Eksempler på "kapitalejerlån" - selskabs- og skatteretligt.* s.l.:Beierholm.

C er i ovenstående nærtstående til B (ægtefælle, samlever, ret op- eller nedstigende slægtning eller anden særligt nær person), men er ikke selv kapitalejer eller medlem af ledelsen. Lånet er i dette tilfælde ulovligt jf. Selskabsloven § 210.

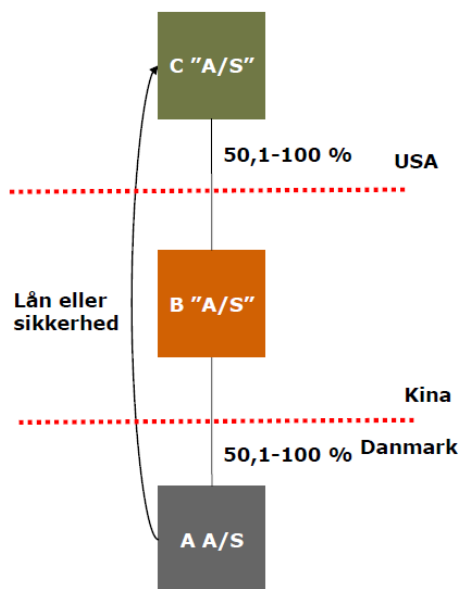

Figur 4.12: Eksempel 12

Kilde: Seehausen, J., 2012. *Eksempler på "kapitalejerlån" - selskabs- og skatteretligt.* s.l.:Beierholm.

I dette eksempel ydes der lån til moderselskabets moderselskab. Det fremgår af lovkommentarerne⁹, at Selskabsloven § 211 både omfatter direkte og indirekte moderselskaber, og da C A/S indirekte har bestemmende indflydelse i A A/S, er lånet derfor lovligt.

Figur 4.13: Eksempel 13

Kilde: Seehausen, J., 2012. *Eksempler på "kapitalejerlån" - selskabs- og skatteretligt*. s.l.:Beierholm.

Kina er ikke omfattet af bekendtgørelsen om lån m.v. til udenlandske moderselskaber, mens USA er. Det fremgår af lovkommentarerne¹⁰ til Selskabsloven § 211, at et mellemliggende selskab, der ikke opfylder betingelserne i Selskabsloven § 211, ikke forhindrer et overliggende selskab, som gør, i at modtage lån. Lånet er derfor lovligt.

Som et praktisk eksempel¹¹ er set en koncern, som består af selskab A, som er beliggende i Canada, selskabet B, som er beliggende i Danmark og ejer selskab A 100 %. Selskab C, som er beliggende på Jomfruøerne (BVI), ejer selskab B 100 %.

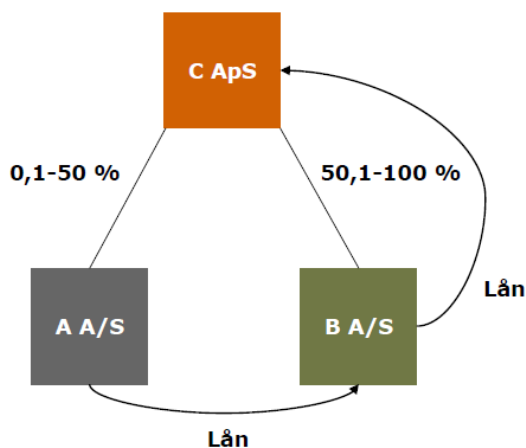
⁹ Erhvervsministeriet (tidligere Økonomi- og Erhvervsministeriet), 2009. *Lovforslag som fremsat, 2009-03-25 nr. 170*.

¹⁰ Erhvervsministeriet (tidligere Økonomi- og Erhvervsministeriet), 2009. *Lovforslag som fremsat, 2009-03-25 nr. 170*.

¹¹ Eksempel fra revisionskunde i forbindelse med vores arbejde

Der bliver i dette eksempel udloddet udbytte fra Selskab A til B, da selskab B ikke har nogen bankkonto, er pengene i stedet indsat hos selskab C. Da der endnu ikke er sket udlodning fra selskab B til selskab C, opstår der dermed et lån mellem disse selskaber.

Da selskab C er beliggende på Jomfruøerne (BVI), som ikke er omfattet af bekendtgørelsen om lån m.v. til udenlandske moderselskaber, er lånet ulovligt, selvom der er tale om et lån til et moderselskab.

Figur 4.14: Eksempel 14

Kilde: Seehausen, J., 2012. *Eksempler på "kapitalejerlån" - selskabs- og skatteretligt*. s.l.:Beierholm.

Enkeltstående er de to lån lovlige, da der ved lånet fra A A/S til B A/S ikke er tale om, at A A/S er kapitalejer. Ligeledes er lånet fra B A/S til C ApS almindeligvis lovligt, da C ApS er moderselskab i B A/S. I dette tilfælde er der dog tale om omgåelse, idet lånet reelt set ydes fra A A/S til C ApS, hvilket er ulovligt, da C ApS ikke er et moderselskab i A A/S. Begge lån vil derfor blive ulovlige, som følge af omgåelse jf. lovkommentarerne.

4.3 Hvad er omfattet af Selskabsloven § 210

De selskabsretlige regler omkring kapitalejerlån findes i Selskabsloven §§ 210-215. Ordlyden af Selskabsloven § 210 er gengivet i indledningen til kapitel 4. Her nævnes det yderligere, at der er undtagelser til forbuddet i Selskabsloven § 210, som er beskrevet i Selskabsloven §§ 206-209 samt §§ 211-214 vedrørende lovlig selvfinansiering, moderselskabslån, sædvanlige forretningsmæssige dispositioner, pengeinstitutter samt medarbejdere. Selskabsloven § 215 omhandler tilbagebetalingspligten, som er beskrevet i afsnit 4.3.

Forbuddet i Selskabsloven § 210 gælder enhver form for direkte og indirekte långivning fra kapital-selskabet til den af forbuddet omfattede personkreds, som beskrevet i afsnit 4.1. Ved lån forstås udlån af penge, checks, obligationer og andre typer værdipapirer. Udlån i form af andre aktiver så som fast ejendom, løsøre og lignende er ikke omfattet af forbuddet, medmindre at udlånet reelt vurderes at være udtryk for et salg på kredit til kapitalejer.

Hvis der sker salg af et aktiv fra selskabet til kapitalejer under markedsprisen, vil dette ikke udgøre et lån, og der kan derfor ikke sanktioneres efter Selskabsloven § 210, dog kan der her været udtryk for en maskeret udlodning, hvilket er i strid med Selskabsloven § 179, hvorfor der skal ske tilbagebetaling efter Selskabsloven § 194.

Derudover kan der opstå tvivl om lån, hvis en enejer af et selskab foretager lønindberetninger og tilbageholder A-skat, AM-bidrag med videre, uden at der foreligger en skriftlig ansættelsesaf-tale herom jf. Selskabsloven § 127, stk. 2. Dog er dette svært at bevise, da selskabets ejer blot skal have udført arbejde i lighed med en almindelig ansat for at bevise gyldigheden af den lønudbeta-ling, som er foretaget.¹²

Der er ingen bagatelgrænse i Selskabsloven § 210, stk. 1, hvorfor enhver form for lån eller sik-kerhedsstillelse, uanset størrelse af beløb, er omfattet af forbuddet.

Der kan være situationer, hvor der opstår lån, uden at det er kapitalejerens hensigt, herunder bog-førings fejl mv, hvilket betyder, at der løbende sker nogle naturlige fejl, som medfører, at der, indtil fejlen opdages, foreligger et lån eller sikkerhedsstillelse, hvilket er i strid med forbuddet i Selskabsloven § 210. Disse fejl kan opstå, hvis f.eks. en bogholder ved en fejl betaler ejerens private regninger ved træk på selskabets kassekredit, eller hvis selskabets bankforbindelse tager pant i aktiver, som tilhører selskabet som sikkerhed for et privat lån til ejeren. Dog tager Selskabs-loven § 210 eller bestemmelsens forarbejder ikke stilling til, hvorvidt fejldispositioner, efter om-stændighederne kan falde uden for forbuddet, det må forventes, at disse er i strid med reglerne i Selskabsloven § 210, og derfor må anses for at være lån/sikkerhedsstillelse, bevisbyrden har der- for gennem praksis vist sig at ligge hos selskabet, og at det vil være selskabets opgave at redegøre for, hvorfor disse ikke er i strid med Selskabsloven § 210¹³.

---

¹² Kruhl, M. C. & Sørensen, O. B., 2014. *Kapitalejerlån og Selvefinansiering*. 1. red. s.l.:Karnov Group.

¹³ Kruhl, M. C. & Sørensen, O. B., 2014. *Kapitalejerlån og Selvefinansiering*. 1. red. s.l.:Karnov Group.

For hvert lån vil det være en individuel sag at vurdere, om beløbende skal medtages netto eller brutto, hvilket sker på baggrund af hvilken type af lån, der er tale om med videre.

Forbuddet i Selskabsloven § 210 finder også anvendelse, hvis selskabet erhverver en fordring mod en fysisk person eller juridisk person omfattet af den tidligere definerede personkreds i afsnit 4.1. Dette er gældende uanset, at der er stillet sikkerhed for fordringen jf. kommentarerne til selskabsloven.

Ligeledes gælder det for erhvervelse af pantebrev, uanset om disse er udstedt til en navngiven kreditor, eller om der er tale om et ejerpantebrev.

Hvis selskabet sælger en fast ejendom til en person, som er omfattet af forbuddet, vil selskabet dog grundet undtagelsen i Selskabsloven § 212 om sædvanlige forretningsmæssige dispositioner, kunne give kredit med den del af købesummen, som ikke kan realkreditbelånes, samt det udstedte sælgerpantebrev, som er stillet til sikkerhed for lånet, forudsat at handlen og kreditgivningen sker på markedsmæssige vilkår. Her er det dog vigtigt at huske på, at dette udelukkende er reglerne efter Selskabsloven, og at reglerne i LL § 16 E har andre afgrænsninger af, hvad sædvanlige forretningsmæssige dispositioner omfatter.

Når der er konstateret et lån/sikkerhedsstillelse i henhold til Selskabsloven § 210, må det herefter vurderes om nogle af disse dispositioner falder ind under undtagelserne i Selskabsloven §§ 206-209 eller 211-214. Herunder lovlig selvfinansiering, moderselskabslån, sædvanlige forretningsmæssige dispositioner, pengeinstitutter og medarbejdere.

Lovlig selvfinansiering Selskabsloven § 210, stk. 2.

Før der kan være tale om lovlig selvfinansiering, er der 4 betingelser, som skal være opfyldt:

1. Det centrale ledelsesorgan skal sikre, at der foreligger en kreditvurdering af den eller dem, der modtager den økonomiske bistand, Selskabsloven § 206, stk. 3
2. Generalforsamlingen skal godkende på baggrund af en udarbejdet rapport fra ledelsen, som skal offentliggøres i Erhvervsstyrelsen, Selskabsloven § 207
3. Størrelsen på den økonomiske bistand skal være forsvarligt for selskabet at udlåne/stille til sikkerhed. Der må kun anvendes det beløb, der lovligt ville kunne udloddes i udbytte, Selskabsloven § 208
4. Ydelsen af økonomisk bistand skal ske på markedsmæssige vilkår, Selskabsloven § 209

Hvis disse betingelser er opfyldt følger det direkte af Selskabsloven § 210, stk. 2 at forbuddet i Selskabsloven § 210, stk. 1 ikke kan finde anvendelse.

Dette betyder, at et selskab gerne må stille sikkerhed for kapitalejers erhvervelse af yderligere kapitalandele i selskabet, uden at dette kommer i strid med Selskabsloven § 210 stk. 1, hvis sikkerhedsstillelsen sker i overensstemmelse med de ovenstående betingelser.

Moderselskabslån Selskabsloven § 211

I henhold til Selskabsloven § 211 stk. 1, bliver lån / sikkerhedsstillelser til danske og visse udenlandske moderselskaber legaliseret, og dermed undtaget fra forbuddet i Selskabsloven § 210 stk. 1.

I marts 2010 skete der en harmonisering af koncerndefinitionen i henholdsvis selskabsloven, årsregnskabsloven og selskabsskatteloven. Dette medførte visse ændringer i forhold til selskabslovens tidligere koncerndefinition. Den væsentligste ændring hertil var, at det nu har betydning for koncerntatus, hvorvidt moderselskab f.eks. et holdingselskab ejer mindre end 50 % af datterselskabets kapitalandele, eller om der er givet afkald på bestemmende indflydelse. Hvis dette er tilfældet, så er der ikke tale om moderselskab i henhold til reglerne i Selskabsloven §§ 5-7, og dermed bortfalder undtagelsen, og forbuddet i Selskabsloven § 210 stk. 1. bliver en realitet.

Erhvervsstyrelsen har udarbejdet en bekendtgørelse (bkg. nr. 275 af 25. marts 2010.), som siger, at et udenlandsk moderselskab lovligt kan modtage lån/sikkerhedsstillelse fra det danske datterselskab, hvis der er tale om et udenlandsk aktieselskab, anpartsselskab, partnerselskab eller andet selskab i samme form, og at selskabet har hjemsted enten i et andet EU-land, EØS-land, Schweiz, Australien, Canada, Hong Kong, Japan, Sydkorea, New Zealand, Singapore, Taiwan eller USA, her skal man dog være opmærksom på, at undtagelsen om lån med videre omfatter direkte som indirekte moderselskaber, som illustreret i figur 4.13.

Sædvanlige forretningsmæssige dispositioner Selskabsloven § 212

Denne undtagelse blev først medtaget i selskabsloven ved 2009-reformen, men havde dog i praksis vist sig gældende lang tid forinden. Selskabsloven § 212 og lovbemærkninger hertil siger, at sædvanlige forretningsmæssige dispositioner, som hovedregel er kendetegnet ved, at selskabet løbende foretager dispositioner af denne karakter med uafhængige parter. Her er oftest de mest almindelige dispositioner salg af varer og tjenesteydelser på kredit.

Forarbejderne fremhæver tre forhold, som kendetegner sædvanlige forretningsmæssige dispositioner, disse er at, transaktionen skal være sædvanlig for selskabet, inden for branchen og vilkår skal være sædvanlige.

Penge- og realkreditinstitutter Selskabsloven § 213

I Selskabsloven § 213 er en undtagelse om, at forbuddet ikke er gældende for pengeinstitutter og realkreditinstitutter. Denne undtagelse er indført, da et banklån til bankens kapitalejere som udgangspunkt ellers ville være ulovlige. For pengeinstitutter er det både lån og sikkerhedsstillelser, mens det for realkreditinstitutter udelukkende undtager realkreditlån.

Medarbejdere Selskabsloven § 214

Selskabsloven § 214 omhandler medarbejdere og lån og sikkerhedsstillelse til disse med henblik på at erhverve kapitalandele i selskabet, dets datterselskab eller salg til tredjemand. Denne undtagelse kan derfor både anvendes til at få en medarbejder ind som medejer i selskabet og til at få dem ud igen.

Der er dog her nogle betingelser, som skal være opfyldt for, at man kan anvende undtagelsen omkring medarbejderlån:

1. Der skal være tale om medarbejdere, altså ikke et ledelsesmedlem
2. Der skal være tale om et generelt tilbud til alle medarbejdere
3. Lånet/sikkerhedsstillelsen skal kunne ske inden for rammerne af de midler, selskabet alternativt ville kunne udlodde som udbytte
4. Lånet/sikkerhedsstillelsen skal noteres i ledelsesprotokollen for det centrale ledelsesorgan.

4.4 Selskabsretlige retsvirkninger

Da ledelsen har ansvaret for de fortagende dispositioner, vil de jf. Selskabsloven §§ 361 og 367 kunne ifalde henholdsvis erstatnings- og/eller strafansvar for deres handlinger. I situationer hvor ledelsen har risiko for at ifalde ansvar, skal revisor oplyse om dette i deres erklæring jf. Bekendtgørelse nr. 736 af 17. juni 2016 om godkendte revisorerers erklæringer § 7.

Erhvervsstyrelsen har således mulighed for at forfølge de selskaber, hvor der i den indberettede årsrapport fremgår bemærkninger om et sådan forhold i regnskabet og politianmelde de grove

tilfælde. På Erhvervsstyrelsens hjemmeside¹⁴ fremgår det at, en bøde typisk udgør 2,5 % af lånets hovedstol, hvis fristen på 6 uger fra påbud om inddrivelse overholdes, og 5 % af hovedstolen, hvis der betales senere.

I tilfælde hvor Erhvervsstyrelsen vurderer, at der er tale om betydelige lån eller dette er sket gentagne gange, har de mulighed for at suspendere selskabets mulighed for at fravælge revision i indværende samt de efterfølgende to regnskabsår. I visse tilfælde har de også mulighed for at forlænge perioden.

4.4.1 Tilbagebetaling

Hvis der er ydet et lån eller stillet en sikkerhed, som er i strid med forbuddet i Selskabsloven § 210, stk. 1, og dette ikke kan legaliseres efter en af de beskrevne undtagelser i Selskabsloven §§ 210, stk. 2, 211, 212, 213 eller 214, er det bestemt i Selskabsloven § 215, at lånet skal tilbagebetales og den eventuelle sikkerhed skal ophøre.

Selskabsloven § 215, stk. 1 og 2 siger, at lån, som er ydet i strid med forbuddet i Selskabsloven § 210 stk. 1, skal tilbageføres til selskabet. Hvis tilbagebetalingen ikke kan ske, fordi kapitalejeren eller ledelsesmedlemmet ikke er i stand til at tilbagebetale lånet, vil de personer, som har truffet aftale herom eller forsøgt at opretholde lånet, indestå for det tab selskabet måtte blive påført.

Personerne, som typisk vil indestå for lånets tilbagebetaling, er ledelsen, herunder bestyrelse og/eller direktion, som har ydet lånet eller ikke har set, at der er blevet etableret et ulovligt lån. Dette sker oftest, hvis ledelsesmedlemmet først er tiltrådt efter lånets etablering.

Indeståelsen sker først når det konstateres, at kapitalejeren eller ledelsesmedlemmet ikke kan tilbagebetale lånet. Hvis der ikke er aftalt nogen forfaldsdato for lånet, f.eks. fordi der her er tale om en simpel mellemregning, så siger GBL § 5, stk. 1, at gæld er anfordringsgæld, medmindre andet er aftalt, og dermed må lånet være forfalden det øjeblik, selskabet fremsætter betalingspåkrav og må dermed også være misligholdt, hvis debitor ikke betaler straks herefter.

Ved indeståelse menes der en hæftelse, som er på objektivet grundlag, jf. U 1998.455 H. Afgørelsen siger, at dem som indestår, ofte selskabets ledelse, ikke kan undgå betaling, upåagtet at de

---

¹⁴ Erhvervsstyrelsen, 2018. *Erhvervsstyrelsen*. - <https://erhvervsstyrelsen.dk/ulovlige-kapitalejerlaan>

ikke vidste lånet var ulovligt eller at dette var opstået. Der kan ligeledes heller ikke stilles spørgsmålstegn ved, om der er handlet uagtsomt eller ej, da dette er irrelevant, når der er hæftelse på objektivet grundlag.

Hvis der er tale om ulovlig sikkerhedsstillelse, siger Selskabsloven § 215, stk. 3, at sikkerhedsstillelsen, selvom den er ulovlig, er bindende for selskabet, hvis ejeren er i god tro om lovligheden af denne. Det, som er afgørende i en sådan situation, er om ejeren, f.eks. en bank vidste eller burde vide, at den pågældende sikkerhedsstillelse var i strid med forbuddet i Selskabsloven § 210, stk. 1. Hvorvidt ejeren er i god eller ond tro, vil altid afhænge af en konkret vurdering af den pågældende situation.

En tilbagebetaling af et ulovligt lån behøver ikke ske kontant, Erhvervsstyrelsen accepterer i praksis, at der sker modregning som tilbagebetaling. Denne modregning kan ske i alt, men vil i praksis oftest ske som løn eller udbytte.

4.4.2 Forrentning af lånet

Når der er opstået et ulovligt lån, skal der også ske forrentning. Reglerne i Selskabsloven § 215, stk. 1 fastslår, at et ulovligt kapitalejerlån skal forrentes efter rentelovens § 5, stk. 1 og 2, med et tillæg af 2%, medmindre der er aftalt en højere rente. I rentelovens § 5, stk. 1 er en definition af morarenten, altså den rentesats som gælder for et lån, hvis der ikke er aftalt noget herom. Denne rente udgøres af to elementer: en referencerente og et tillæg.

Referencerenten er den officielle udlånsrente, som Nationalbanken fastsætter 2 gange årligt, og tillægget udgør 8 % p.a.

Dette vil sige, at forrentningen efter Selskabsloven § 215 vil udgøre følgende:

Rente efter Nationalbankens officielle udlånsrente for den pågældende periode
+ tillægget efter Rentelovens § 5, stk. 1. som udgør 8% p.a.
+ tillægget efter Selskabsloven § 215, stk. 1. som udgør 2% p.a.
= sats til forrentning til ulovligt kapitalejerlån.

4.5 Opsummering

I 2010 blev der indført et forbud mod, at et selskab måtte yde lån eller stille sikkerhed for dets kapitalejer eller ledelse. Dette omfatter både lån til fysiske og juridiske personer og er uafhængig af kapitalejerens ejerandel. Dog er lån til danske og visse udenlandske moderselskaber undtaget. Der må gerne ydes lån mellem søsterselskaber, da der her ikke er tale om kapitalejerforhold.

Ligeledes er lån til selvfinansiering undtaget under betingelse af, at følgende fire betingelser er opfyldt:

1. Det centrale ledelsesorgan skal sikre der foreligger en kreditvurdering af modtageren af den økonomiske bistand.
2. Generalforsamlingen skal godkende på baggrund af udarbejdet rapport fra ledelsen, og dette skal offentliggøres hos Erhvervsstyrelsen.
3. Størrelsen på den økonomiske bistand skal kunne rummes i selskabets frie reserver.
4. Ydelsen af den økonomiske bistand skal ske på markedsvilkår.

Der er i loven ligeledes en undtagelse vedrørende sædvanlige lån fra pengeinstitutter samt for lån ydet i forbindelse med en medarbejders indtræden eller udtræden som medejer i selskabet.

Konsekvenserne af et lån omfattet af forbuddet er, at ledelsen vil kunne ifalde erstatnings- og/eller straffeansvar. Der vil derfor indgå en bemærkning i selskabets erklæring på regnskabet givet af revisor. Derudover er der krav om tilbagebetaling af lånet, og hvis låntageren ikke er i stand til at tilbagebetale lånet, vil de personer, som har truffet aftale om lånet, indestå for det tab, selskabet måtte blive påført. Indtil tilbagebetaling er sket, skal der ske en renteberegning af lånet på diskontoen + 10 %.

5. LL § 16 E

5.1 Indførelsen af LL § 16 E

Før den 14. august 2012 var der skattemæssigt ingen konsekvenser af, at en kapitalejer optog et lån i et selskab. Man anså før LL § 16 E også skatteretligt dette som et lån på samme måde som selskabsretligt.

Dette gjaldt også renterne på et kapitalejerlån, som derfor blev behandlet skattemæssigt som renter i almindelighed, hvilket betød, at der var fradrag for kapitalejeren, mens der var skattepligt for selskabet¹⁵.

Selv om et lån ydet til en personlig hovedkapitalejer før den 14. august 2012 også skattemæssigt ansås for et lån, kunne der dog ske beskatning af kapitalejeren, hvis denne ikke var i stand til at betale, og lånet blev eftergivet.¹⁶

Dette betød, at der kun i meget få tilfælde skete beskatning af en kapitalejer. Mange så derfor en mulighed i at udnytte dette til gennem lån at få skattefrie midler ud af selskabet til privatforbrug, da mange kapitalejere også anser selskabet for deres og dermed også anser de midler som selskabet har for deres.

5.1.1 Vedtagelsen af LL § 16 E

Der blev den 14. august 2012 fremsat lovforslaget L 199, dette forslag blev opdelt i 2, hvor beskatning af kapitalejerlån blev overført til lovforslaget L 199A, som blev vedtaget den 3. september 2012.

Formålet med lovforslaget lyder således:

”Lovforslaget har til formål at fjerne de eksisterende skattemæssige incitamentter til at optage aktionærlån som skattefrit alternativ til at hæve løn eller udbytte i selskabet. SKAT’s complianceundersøgelser og indsatsprojekter har vist at optagelse af ulovlige aktionærlån træder reelt i

---

¹⁵ Bilag 22 til L 199A

¹⁶ Den juridiske vejledning 2018-2 - C.B.3.5.3.3.

stedet for løn eller udbytte, fordi det ikke har været hensigten at tilbagebetale lånene. Det foreslås derfor at aktionærlån skal beskattes allerede ved optagelsen af lånet, således at der ikke opnås en skattemæssig fordel ved at omdøbe sådanne hævninger, der reelt er løn eller udbytte til lån”¹⁷.

Det var opfattelsen, at det selskabsretlige forbud ikke i tilstrækkeligt omfang forhindrede kapitaljerne i at optage lån, for at spare skatten, hvorfor man med loven ønskede at indføre skattemæssige konsekvenser af sådanne dispositioner.

Bestemmelsen i det oprindelige lovforslag til LL § 16 E lyder således:

” § 16 E. Hvis et selskab m.v. omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2, samt tilsvarende selskaber m.v. hjemmehørende i udlandet direkte eller indirekte stiller midler til rådighed for, yder lån til eller stiller sikkerhed for en fysisk eller juridisk person, behandles lånet efter skattelovgivningens almindelige regler om hævninger uden tilbagebetalingspligt, forudsat at der mellem långiver og låntager er en forbindelse omfattet af § 2. 1. pkt. finder ikke anvendelse for lån m.v., der ydes m.v. som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, eller for sædvanlige lån fra pengeinstitutter. 1. pkt. finder heller ikke anvendelse, hvis udbytte fra det långivende til det låntagende selskab er skattefrit efter selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2, eller beskatningen af udbytte vil skulle frafaldes eller nedsættes efter bestemmelserne i direktiv 2011/96/EU om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst med den pågældende stat, Færøerne eller Grønland.

Stk. 2. Ved tilbagebetaling af lån, der er beskattet efter stk. 1, medregnes det tilbagebetalte beløb ikke ved opgørelsen af selskabets skattepligtige indkomst”.

Ved denne lovgivning blev nogle lån og sikkerhedsstillelser til kapitalejere dermed gjort skattepligtige, da disse ansås for at være hævninger uden tilbagebetalingspligt, svarende til løn eller udbytte. Dette skulle forhindre, at kapitalejere tog lån i selskabet, eller fik selskabet til at stille sikkerhed for privat gæld ud fra et skattemæssigt incitament.

Denne lov er upåvirket af enhver anden lovgivning også selskabsloven. Dette betyder, at der er forskel på, hvordan et kapitalejerlån behandles skatteretligt og selskabsretligt, hvilket har medført udfordringer på flere områder – særligt i forhold til, hvordan situationen skal behandles, hvis først lånet er opstået.

---

¹⁷ Lovforslag som fremsat, 2012-08-14 nr. 199

Under behandlingen af loven kom udvalget dog frem til, at det at omfatte juridiske personer ville medføre, at loven ramte bredere, end det var tiltænkt, da det netop i formålet var angivet, at formålet var, at man ville forhindre, at der var et skattemæssigt incitament til at låne frem for løn eller udbytte, som særligt blev udnyttet af kapitalejerne¹⁸.

I betænkningen er det derfor anført, at formuleringen af loven ændres således, at lån til juridiske personer ikke længere var omfattet af forslaget, men at denne kun skulle omfatte lån til fysiske personer. I samme betænkning fremgår det, at man desuden valgte at give mulighed for at yde lån til selvfinansiering, såfremt betingelserne i Selskabsloven §§ 206-209 var opfyldt, således at der kom bedre overensstemmelse mellem de skatteretlige og selskabsretlige regler. Dette blev derfor tilføjet i det endelige lovforslag, som blev vedtaget. Ordlyden af dette blev følgende:

” § 16 E. Hvis et selskab m.v. omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2, og tilsvarende selskaber m.v. hjemmehørende i udlandet direkte eller indirekte yder lån til en fysisk person, behandles lånet efter skattelovgivningens almindelige regler om hævnninger uden tilbagebetalingspligt, forudsat at der mellem långiver og låntager er en forbindelse omfattet af § 2. 1. pkt. finder ikke anvendelse på lån, der ydes som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, på sædvanlige lån fra pengeinstitutter eller på lån til selvfinansiering som nævnt i selskabsloven § 206, stk. 2. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på sikkerhedsstillelser og på midler, der stilles til rådighed.

Stk. 2. Ved tilbagebetaling af lån m.v., der er beskattet efter stk. 1, medregnes det tilbagebetalte ikke ved opgørelsen af selskabets skattepligtige indkomst.”

Det helt grundlæggende i LL § 16 E er, at lånet skattemæssigt skal behandles, som hvis låntageren har modtaget en udbetaling fra selskabet uden tilbagebetalingspligt. En udbetaling til en kapital-ejer uden tilbagebetalingspligt anses oftest for maskeret udlodning af udbytte, som skal beskattes som aktieindkomst for kapitalejeren. Hvis kapitalejeren er ansat i selskabet, og ”lånet” kan rummes indenfor en rimelig aflønning for den udførte arbejdsindsats, kan hævnningerne dog i stedet beskattes som løn¹⁹. Problemstillingerne omkring, hvornår der kan vælges løn eller udbytte, og hvilke forhold der er nødvendige at overveje i relation til dette, er nærmere gennemgået i dette kapitel under afsnit 5.4.1 og 5.4.2.

---

¹⁸ Dette blev også påpeget i FSR's nyhed: FSR, 2012. *Vedrørende L 199 - forslag til lov om ændring af ligningsloven, kursgevinstloven, skattekontrolloven og kildeskatteloven:*
<https://www.ft.dk/samling/2011/lovforslag/L199/bilag.htm>

¹⁹ Bemærkningerne til *Lovforslag som fremsat, 2012-08-14 nr. 199*, side 27

Loven medførte udfordringer for flere kapitalejere og disses rådgivere, særligt i forhold til hvordan bestemmelsen skulle tolkes²⁰. I dette kapitel er gennemgået de afgørelser, som ligger på området for at afklare, hvem der er omfattet af loven, samt hvilke transaktioner, der er omfattet, og hvilke der eventuelt vil kunne undtages fra bestemmelsen. Til sidst er retsvirkningerne af loven gennemgået, herunder de konsekvenser som forskellige måder at håndtere situationerne på vil kunne medføre.

Konklusionerne fra disse afgørelser sammenholdes dels med bemærkningerne til lovforslaget og bilagene til lovforarbejderne og dels det styresignal SKAT udsendte den 3. december 2014 i et forsøg på at afklare nogle af de problemstillinger, som man så efter indførelsen af loven.

5.2 Hvem er omfattet af LL § 16 E

LL § 16 E siger følgende om hvem der er omfattet af bestemmelsen:

” Hvis et selskab m.v. omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2, og tilsvarende selskaber m.v. hjemmehørende i udlandet direkte eller indirekte yder lån til en fysisk person ... forudsat at der mellem långiver og låntager er en forbindelse omfattet af § 2.”

Det afgørende er derfor, hvilke selskaber der skal forstås som værende omfattet som långivere, og hvilke personer der er omfattet som låntagere.

Det fremgår, at det er selskaber, som er omfattet af Selskabsloven § 1, stk. 1, som er långivere. Det omfatter kapital-selskaber i form af aktie-, anparts- og iværksætterselskaber. Ligeledes fremgår det klart, at også tilsvarende udenlandske selskaber er omfattet. I bemærkningerne til lovforslaget er det fastslået, at på trods af, at der findes en række lande, hvor lån til en hovedkapital-ejer ikke er ulovlige, skal det i forhold til LL § 16 E ikke være afgørende, om det långivende selskab er hjemmehørende i Danmark eller udlandet.

---

²⁰ Denne tvivl fremgår af følgende artikler:

Jessen, M. v., 2012. Beskatning af aktionærlån, betalingskorrektion og beskatning ved bortfald af gæld. *Skattereviseoren*.

Bygholm, J. & Larsen, M. B., 2012. Aktionærlån beskattes som løn eller udbytte. *SR-SKAT online*.

Guldmann, C. B., Bendtsen, M. W. & Hove, J. S., 2014. Aktionærlån - selskabsretligt og skatteretligt. *Revision og Regnskab online*, august.

Rasmussen, J., 2012. Skattereglernes stadig forandring. *Foreningen Danske Revisorer*.

Som det fremgår, er det derfor nødvendigt at klarlægge, hvilke forhold der er omfattet af LL § 2, for at fastslå om der er tale om et lån, der omfattes af LL § 16 E.

5.2.1 Personer omfattet af LL § 2

Det er i dette afsnit gennemgået, hvornår et forhold mellem en fysisk person og et selskab, som defineret ovenfor, er omfattet af LL § 2.

Ligningslovens § 2, stk. 1 lyder således²¹:

” Skattepligtige,

- 1) hvorover fysiske eller juridiske personer udøver en bestemmende indflydelse,
- 2) der udøver en bestemmende indflydelse over juridiske personer,
- 3) der er koncernforbundet med en juridisk person,
- 4) der har et fast driftssted beliggende i udlandet,
- 5) der er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med et fast driftssted i Danmark, eller
- 6) der er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med kulbrintetilknyttet virksomhed omfattet af kulbrinteskattelovens § 21, stk. 1 eller 4, skal ved opgørelsen af den skatte- eller udlodningspligtige indkomst anvende priser og vilkår for handelsmæssige eller økonomiske transaktioner med ovennævnte parter i nr. 1-6 (kontrollerede transaktioner) i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter. Med juridiske personer i nr. 1 og stk. 3 sidestilles selskaber og foreninger m.v., der efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt, men hvis forhold er reguleret af selskabsretlige regler, en selskabsaftale eller en foreningsvedtægt.”

Hvis et forhold mellem en fysisk person og et selskab, som nævnt i LL § 16 E, er omfattet af LL § 2, stk. 1, nr. 1 og 2, vil der være tale om, at den fysiske person direkte eller indirekte udøver bestemmende indflydelse over selskabet. Hvornår, der er bestemmende indflydelse, er defineret i LL § 2, stk. 2. Dette kan opnås som følge af, at der ejes kapitalandele i selskabet på mere end 50 % eller, at der gennem aftale rådes over mere end 50 % af stemmerne.

Ved opgørelsen af, om der er bestemmende indflydelse, medregnes²²:

---

²¹ Da LL § 16 E kun omfatter lån til fysiske personer jf. ordlyden af bestemmelsen vil nr. 3-6 ikke bliver behandlet yderligere.

²² Der er kun medtaget de forhold fra LL § 2, stk. 2 som er relevante for forhold der kan omfattes af LL § 16 E.

1. Kapitalandele og stemmerettigheder tilhørende koncernforbundne selskaber.

Dette omfatter jf. LL § 2 stk. 3 juridiske personer, hvori den samme kreds af ejere har bestemmende indflydelse eller juridiske personer, som har fælles ledelse.

2. Kapitalandele og stemmerettigheder, som ejes af kapitalejere, som er fysiske personer, og deres nærtstående.

Nærtstående er i loven defineret som ægtefæller, forældre og bedsteforældre, børn og børnebørn, samt disses ægtefæller eller dødsboer efter disse personer. Stedbørn og adoptivbørn sidestilles med ægte slægtskabsforhold.

Dette betyder for eksempel, at hvis en person for eksempel ejer 10 % af aktierne i et selskab, hvor forældrene ejer 45 % vil denne blive omfattet af personkredsen i LL § 16 E, da de tilsammen ejer mere end 50 % af aktierne i det pågældende selskab.

3. Kapitalandele og stemmerettigheder ejet af andre selskabsdeltagere, med hvem der foreligger en aftale, der giver fælles bestemmende indflydelse.

Dette efterlader et behov for at klarlægge SKAT's tolkning af følgende:

1. Hvornår anser SKAT et lån for at være ydet til en fysisk person?
2. Hvornår er der tale om, at et lån til nærtstående omfattes?
3. Hvordan anses lån ydet til skattetransparente selskaber?
4. Hvordan behandles lån til ledelsen som efter selskabsretlige regler ligeledes er ulovlige jf. afsnit 4.2?

5.2.1.1 Fysiske personer

Skatterådet har i nogle af de første afgørelser på området taget stilling til forhold mellem långiver og låntager, hvor netop formuleringen om fysiske personer har været afgørende for afgørelsernes udfald. Nedenfor er de to centrale afgørelser på området gennemgået²³:

---

²³ Da der relativt tidligt lå en afklaring på, hvordan formuleringen fysiske personer skulle tolkes, ligger der kun ældre afgørelser afgivet kort efter indførslen af loven, og ingen nyere som forholder sig til denne formulering.

SKM2013.729.SR

I denne sag ejer A (fysisk person) 100 % af anparterne i A Holding ApS. Han ønsker at etablere et nyt holdingselskab, som skal overtage ejerskabet af anparterne i A Holding ApS. I denne forbindelse sker betalingen fra det nye selskab til A delvist som finansiering ved hjælp af et gælds-brev. A vil komme til at eje det nye holdingselskab 100 %.

Der er tale om et forhold mellem långiver og låntager, som er omfattet af LL § 2, da A har be-stemmende indflydelse i det nye holdingselskab. SKAT fremhæver i deres indstilling, at det frem-går af LL § 16 E, at bestemmelsen kun gælder ved lån til fysiske personer.

Skatterådet fastslår derfor, at gælds-brevet ikke er omfattet af LL § 16 E, idet der er tale om et lån fra anpartshaveren til selskabet, og dermed ikke et lån til en fysisk person.

SKM2014.279.SR

I denne sag ejer A 92 % af selskabet A A/S (efter spaltningen - som er det tidspunkt lånet vil opstå på). A's 2 børn B og C ejer hver deres selskab, henholdsvis K A/S og L ApS. Spørgsmålet går på, hvorvidt et lån fra A A/S til enten K A/S eller L ApS vil blive omfattet af LL § 16 E.

SKAT fremhæver i deres begrundelse, at LL § 16 E kun omfatter lån til fysiske personer. Et lån til selskaberne K A/S eller L ApS vil derfor ikke være omfattet, da der ikke er tale om lån til en fysisk person. Dette gælder selvom der er tale om, at ejerkredsen er nærtstående fysiske personer. Skatterådet tiltræder SKAT's indstilling.

Opsamling

Skatterådet lægger, som det fremgår af afgørelserne, dels vægt på, at forholdet mellem långiver og låntager skal være omfattet af LL § 2, dette vil sige at kapitalejeren har bestemmende indfly-delse i selskabet, og dels på formuleringen af LL § 16 E og bemærkningerne til ændringsforslaget, som anfører, at bestemmelsen kun har til formål at beskatte lån, som ydes til fysiske personer, som er den type lån, man før indførelsen af LL §16 E så tendens til, at nogle hovedkapitalejere udnyttede til at opnå skattefri udbetalinger. Lån til selskaber er dermed ikke omfattet.

Reglen, om at kun fysiske personer er omfattet, er et af de punkter, hvor der er forskel mellem de skatteretlige og de selskabsretlige regler. Selskabsloven § 210 omfatter alle kapitalejere dette vil sige både fysiske og juridiske personer, hvorimod der skatteretligt ikke er nogen problemer i at

foretage udlån til kapitalejere i form af juridiske personer, ligesom der ikke skatteretligt er problemer i at yde lån til kapitalejere, hvis blot der ikke er tale om en kapitalejer med bestemmende indflydelse.

5.2.1.2 Nærtstående

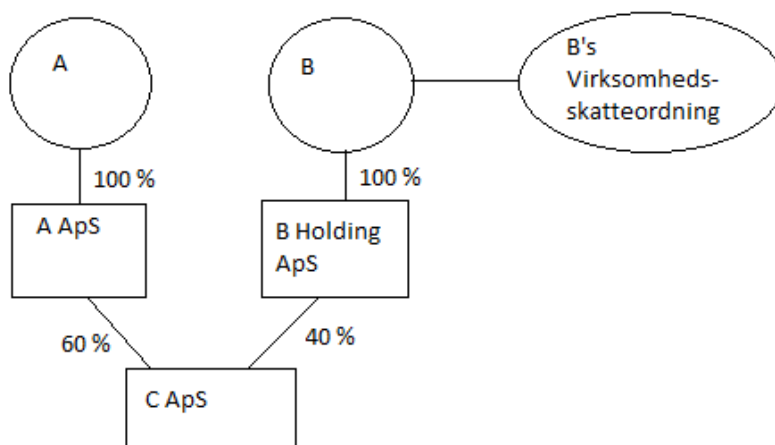
Som tidligere beskrevet, er den bestemmende indflydelse afgørende for, hvorvidt forholdet mellem långiver og låntager er omfattet af LL § 2, stk. 1 og dermed af LL § 16 E. I Selskabsloven § 210 er alle kapitalejere omfattet, og det har dermed ingen betydning om en fysisk person har bestemmende indflydelse i selskabet, der ydes lån fra selskabsretligt.

Som det også tidligere er anført medregnes kapitalandele tilhørende nærtstående ved vurderingen af, om der foreligger bestemmende indflydelse.

Skatterådet har i flere sager vurderet, at lån til nærtstående er blevet omfattet af LL § 16 E, enten som følge af at låntager har været nærtstående til en kapitalejer med bestemmende indflydelse, eller som følge af, at to nærtstående sammen har haft en bestemmende indflydelse. Sagerne, hvor Skatterådet har taget stilling til dette, er gennemgået nedenfor.

SKM2014.16.SR

I denne første sag, hvor dette blev behandlet, er der tale om et forhold mellem nærtstående parter. B er søn af A, og der blev i 2012 foretaget et generationsskifte, hvor selskabsstrukturen blev ændret til at se således ud:

Figur 5.2: Koncernoversigt

Kilde: Egen tilvirkning

I efteråret 2012 køber B en erhvervsjendom, som skal udlejes til driftsselskabet C ApS. I denne forbindelse påtænkes det, at A ApS låner 700. t.kr. til B's personligt ejede virksomhed til delvis finansiering af ejendommen. Lånet etableres på markedsvilkår med en forrentning på 5 % og tilbagebetales over en periode på 10 år. Der ønskes her en redegørelse for, om lånet vil medføre en beskatning hos A og/eller B.

SKAT påpeger, at den skattemæssige behandling af lånet i denne situation vil afhænge af om B efter reglerne i LL § 2 har bestemmende indflydelse i A ApS, jf. LL § 16 E. B er søn af A og i henhold til LL § 2 stk. 2 anses børn og forældre for nærtstående parter, og dermed har B bestemmende indflydelse i A ApS, idet A er hovedanpartshaver.

Skatterådet fastslår derfor, at der skal ske beskatning²⁴.

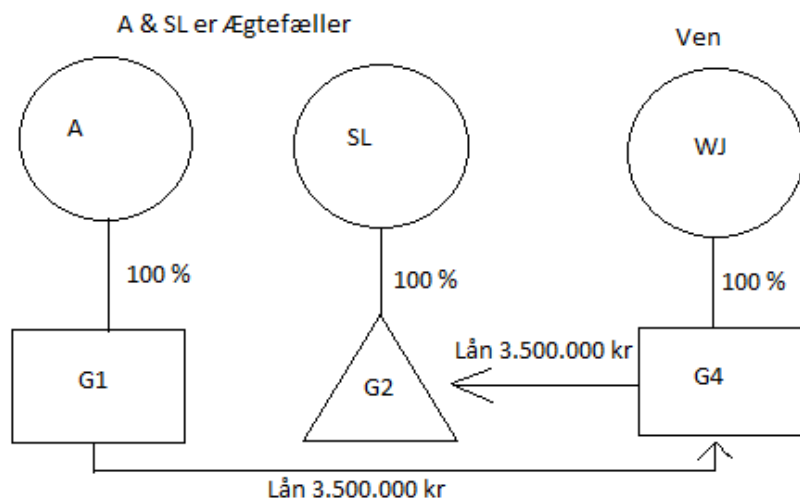
Der opstår herefter en problemstilling i forhold til, hvordan der skal ske beskatning af B, da denne hverken er ansat eller kapitalejer, og dermed ikke kan modtage løn eller udbytte. I spørgsmålet er der alene anført "Vil lånet medføre beskatning for A og/eller B?", hvilket er besvaret med "ja", og Skatterådet tager derfor i denne sag ikke stilling til, hvem og hvordan beskatningen skal foretages.

Denne problemstilling er behandlet i nedenstående, hvor lånet ikke direkte er ydet til en nærtstående person, men efter Skatterådets opfattelse alligevel er omfattet.

---

²⁴ Skatterådet holder fast i at medregne nærtstående i afgørelsen SKM2014.663 hvor et ægtepar A & B ejer kapitalandele i et ApS med 50 % hver og A her anses for hovedaktionær.

SKM2018.395.BR

Figur 5.3: Ejerforhold

Kilde: Egen tilvirkning

A er hovedanpartshaver i G1. A er gift med SL, som ejer og driver den personlige virksomhed G2. G1 indgik den 10. september 2012 en aftale med selskabet G4, som ejes af en ven til A og SL kaldet WJ, om et lån på 3.500 t.kr. med G1 som långiver og G4 som låntager. Samme dato indgik G2 en aftale med G4 om et lån på 3.500 t.kr. med G2 som låntager og G4 som långiver.

I Landsskatterettens afgørelse inddrager de uddrag af forarbejderne til L 199, hvor det er anført, at en låntager, der ikke selv har bestemmende indflydelse, men er nærtstående til en anpartshaver med bestemmende indflydelse, omfattes i kraft af henvisning til LL § 2.

SL har ikke bestemmende indflydelse i G4, da SL ikke er nærtstående til WJ, dog vurderer Skatterådet, at de to låneaftaler skal ses under et, da Skatterådet antager, at aftalen om lånet fra G1 til G4 er betinget af, at G4 viderelåner pengene til G2. Skatterådet anser derfor lånet som ydet fra G1 til G2 (og dermed SL da G2 er skattetransparent), og derfor omfattet af LL § 16 E, da SL som ægtefælle til A dermed er nærtstående og derfor anses for at have bestemmende indflydelse i G1. Landsskatteretten tiltræder denne afgørelse.

Sagen behandles efterfølgende i Byretten som ligeledes tiltræder afgørelsen med en yderligere begrundelse om, at der vurderes at være tale om usædvanlige vilkår, da der ifølge aftalen frit kan

ske debitorskifte, der ikke forelå nogen sikkerhedsstillelse og indtjeningsmulighederne for långiver var minimale. Samtidig begrundes de antagelsen, om at lånene skal ses under et, med, at G4 ikke havde noget likviditetsbehov ud over det, der opstod som følge af udlånet til G2.

Der opstår samme problemstilling som i ovenstående afgørelse, idet SL hverken er kapitalejer eller ansat i G1. Landsskatteretten fastslår i denne sag, at en hævning uden tilbagebetalingspligt af en sådan person kan anses for at have passeret den nærtstående med bestemmende indflydelse. Dette skal forstås på den måde, at beløbet anses for at være overført til A, og derfor givet i gave i SL. Konklusionen er derfor, at der skulle ske beskatning af A for lånearrangementet, og da SL er ægtefælle til A, udløser gaven dog ikke beskatning.

Generelt vil denne tilgang have den konsekvens, at kapitalejere beskattes af midler, som aldrig har været disse i hænde. Omvendt ville kapitalejer kunne udnytte muligheden for at overføre pengene til sin ægtefælle/børn i stedet, hvis ikke ovenstående gjorde sig gældende.

I foregående afgørelse SKM2014.16 er der dog tale om at B er søn til A, og da situationen her ligeledes må tolkes som, at lånet er ydet til A og derefter videregivet til B som gave, vil der både ske en beskatning af A efter LL § 16 E og efterfølgende skulle betales en gaveafgift af B på 15 % af beløbet over 62.900 kr.²⁵

Opsamling

SKAT lægger i deres vurdering af, om et forhold mellem långiver og låntager er omfattet af LL § 2 vægt på, om der er tale om en nærtstående til en kapitalejer, som har bestemmende indflydelse i det selskab, som er långiver. I disse situationer behandler SKAT den nærtstående, som er låntager, på lige fod med en hovedkapitalejer. Udfordringen opstår derfor i de situationer, hvor der ikke er tale om, at den nærtstående er ansat eller kapitalejer, og derfor ikke kan blive beskattet af beløbet som hverken løn eller udbytte. I de situationer har praksis vist, at SKAT anser beløbet for at have passeret hovedkapitalejerens konto, hvilket nu også er indarbejdet i SKAT's juridiske vejledning C.B.3.5.3.3 i afsnittet "lån til hovedaktionærens nærtstående". Det har den konsekvens, at beløbet efterfølgende skal anses for at være en gave til den nærtstående, hvilket mellem ægtefæller ikke har konsekvenser i form af beskatning, men kan medføre gaveafgift mellem forældre/bedsteforældre og børn/børnebørn, afhængigt af beløbets størrelse.

---

²⁵ 2018 satsen

At nærtstående er omfattet gælder, som tidligere nævnt, også selskabsretligt. Dog er der forskel på, hvordan nærtstående er defineret i LL § 2, stk. 1 og Selskabsloven § 210. Selskabsretligt er definitionen bredere, da denne både omfatter ægteskab og slægtskab i ret op- og nedadgående linje, ligesom den skatteretlige definition, men også andre personer, som står personen særligt nær, hvilket i praksis har vist sig som værende samlever, søskende og andre særlige tilfælde.

5.2.1.3 Skattetransparente selskaber

Det er tidligere fastslået, at kun lån til fysiske personer omfattes, og at der ikke er problemer i at yde lån til andre selskaber, som er selvstændige skattesubjekter såsom aktie- og anpartsselskaber.

Det er derfor relevant at fastlægge, hvordan lån til skattetransparente selskaber skal behandles ifølge skat, da beskatningen i disse almindelig vis sker hos ejerne. Nogle af de skattetransparente selskaber vi beskæftiger os med igennem afgørelserne er interessentskaber, partnerskaber og kommanditselskaber.

Skatterådet har behandlet flere sager, hvor der er ydet lån til denne type skattetransparente selskaber, hvor der er taget stilling til, om lånet er omfattet af LL § 16 E:

SKM2014.14.SR

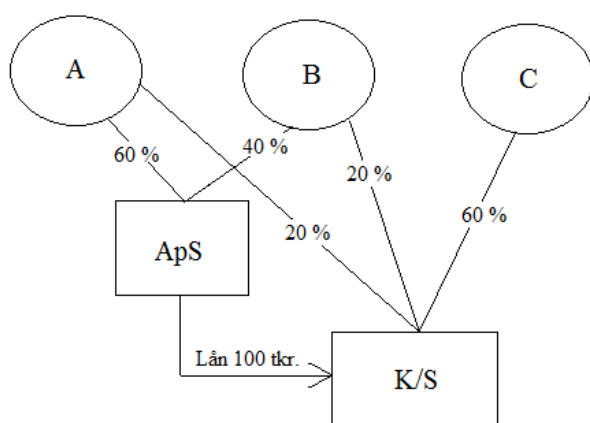
I den første sag inden for området er der tale om A og B, som er ægtefæller. A ejer alene selskabet A ApS. Derudover driver A og B sammen et I/S, med kun disse to som interessenter, samt en række K/S'er, hvor de sammen ejer mellem 45 og 100 % af. Spørgsmålet går på, hvorvidt der kan ydes lån fra A ApS til K/S'erne eller I/S'et, uden at dette lån vil blive omfattet af LL § 16 E.

SKAT lægger i deres begrundelse vægt på, at der i forarbejderne til L199, bilag 16, i et svar fra Skatteministeren er angivet at *"Det lægges til grund for besvarelsen, at det nævnte partnerselskab er skattemæssigt transparent, således at indkomst i partnerselskabet skal beskattes hos dets deltagere. Lånet til partnerselskabet skal således skattemæssigt henføres til deltagere i forhold til deres ejerandel i partnerselskabet. Beskatningen vil dermed afhænge af, om en eller flere af disse efter reglerne i ligningslovens § 2 skal anses for at have bestemmende indflydelse i aktieselskabet..."*.

Da der både i forhold til I/S'et og K/S'erne er tale om en tilsvarende situation, skal lån til disse selskaber skattemæssigt henføres til A og B, og det skal afgøres om disse har bestemmende ind-

flydelse i A ApS. A ejer 100 % af kapitalandelene i A ApS og har dermed bestemmende indflydelse. B er ægtefælle til A, og de er dermed nærtstående, hvilket medfører, at lån til både I/S'et og K/S'erne, efter SKAT's vurdering, er omfattet af LL § 16 E. Skatterådet har tiltrådt SKAT's indstilling.

En lignende situation er illustreret i nedenstående eksempel for at tydeliggøre SKAT's tolkning af bestemmelsen.

Figur 5.1: Udlån til K/S

Kilde: Egen tilvirkning inspireret af (Kruhl & Sørensen, 2014), side 115

I eksemplet ydes et lån fra ApS til K/S som grundet K/S' skattetransparens anses for at være ydet til A, B og C, som er deltagere i K/S'et. Der skal derfor ses på, om nogen af disse deltagere har bestemmende indflydelse i ApS, da dette selskab er långiveren. Det er forudsat at stemmerettighederne følger ejerandelene.

1. A ejer 60 % af ApS og har dermed bestemmende indflydelse. Dette forhold er derfor omfattet af LL § 16 E, og A bliver skattepligtig af sin andel af lånet på 60 t.kr.
2. B ejer kun 40 % af ApS og har dermed ikke bestemmende indflydelse i ApS. Han er derfor som udgangspunkt ikke omfattet af LL § 16 E. Dog vil B være omfattet, hvis denne er nærtstående til A, eller der forligger en aftale om fælles bestemmende indflydelse.

3. C har ingen kapitalandele i ApS og er dermed som B i udgangspunktet ikke omfattet af LL § 16 E. Dog er C omfattet, hvis denne er nærtstående til A, eller der forligger en aftale om fælles bestemmende indflydelse, som i ovenstående situation.

Dette gælder således også for andre skattetransparente selskaber i form af interessentskaber, partnerselskaber og ligeledes for personligt drivende virksomheder.

Denne afgørelse bekræftes ligeledes af Skatterådet i afgørelsen SKM2014.15.SR²⁶, på trods af at der i denne sag var modtaget en bekræftelse fra Erhvervsstyrelsen på, at dette lån selskabsretligt ikke blev anset for et ulovligt kapitalejerlån omfattet af Selskabsloven § 210, hvis blot det gjaldt at midlerne ikke blev videreført til kommanditisterne. Det selskabsretlige syn kan forekomme mere rimeligt, da der her sker beskatning af beløb, som aldrig overføres til kapitalejerens privatøkonomi.

Opsamling

Skatterådet lægger i deres vurdering af afgørelserne vægt på, at der i forarbejderne til L199's bilag 16 er angivet, at lån til skattetransparente selskaber skal ses som ydet til selskabsdeltagerne i det skattetransparente selskab. Det skal derfor vurderes, hvorvidt deres forhold til det selskab, som er långiver, er omfattet af LL § 2, dette vil sige om man har bestemmende indflydelse i det selskab, som udlåner pengene. Såfremt de har det, vil forholdet være omfattet af LL § 16 E.

Som det fremgår af SKM2014.15.SR, er dette uafhængigt af, at der selskabsretligt kan være tale om lovlige lån, da der selskabsretligt, baseret på Erhvervsstyrelsens udtalelse i sagen, lægges vægt på om der sker en videreoverførsel af midlerne til selskabsdeltagerne. Det må dog vurderes at det sjældent er med formålet at udnytte hvis ikke selskabsdeltagerne overfører penge til sig selv.

5.2.1.4 Ledelsen

I Selskabsloven § 210 er der et forbud imod at yde lån til ledelsen. Ledelsen er dog ikke omfattet af LL § 16 E, og der er derfor i udgangspunktet ikke skattemæssige konsekvenser af, at yde lån til ledelsen, selvom dette selskabsretligt er ulovligt. I lovforarbejderne til LL § 16 E står anført, at man ønsker at ramme kapitalejere med bestemmende indflydelse, og der står derfor ingen steder

---

²⁶ Samt ligeledes efterfølgende bekræftet i SKM.2014.663.SR, SKM2014.712.SR samt SKM2018.395.BR

under formålet nævnt, at bestemmelsen skal omfatte ledelsen. Der ligger derfor heller ikke afgørelser på dette område, da det klart er afgrænset, at kun kapitalejere er omfattet.

5.2.2 Kapitalejers indtræden/udtræden

I forbindelse med en kapitalejers indtræden eller udtræden er det relevant at fastlægge, hvilket tidspunkt der er afgørende for, om personen bliver beskattet.

Hvis en disposition er omfattet af LL § 16 E, anses beløbet for beskattet som løn eller udbytte på långivningstidspunktet, jf. betænkningen til L199 afsnit 3.1.2.2 samt C.B.3.5.3.3 Aktionærlån, der ligeledes angiver, at beskatningen sker på udbetalingstidspunktet. Det er derfor afgørende, om personen har bestemmende indflydelse på långivningstidspunktet. Skatteretligt er dispositionen, hvis den er omfattet af LL § 16 E, en hævning uden tilbagebetalingspligt og ikke et lån, hvorfor en eventuel afståelse af den bestemmende indflydelse efterfølgende ikke vil ændre ved, at der skal ske beskatning. Selskabsretligt er der dog fortsat tale om et lån, der skal tilbagebetales, og selvom dette sker, vil det ikke ophæve beskatningen, der skatteretligt har fundet sted, da dette sidestilles med tilbagebetaling af løn eller udbytte, jf. bemærkninger til LL § 16 E.

Omvendt vil en person, der ikke har bestemmende indflydelse på långivningstidspunktet ikke skulle beskattes af beløbet, da denne ikke vil være omfattet af LL § 16 E. Som udgangspunkt ændrer dette sig ikke, selvom personen efterfølgende opnår en bestemmende indflydelse over selskabet. Dog kan der være situationer, hvor dette alligevel vil være tilfældet, hvis man på långivningstidspunkt havde kendskab til, at personen ville opnå positionen efterfølgende, da der i så fald kan opstå tvivl om, hvorvidt der kan være tale om omgåelse²⁷. Dette vil være en konkret vurdering, og kapitalejer vil have bevisbyrden.

5.2.3 Opsummering

Som udgangspunkt omfatter reglerne i LL § 16 E alle kapital-selskaber, som er långivere, her både danske selskaber, i form af aktie-, anparts- og iværksætterselskaber, jf. Selskabsloven § 1, stk. 1, uanset om de er omfattet af forbuddet i Selskabsloven § 210. Derudover omfattes tilsvarende udenlandske selskaber, uanset om lånet vil være lovligt eller ulovligt ifølge den udenlandske lovgivning. Der skal derfor skelnes mellem den skatteretlige afgrænsning af, hvilke selskaber, der

---

²⁷ Kruhl, M. C. & Sørensen, O. B., 2014. *Kapitalejerlån og Selvfinansiering*. 1. red. s.l.:Karnov Group.

yder lån og sikkerhedsstillelser, som anses for skattepligtige hævninger, i forhold til den selskabsretlige afgrænsning af ulovlige kapitalejerlån, da disse følger to forskellige regelsæt.

Dog er selskaber, herunder både danske og udenlandske, som er skattemæssigt transparente efter dansk ret, altså hvor selskabsdeltageren beskattes af selskabets indkomst, ikke omfattet af reglerne, hvis disse er långivere. Dette omfatter blandt andet interessentskaber, kommanditselskaber og partnerselskaber.

Bestemmelserne i LL § 16 E omfatter alene udlån til fysiske personer og kun til de personer, som har en tilknytning til selskaber, som har ydet lånet m.v., som er defineret nærmere i LL § 2. Det betyder, at kun fysiske personer, som direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse over selskabet og disses nærtstående, skal beskattes efter reglerne i LL § 16 E.

Den skatteretlige definition af nærtstående personer er udtømmende og omfatter ægtefæller, børn/børnebørn samt forældre/bedsteforældre. I situationer hvor der er ydet lån til disse, men disse hverken er ansatte eller kapitalejere, beskattes kapitalejeren af lånet, og den nærtstående, som lånet er ydet til, anses derefter for at have modtaget beløbet som en gave.

Ydes der lån til et skattetransparent selskab vil der være tale om, at man anser lånet for ydet til selskabsdeltagerne, og har den/disse bestemmende indflydelse i det kapitalsselskab, som er långiver, vil lånet blive omfattet af LL § 16 E, og der vil ske beskatning af den/disse kapitalejer(e).

Der er skatteretligt ingen konsekvenser af at yde lån til ledelsen efter LL § 16 E, selvom dette selskabsretligt er ulovligt.

5.3 Hvad er omfattet af LL § 16 E

Som det fremgår af bestemmelsen, vil det blive betragtet som en hævning uden tilbagebetalingspligt, hvis der direkte eller indirekte stilles midler til rådighed for, ydes lån til eller stilles sikkerhed for de personer, som er defineret i foregående kapitel.

I dette kapitel vil vi gennemgå, hvilke former for dispositioner SKAT anser for at være lån, og hvilke dispositioner, som vil kunne undtages ud fra en af følgende undtagelser i bestemmelsen:

1. Sædvanlig forretningsmæssig disposition
2. Sædvanlige lån fra pengeinstitutter
3. Lån til selvfinansiering

Det fremgår, at det også omfattes af LL § 16 E, hvis selskabet stiller sikkerhed for kapitalejers private gæld. I dette tilfælde vil der skulle ske beskatning af sikkerhedens pålydende værdi jf. SKAT's styresignal af den 3. december 2014. Dette bygger på ministerens svar til FSR i bilag 21 til L199A, hvor han anfører: *"Hvis det kontrollerede selskab stiller sikkerhed for aktionæren, skal der hos aktionæren ske beskatning af et beløb svarende til kautionen eller garantiens pålydende beløb."* Det betyder eksempelvis, at der vil ske beskatning af 1.000 t.kr., uanset om der er udbetalt 1.000 t.kr., eller om selskabet "alene" har stillet sikkerhed for 1.000 t.kr.²⁸ Der vil således kunne ske beskatning af midler, kapitalejeren aldrig har rådet over. I den efterfølgende behandling af LL § 16 E er sikkerhedsstillelser medtaget under den generelle betegnelse "lån".

5.3.1 Hævninger uden tilbagebetalingspligt

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at der typisk er tre forhold, som før lovforslaget medførte, at der opstod et lån fra selskabet til kapitalejeren²⁹:

1. Egentlige hævninger som kapitalejeren foretager i selskabet.
2. Løbende hævninger som kapitalejeren foretager til dækning af udgifter.
3. Handler som foretages mellem kapitalejeren og selskabet. Dette vil sige køb foretaget af kapitalejeren mod udstedelse af fordring eller gældsbrev.

I de daværende regler gjaldt det desuden, at de renter, som blev tilskrevet lånet, der dengang skatteretligt også var anset for et lån, ville blive anset for et yderligere lån til kapitalejeren. Der var på daværende tidspunkt alene beskatning, såfremt lånet ikke blev tilbagebetalt grundet kapitalejers insolvens.

Med LL § 16 E blev denne form for hævninger nu beskattet på udbetalingstidspunkt, idet dispositioner blev anset for almindelige hævninger uden tilbagebetalingspligt.

---

²⁸ Bygholm, J. & Larsen, M. B., 2014. Beskatning af aktionærlån - en status. *SR-SKAT online*.

²⁹ Bemærkningerne til *Lovforslag som fremsat, 2012-08-14 nr. 199*, side 7

Bestemmelsen omfatter enhver form for fordring, som selskabet måtte få mod kapitalejeren, såfremt denne ikke er omfattet af nogen af lovens definerede undtagelser.

Der har dog været eksempler på transaktioner, der ikke helt entydigt falder ind under kategorien private køb eller egentlige lån, men som SKAT alligevel har anset for at være omfattet af LL § 16 E. Skatterådet har i følgende afgørelser taget stilling til to sager, hvor der i forbindelse med ejendomshandler kan opstå kapitalejerlån.

SKM2014.107.SR

A ejer alle anparterne i A ApS. I 2004 erhvervede A ApS sig en ejendom, som efterfølgende blev udlejet til datterselskabet B ApS, som drev handel fra ejendommen. A ApS solgte i 2012 datterselskabet, og har efterfølgende ikke haft anden aktivitet end udlejning af ejendommen. A har derfor vurderet, at A ApS har udtjent sit formål, og han ønsker derfor at likvidere selskabet, og overtage ejendommen privat og drive den i virksomhedsordningen.

SKAT har for 2012 fastsat den offentlige ejendomsvurdering til 3.300 t.kr. heraf 1.331 t.kr. til grunden og 1.969 t.kr. for bygningen. Parterne i sagen er enige om, at den af SKAT ansatte ejendomsværdi og dennes fordeling må anses for at være et passende udtryk for ejendommens markedspris og fordelingen af denne mellem bygning og grund. Der er ikke sket ombygning eller lignende af ejendommen.

Ejendomsoverdragelsen vil som udgangspunkt ske i forbindelse med, at selskabet likvideres, eller ved at A finansierer overtagelsen ved, at han overtager indestående prioriteter i ejendommen og finansierer restkøbesummen ved kontant betaling på den dato, der er aftalt for overtagelse. A har modtaget svar fra sin bank på, at han kan overtage gælden, som er tinglyst i ejendommen pr. overtagelsesdagen.

Der skal i dette tilfælde tages stilling til, hvorvidt der skal ske beskatning efter LL § 16 E, hvis overdragelsen finansieres ved, at A overtager selskabets gæld til 3. mand og ved kontant betaling pr. overtagelsesdatoen, selvom denne ligger senere end underskriftdatoen, samt at en eventuel refusionsopgørelse i selskabets favør ikke vil blive anset for et anpartshaverlån omfattet af LL § 16 E.

SKAT anvender Den juridiske vejledning, C.H.2.1.7.1 om køb og salg af fastejendom til at begrundede sit svar til ovenstående. Den siger nemlig at, *”for at en ejendom kan anses for erhvervet*

eller afstået, skal aftalen mellem parterne gå ud på, at ejendommen straks eller senere overtages af køberen på nærmere fastsatte vilkår. Når ejendomsretten overgår ved salg, anses afståelsen for sket, på det tidspunkt, hvor der mellem køber og sælger er indgået en endelig og bindende aftale om ejendommens overdragelse. I de fleste tilfælde oprettes der ved aftalens indgåelse en købsaftale, der bliver underskrevet af partnere, og datoen for den vil i reglen være afgørende. Det er uden betydning hvornår køberen rent faktisk overtager ejendommen efter sælger.”

Det vil sige, at hvis A ApS sælger ejendommen til A, erhverver A således ret til ejendommen ved indgåelsen af en endelig og bindende købsaftale. A vil derfor erhverve ret til ejendommen inden han har betalt, der opstår imidlertid ikke et anpartshaverlån i perioden fra indgåelsen af den endelige og bindende købsaftale og frem til overtagelsesdagen, hvilket skyldes, at A først er forpligtet til at erlægge købesummen på overtagelsesdagen.

SKAT vurderer, at der ved en refusionsopgørelse kan opstå et anpartshaverlån, som i udgangspunktet omfattes af LL § 16 E, hvis denne er i selskabs favør. Der foretages dog en vurdering af, at dette kan undtages som værende en sædvanlig forretningsmæssig disposition, reglerne for dette er nærmere gennemgået i afsnit 5.3.2.

SKM2015.795.LSR

A & B er hovedanpartshavere i et selskab (H1 Holding ApS), som ejer en ejendom. A & B ønsker at købe denne ejendom ud af selskabet for at kunne anvende den til privatforbrug.

A & B ønsker at vide, om det, hvis SKAT fastsætter en højere overdragelsessum for ejendommen, vil dette blive betragtet som et ulovligt anpartshaverlån, hvis hovedanpartshaveren indbetaler differencen mellem den af parterne aftalte overdragelsessum, og den af SKAT fastsatte handelsværdi til selskabet.

SKAT henviser i deres vurdering til bemærkningerne til lovforslag 199, punkt 3.1.3.2:

”Der foreligger ikke aktionærlån, der skal beskattes efter den foreslående bestemmelse i ligningslovens § 16 E, hvis betalingsforpligtelsen er påtaget i forbindelse med samhandel mellem aktionæren og selskabet inden for selskabets almindelige forretningsområde. Her skal betalingsforpligtelsen stadig skattemæssigt anerkendes som lån, hvis underprisen ligger inden for den normale skønssikkerhed, og betalingsforpligtelsen, som forestået, er indgået på sædvanlige markedsvilkår.”

Det er i sagen SKAT's opfattelse, at det beløb, som ægteparret i afgørelsen har fastsat, ikke ligger indenfor den normale skønsusikkerhed, da det er SKAT's opfattelse, at handelsværdien af ejendommen er væsentligt højere. Derfor vurderer SKAT, at der er tale om en disposition omfattet af LL § 16 E, og Skatterådet tiltræder SKAT's indstilling.

Landsskatteretten er enige i forhold til handelsværdien, men har derimod omgjort afgørelsen vedrørende betaling af differencen af værdien.

Landsskatteretten kigger nærmere på, at der i denne situation vil ligge et skatteforbehold, hvorfor de kigger nærmere på reglerne i Skatteforvaltningslovens § 28, som siger, at der foreligger et skatteforbehold, når en privatretlig disposition er betinget af, at dispositionen tillægges en nærmere angivet virkning for ansættelsen af indkomst- eller ejendomsværdiskat. Det er en betingelse for, at skatteforbeholdet tillægges virkning for en ansættelse af indkomst- og ejendomsværdiskat, at forbeholdet er klart, skriftligt og oplyst overfor Skatteforvaltningen (tidligere Told- og Skatteforvaltningen) senest samtidig med, at Skatteforvaltningens (tidligere Told- og Skatteforvaltningens) oplysning om dispositionens øvrige indhold.

Bestemmelserne i LL § 16 E kan derfor, efter Landsskatterettens opfattelse, ikke anses for at være til hinder for, at et skatteforbehold med det angivne indhold, som opfylder betingelserne efter skatteforvaltningslovens § 28, anvendes til at udligne differencen mellem den oprindelige aftalte overdragelsessum, og en af SKAT fastsat højere handelsværdi, således at der ikke foreligger maskeret udlodning til hovedanpartshaverne i forbindelse med overdragelse af ejendommen.

Landsskatteretten anser, at udligningen af differencen sker som følge af en ændring af det oprindelige privatretlige vilkår i overdragelsesaftalen om overdragelsessummens størrelse. Udligningen skal derfor anses som betaling af den oprindelige overdragelsessum og falder ikke ind under reglerne i LL § 16 E, hvorfor den ikke bliver skattepligtig for hovedanpartshaverne.

Opsamling

I begge tilfælde anses alt, hvad der kan medføre et tilgodehavende i selskabets favør, for i udgangspunktet at kunne omfattes af LL § 16 E, og kun hvis det kan falde ind under nogen af undtagelserne, kan kapitalejeren undgå beskatning.

I SKAT's styresignal af den 3. december 2014 nævnes det, at egentlige lån, som ikke er en sædvanlig forretningsmæssig disposition, kun kan undtages fra bestemmelsen, hvis de er sædvanlige

lån fra pengeinstitutter eller lån ydet til selvfinansiering, hvilket har hjemmel i LL § 16 E. Disse undtagelser er de samme, som kendes fra selskabsretten, og der henvises i LL § 16 E og til Selskabsloven § 206 om selvfinansiering.

Som eksempel på lån, der er omfattet af LL § 16 E, nævner styresignalet lån til private indkøb, da dette ikke vil kunne begrundes som en sædvanlig forretningsmæssig disposition, og det heller ikke vil falde ind under ovenstående undtagelser. Denne type lån falder ind under dem, som det i bemærkninger til L199 er angivet, bestemmelsen har til formål til ramme.

Ovenstående lån, som bestemmelsen ud fra SKAT's tolkning også omfatter, vil som udgangspunkt ikke kunne betragtes som et egentligt lån, og heller ikke som et privat køb. Der er alligevel situationer, hvor kapitalejere kan blive fanget af reglerne, da der opstår et tilgodehavende hos kapitalejeren. Det vurderes, at det er grundet skatteforbeholdet, at ændringen i værdiansættelsen i SKM2015.795.SR ikke omfattes af LL § 16 E³⁰.

I forhold til om ændring af skøn udgør et kapitalejerlån lægges der desuden vægt på, om forskellen kan vurderes at ligge inden for den normale skønsusikkerhed³¹. Der foreligger dog ingen eksakte grænser for, hvad der er indenfor eller udenfor normal skønsusikkerhed, hvorfor dette altid vil være en konkret vurdering fra SKAT's side.

5.3.1.1 Markedsmæssige vilkår

I flere situationer har der været sager som følge af, at kapitalejeren har sikret sig at lånet er foretaget på markedsmæssige vilkår, og derfor ikke har ment, at der er tale om en hævnning uden tilbagebetalingspligt efter LL § 16 E. Dette forhold er der taget stilling til i følgende afgørelse fra Skatterådet:

---

³⁰ Dette påpeges også i følgende artikel:

Christiansen, T. V., 2015. Aktionærlån - ejendomsoverdragelse mellem selskab og aktionær - ændring af værdiansættelsen - skatteforbehold - Landsskatterettens kendelse af 23. oktober 2015, jr. nr. 14-3418195. *Ugens Kommentarer*.

³¹ Madsen, T. H., 2013. Ulovlige aktionærlån og skattepligt. *Foreningen Danske Revisorer*.

SKM2013.13.SR

A er hovedaktionær i et selskab, som har til formål at drive handel, finansiering, forvaltning af fast ejendom og dermed beslægtet virksomhed. Selskabet ejer en beboelsesejendom, som er ny-opført, samt flere erhvervsejendomme med henblik på udlejning eller videresalg. Det ønskes at overdrage beboelsesejendommen til selskabets hovedaktionær.

Opførelsesomkostningerne danner grundlag for overdragelsessummen jf. SKAT's juridiske vejledning C.B.3.5.4.3. Der er i forbindelse med overdragelsen søgt tilbud hos flere realkreditinstitutter, som vurderer den handelspris realkreditlånet fastsættes ud fra. Da opførelsesomkostningerne for ejendommen overstiger den handelsværdi, som er vurderet af realkreditinstituttet, skal forskelsbeløbet finansieres. Det forventes, at der vil ske en kontant betaling på 20 % af dette beløb og resten ønsker man at finansiere ved et sælgerpantebrev. Kurs, rentevilkår m.v. på pantebrevet vil ske på markedsmæssige vilkår.

Spørgsmålet går derfor på, hvorvidt pantebrevet vil være omfattet af LL § 16 E, og dermed vil medføre beskatning af A.

SKAT fremhæver i deres gennemgang, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at et lån skal anses på samme måde som en udbetaling, hvilket SKAT finder hjemmel til i bemærkningerne til lovforslaget L199. Man fremhæver desuden følgende citat fra bemærkningerne: *"Det gælder uanset om lånet m.v. sker på markedsvilkår, og uanset om der stilles betryggende sikkerhed for lånet."*

Skatterådet konkluderer derfor, at det ikke er tilstrækkelig for at undgå beskatning, at lånet er sket på markedsvilkår. Lånet er derfor omfattet af LL § 16 E, og det må vurderes, om dette kan omfattes af undtagelsen om sædvanlige forretningsmæssige dispositioner, hvilket behandles i afsnit 5.3.2.

At dispositioner foretaget på markedsmæssige vilkår ikke i sig selv fritager for beskatning, har Skatterådet siden ovenstående, som var første afgørelse på området, efterfølgende bekræftet i yderligere en afgørelse fra Skatterådet³².

---

³² SKM2014.16.SR

5.3.1.2 Mellemregninger

Flere kapitalejere har en løbende mellemregning med deres selskaber, blandt andet til brug for udlæg, eller som midlertidig placering for midler der overføres mellem selskabet og privat. Disse kan derfor over året skifte fortegn, hvorfor det er relevant, hvordan SKAT vurderer dette i forhold til LL § 16 E.

SKAT har behandlet flere problemstillinger omkring bevægelser på mellemregninger i følgende afgørelser:

SKM2016.633.LSR

A er hovedanpartshaver i H1 ApS, som har til formål at eje kapitalandele og værdipapirer. Selskabet solgte den 31. januar 2013 en ejendom til selskabets hovedanpartshaver for 5.650 t.kr. kontant.

Selve problemstillingen om, hvorvidt handlen har medført beskatning som maskeret udbytte, er ikke behandlet i afhandlingen, da denne ikke omhandler LL § 16 E, men handlen har medført visse transaktioner, som har påvirket mellemregningen.

Der har mellem A og selskabet været følgende mellemregning i perioden fra den 23. juli 2012 til den 30. april 2013 (den resterende del af de posteringer, som fremgår af afsnittet, er ikke vurderet relevant for afhandlingen, da mellemregningen i hele denne periode er i A's favør):

Nr.	Dato	Beløb	Saldoregnksabsmæssigt	Anset for hævning	Ny saldo
1	23-07-2012	5.733,86	-111.434,08		
2	31-08-2012	-950,00	-112.384,08		
3	31-08-2012	-450,00	-112.834,08		
4	23-10-2012	12.345,00	-100.489,08		
5	23-11-2012	62.500,00	-37.989,08		
6	23-11-2012	1.889,00	-36.100,08		
7	28-12-2012	87.500,00	51.399,92	51.399,92	-
8	28-12-2012	27.500,00	78.899,92	27.500,00	-
9	28-12-2012	1.889,00	80.788,92	1.889,00	-
10	31-12-2012	-5.733,86	75.055,06		-5.733,86
11	04-01-2013	687,00	75.742,06		-5.046,86
12	09-01-2013	31.644,69	107.386,75	26.597,83	-
13	09-01-2013	94.934,06	202.320,81	94.934,06	-
14	10-01-2013	19.671,93	221.992,74	19.671,93	-
15	04-02-2013	167,84	222.160,58	167,84	-
16	11-03-2013	560,36	222.720,94	560,36	-
17	19-03-2013	-501.618,00	-278.897,06		-501.618,00
18	26-03-2013	312.084,60	33.187,54		-189.533,40
19	30-04-2013	-189.900,00	-156.712,46		-379.433,40

Tabel 5.1: Mellemlægning

Kilde: Egen tilvirkning

Posteringsene vedrører en blanding af transaktioner, som relaterer sig til ejendommen og til selve handlen, udbytte fra selskabet samt diverse private omkostninger og indbetalinger, som det ikke er nærmere specificeret, hvad vedrører. I kolonne 5 er angivet hvilke beløb, som SKAT anser for hævninger.

Begrundelsen for dette er, at det er de beløb, som gør at mellemregningen ender med et tilgodehavende hos anpartshaveren. Grunden til at hævning nr. 11 og 18 ikke medfører beskatning er, at den "korrigerede" saldo, hvor der er taget højde for de beløb, som skal udloddes som udbytte efter LL § 16 E, ikke medfører et lån til anpartshaveren.

SKAT opgør derfor, at der samlet skal ske beskatning 81 t.kr. i 2012 og 142 t.kr. i 2013, svarende til beløbene i kolonne 5.

SKAT pointerer i deres begrundelse, at det vurderes, at de udbetalinger, der foretages til anpartshaveren, er sket i anpartshaverens interesse og ikke i selskabets, mens A mener, at beløbene ikke

er omfattet af LL § 16 E, da disse vedrører løbende afregninger i forbindelse med refusionsopgørelse ved salg af en ejendom. Sælgers argument for, at den løbende mellemregning ikke skal beskattes er blandt andet, at der sker et indskud på mellemregningen, da man i stedet for at udbetale udbytte overfører beløbet til mellemregningen, hvilket udgør posteringen nr. 17 på mellemregningsoversigten. Udbyttet medfører dermed, at mellemregningen bliver mere end udlignet.

SKAT erkender dog ikke denne tilbagebetaling, da beløbene, der er hævet, er beskattet på udbetalingstidspunktet, og tilbagebetalingen derfor ikke udligner denne beskatning. Skatterådets tiltræder SKAT's vurdering³³.

A anker sagen til Landsskatteretten. Landsskatteretten stadfæster Skatterådets afgørelse. Det fremhæves derudover, at der i bemærkningerne til lovforslaget L199 fremgår at "... det ikke kan bekræftes, at alle reguleringer via en mellemregningskonto er undtaget fra beskatning af lån..."

Til sidst pointerer landsskatteretten, at det forhold, at posteringerne er bogført på mellemregningen, indikerer, at der taget stilling til at posteringerne vedrører anpartshaveren privat³⁴.

Indkomsten hæves derfor med henholdsvis 81 t.kr. for 2012 og 142 t.kr. for 2013

SKM2017.440.BR

Skatterådet behandler i denne sag en tilsvarende problemstilling om en løbende mellemregning, og tilføjer i denne sag, at der ligeledes kræves en dokumentation for, at de indbetalinger, der sker fra kapitalejeren, stammer fra kapitalejerens konto – i modsat fald anerkendes indbetalingerne ikke.

Derudover henvises i denne sag til SKAT's juridiske vejledning i forhold til, at tilbagebetaling af et lån ikke ophæver beskatningen. Dette er ikke en ændring i forhold til den ovenstående sag, men alene en bekræftelse på, at dette i mellemliggende periode er indarbejdet i vejledningen som SKAT's officielle holdning.

Både Skatterådet, Landsskatteretten og Byretten er enige i SKAT's vurderinger i denne sag.

---

³³ At efterfølgende betalinger, der udligner en mellemregning i selskabets favør, ikke ophæver beskatningen, er også bekræftet i afgørelserne: SKM2018.280.LSR SKM2017.571.LSR samt SKM2018364.LSR

³⁴ Denne tilgang ses også i følgende afgørelser: SKM2017.571.LSR samt SKM201823.LSR

Som tidligere nævnt har flere kapitalejere løbende mellemregninger med selskabet og der vil derfor ofte fremkomme mellemregninger, som har bevægelser både før og efter den 14. august 2012, hvor LL § 16 E trådte i kraft. Hvordan ind- og udbetalinger i disse situationer skal behandles er gennemgået i nedenstående afgørelse.

SKM2018.10.LSR

A er hovedanpartshaver i selskabet H1 ApS. Selskabets revisor har i 2012 og 2013 afgivet supplerende oplysninger omkring ulovlige anpartshaverlån, hvorfor SKAT har udtaget selskabet til kontrol. Det blev oplyst, at mellemværendet med anpartshaveren opstod den 9. juni 2010, hvor der i forbindelse med et salg af 50 % af aktierne i et underliggende selskab blev foretaget en overførsel fra køber til klagerens private bankkonto i stedet for selskabets bankkonto. Derudover har revisor oplyst, at der ikke er foretaget nogle nettohævninger efter den 14. august 2012.

Selskabet har ikke foretaget løbende bogføring, hvorfor det ikke kan konstateres, om alle hævninger foretaget i august 2012 er foretaget før eller efter den 14. august. Derfor har SKAT taget udgangspunkt i saldoen ultimo august, da det er blevet oplyst, at hævningerne består af månedlige overførsler til privat regi med virkning fra den første i måneden. Der er ikke foretaget nogle rentetilskrivninger.

Det blev på den ordinære generalforsamling den 8. maj 2013 besluttet at udlodde udbytte til A på 2.200 t.kr., heraf udgjorde den indeholdte udbytteskat 594 t.kr., så nettoudbyttet herefter udgjorde 1.606 t.kr. Dette blev anvendt til delvist at indfri det ulovlige anpartshaverlån. A blev beskattet af dette udbytte i indkomståret 2013.

SKAT konstaterer, at kapitalejerlånet både består af hævninger foretaget før og efter den 14. august 2012, og SKAT anser ikke kapitalejerlånet optaget fra og med den 14. august 2012 for en ny selvstændig låneaftale, da der ikke ses at være ændret vilkår med hensyn til renter med videre. Derfor må det antages, at der er tale om det samme kapitalejerlån, som fortsætter efter den 14. august 2012, da der ikke anses for at være indgået flere låneaftaler. Derudover bogfører selskabet videre på den samme mellemregningskonto efter den 14. august 2012.

Denne holdning er også indarbejdet i den juridiske vejledning afsnit C.B.3.5.3.3, hvoraf det fremgår, at mellemværende mellem selskabet og kapitalejeren må anses for selvstændige låneforhold, hvis de af parterne behandles som adskilte låneforhold, dette vil sige opdeles i bogføringen med videre.

Derfor er det SKAT's opfattelse, at det afgørende er, hvorledes selskabet har forholdt sig til kapitalejerlånet i bogføringen. Som tidligere oplyst, er dette ikke blevet opdelt i på separate konti³⁵, derfor mener SKAT, at der er foretaget hævninger, som er omfattet af LL § 16 E, og dermed vil være skattepligtige som enten løn eller udbytte.

Derudover er rentetilskrivningen ikke medtaget, da det er SKAT's vurdering, at denne knytter sig til hævninger foretaget før den 14. august 2012, hvilket fremgår af den juridiske vejledning afsnit C.B.3.5.3.3 og bilag 16 til lovforslag nr. 199 fremsat den 14. august 2012 om LL § 16 E. Skatterådet tiltræder SKAT's indstilling.

Landsskatteretten stadfæster Skatterådets afgørelse heraf og er enige i, at A er skattepligtig af de foretagne hævninger.

Hævninger efter lovens ikrafttræden er derfor skattepligtige, hvis der er tale om en mellemregning i selskabets favør, hvorimod hævninger før ikke er omfattet. Det fremgår desuden, at SKAT finder det afgørende, hvorvidt lånene er ført på separate konti i bogføringen i forhold til, om der er tale om samme eller nye lån.

Dette er særligt afgørende i forhold til behandlingen af indtægter, hvilket fremgår af afgørelsen SKM2018.23 LSR, hvor SKAT angiver, at indbetalinger anses for at være afdrag på tidligere gæld til selskabet indtil denne er udlignet³⁶. Her anvendes samme princip til vurderingen i forhold til at se på, om der er sket opdeling i bogføringen. Indbetalinger på en mellemregning, der er i selskabets favør den 14. august 2012, vil derfor ikke kunne modregnes i hævninger, som foretages efterfølgende, før den tidligere saldo er udlignet. Landsskatteretten stadfæster Skatterådets afgørelse på dette område.

Dette har været et af de punkter, der i begyndelsen var tvivl om. I en case fra 2012³⁷ blev der i forbindelse med revisionen af regnskabet for 2012, konstateret et ulovligt kapitalejerlån på mellemregningen. Saldoen havde i hele 2012 været i selskabets favør. Bevægelserne fremgår af bilag 1. Man konkluderede dengang, at indbetalingerne kunne modregnes og beskattede derfor kun ultimo saldoen som løn, dette vil sige 13 t.kr. Efter den praksis, som blev fastslået ved ovenstå-

---

³⁵ Denne tolkning bekræftes i afgørelserne: SKM2018.23.LSR, SKM2018.86.LSR samt SKM2018.289.LSR

³⁶ Dette er efterfølgende bekræftet i følgende afgørelse: SKM2018.289.LSR

³⁷ Eksempel fra revisionskunde i forbindelse med vores arbejde

ende afgørelse, skulle der være sket beskatning af de tre hævninger den 27. august, den 3. september og den 18. september, i alt 38 t.kr., da alle indbetalinger, der er foretaget før disse, anses som afdrag på den tidligere gæld anpartshaveren havde til selskabet. Indbetalingen på 285 t.kr. Den 1. oktober udligner både det resterende tilgodehavende fra før den 14. august 2012, og medfører samtidig, at mellemregningen er tilstrækkeligt høj i anpartshaverens favør, til at rumme de resterende hævninger.

Opsamling

Som det fremgår af ovenstående afgørelser, lægger Skatterådet og Landsskatteretten i deres afgørelser særligt vægt på følgende forhold vedrørende mellemregninger:

1. Beskatningen sker på udbetalingstidspunktet, og kun af hævninger foretaget efter den 14. august 2012, hvor loven trådte i kraft medtages.

Dette bygger på bemærkningerne til L 199.

2. LL § 16 E finder anvendelse på hævninger, som bringer en mellemregning i selskabets favør.

Dette falder ind under et lån, der, som tidligere beskrevet i afsnit 5.3.1, omfatter alt, hvad der medfører, at selskabet får et tilgodehavende hos kapitalejeren.

I bemærkningerne fra L199 fremgår det også, at posteringer på en mellemregning ikke nødvendigvis vil undtage kapitalejeren for beskatning, blot at sædvanlige posteringer på en mellemregning kan falde ind under sædvanlige forretningsmæssige dispositioner. Hvad, der nærmere falder ind under dette, fremgår i næste afsnit 5.3.2.

3. Posteringer bogført på mellemregningen bliver anset for at vedrøre kapitalejeren privat.

Dette bygger alene på praksis fra ovenstående afgørelser og er ikke nærmere omtalt i forarbejderne til loven.

4. En efterfølgende tilbagebetaling af en hævning kan ikke ophæve beskatningen, baseret på bemærkningerne til L199 samt den juridiske vejledning C.B.3.5.3.3.

Det fremgår ligeledes af afsnit 3.1.2.2 i bemærkningerne til L 199, at ”*En tilbagebetaling vil dog ikke ophæve beskatningen*”. SKAT tolker altså denne formulering, som det fremgår af ovenstående afgørelser, som om ingen tilbagebetaling vil kunne ophæve en beskatning efter LL § 16 E.

5. Posterings, der er ført på samme konto, vedrører samme ”lån”.

Dette vil sige indbetalinger på en mellemregning med en debetsaldo den 14. august 2012 anses for afbetaling, og en creditsaldo den 14. august 2012 vil kun kunne modregnes i efterfølgende hævnninger, hvis de er ført på samme konto.

Dette er ligeledes blevet indarbejdet i SKAT’s styresignal af den 3. december 2014. Der foreligger dog ingen bemærkninger omkring dette i forarbejderne til loven.

6. Der kræves dokumentation for, at indbetalinger reelt er foretaget af kapitalejeren, for at disse godtages til at kunne modregnes i fremtidige hævnninger.

Dette er alene baseret på ovenstående afgørelse og vurderes ikke at være et ofte forekommende problem i praksis.

7. Der er tale om en konkret vurdering i forhold til, om renterne udgør en del af lånet.

Nærmere håndtering af renter behandles i afsnit 5.4.4.

En stor del af ovenstående er, som det fremgår, hovedsageligt baseret på SKAT’s tolkning af reglerne, da det også fremgår, at det er den juridiske vejledning, der henvises til i flere af afgørelserne. Størstedelen af sagerne har dog også været behandlet af Landsskatteretten, som er tiltrådt SKAT’s og Skatterådets tolkning af reglerne, og der ses ikke ændringer i disse tolkninger over perioden, hvorfor den må vurderes at være udtryk for gældende ret.

5.3.2 Sædvanlige forretningsmæssige dispositioner

Det fremgår af LL § 16 E, at ”...1. pkt. finder ikke anvendelse på lån, der ydes som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, ...”. Denne betegnelse er inspireret af selskabslovens § 212. Det fremgår dog af bilag 14 fra forarbejderne til L199, at selvom flere elementer i LL § 16 E er inspireret af selskabsloven, skal de to love varetage forskellige hensyn, og kan derfor tolkes

forskelligt. At tolkningen, selskabsretligt og skatteretligt er forskellig, har gjort, at det har været svært at se en entydig tendens i praksis³⁸.

Netop på grund af uklarhederne om tolkningen af sædvanlige forretningsmæssige dispositioner, har Skatterådet i flere afgørelser måttet tage stilling til, hvorvidt der var tale om, at en konkret situation kunne undtages.

Der har på dette område været en ændring i SKAT's tolkning af undtagelsen. Følgende to afgørelser SKM2013.13.SR og SKM2014.107.SR behandler begge situationer om handel med ejendomme, men Skatterådets afgørelse af, om der er tale om en sædvanlig forretningsmæssig disposition, falder forskelligt ud.

SKM2013.13.SR

Denne afgørelse, som ligeledes er behandlet under afsnit 5.3.1.1, omhandler, udover markeds-mæssige vilkår, også problemstillingen omkring sædvanlige forretningsmæssige dispositioner.

A er hovedaktionær i selskab H1. Selskabets formål er at drive handel, finansiering, forvaltning af fast ejendom og dermed beslægtet virksomhed. Selskabet ejer en række erhvervsjendomme samt en nyopført beboelsesejendom, som er blevet opført med henblik på udleje og videresalg.

Selskabets hovedaktionær påtænker at overdrage ejendommen til sig selv har i denne forbindelse indhentet lånetilbud med videre fra realkreditinstitutter til brug for denne overdragelse. Da opførelsesomkostningerne overstiger den af realkreditinstituttet vurderede handelsværdi, er det derfor kun muligt at opnå en realkreditfinansiering i forhold til overdragelsessummen, som er i overensstemmelse med SKAT's administrative praksis jf. Den Juridiske Vejledning afsnit C.B.3.5.4.3 om fast ejendom. Det forventes, at den resterende del af overdragelsen er finansieret ved 20 % udbetaling og et sælgerpantebrev.

Hovedaktionæren ønsker at vide, hvorvidt sælgerpantebrevet vil blive anset som værende ulovligt aktionærlån. Til grund for denne vurdering har SKAT anvendt reglerne i LL § 16 E samt LL § 2.

Det er SKAT's vurdering, at denne disposition vil være omfattet, da bestemmelsen har virkning for alle dispositioner foretaget efter den 14. august 2012 jf. LL § 16 E. Dog er der en undtagelse hertil vedrørende sædvanlige forretningsmæssige dispositioner.

---

³⁸ Christiansen, T. V., 2014. Aktionærlån - aktuel praksis. *Ugens Kommentarer*.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at Skatteministeren i bilag 14 i en kommentar til en henvendelse af den 24. august 2012 fra CORIT ADVISERY har svaret, at bestemmelsen er inspireret af Selskabsloven § 212, og at praksis vedrørende denne bestemmelse vil være vejledende ved fortolkning heraf.

Af forarbejderne til lov nr. 470 af den 12. juni 2009, hvor Selskabsloven § 212 er indsat, er det anført, at undtagelsen vedrørende sædvanlige forretningsmæssige dispositioner er baseret på forarbejderne til det generelle låneforhold, som er blevet indført i 1982, og at disse som hovedregel er kendetegnet ved, at selskabet løbende foretager dispositioner af en sådan karakter med uafhængige parter.

Det er derfor ikke tilstrækkeligt, at lånene sker på markedsvilkår for at undgå beskatning heraf som en sædvanlig forretningsmæssig disposition.

Ud fra det som er oplyst, ejer selskabet en række erhvervsjendomme, samt den omtalte nyopførte beboelsesejendom, som er blevet opført med henblik på videresalg. Der bliver derudover udstedt et pantebrev i forbindelse med salg af denne beboelsesejendom til hovedaktionæren. Da det ikke er oplyst, om selskabet ikke sædvanligvis opfører og sælger beboelsesejendomme, og i den forbindelse yder lån ved salget, eller i øvrigt yder lån til køb af fast ejendom, er det SKAT's opfattelse, at der ikke er tale om en sædvanlig forretningsmæssig disposition, og at der derfor skal ske beskatning af sælgerpantebrevet i henhold til reglerne i LL § 16 E. Skatterådet har meddelt, at de er enige med SKAT i denne betragtning.

Dette er den første afgørelse på området, og ligger før SKAT's styresignal af den 3. december 2014. Efterfølgende afgørelser ligger ligeledes før styresignalet, men udarbejdelsen af dette har været undervejs, da nedenstående blev afgjort.

SKM2014.107.SR

A ejer alle anparterne i A ApS. I 2004 erhvervede A ApS sig en ejendom, som efterfølgende blev udlejet til datterselskabet B ApS, som drev handel fra ejendommen. A ApS solgte i 2012 datterselskabet, og har efterfølgende ikke haft anden aktivitet end udlejning af ejendommen. A har derfor vurderet, at A ApS har udtjent sit formål, og han ønsker derfor at likvidere selskabet, og overtage ejendommen privat og drive den i virksomhedsordningen.

Som det tidligere er beskrevet i afsnit 5.3.1 fastslog Skatterådet, at der ville foreligge et lån omfattet af LL § 16 E, hvis refusionsopgørelsen faldt ud i selskabets favør, og at der skulle ske en vurdering af, om dette kunne undtages som følge af en sædvanlig forretningsmæssig disposition.

I denne afgørelse vægter Skatterådet følgende:

”Lån ydet som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition vil, fx være lån, som er opstået, som led i aktionærens almindelige samhandel med selskabet på sædvanlige kreditvilkår” jf. bemærkningerne til LL § 16 E. Refusionsopgørelsen opstår her som led i overdragelsen af ejendommen til A fra A ApS.

A ApS foretager ikke løbende denne salgs dispositioner med uafhængige parter, men i modsætning til ovenstående afgørelse, hvor dette var tilstrækkeligt til, at Skatterådet konkluderede, der ikke kunne være tale om en sædvanlig forretningsmæssig disposition, foretager Skatterådet i denne sag en vurdering af, om det må formodes, at selskabet ville foretage en tilsvarende transaktion med en uafhængig part – selvom der ikke tidligere har været foretaget lignende transaktioner.

Dette er baseret på Erhvervsankenævnets kendelse af den 11. januar 2013 j.nr. 2012-0026414, som omhandler en hovedanpartshaver, som sælger en ejendom fra privat regi til sit selskab. Der skete her en forsinkelse i overdragelsen af ejendommen, men betalingen fandt sted som aftalt. Ankenævnet udtalte følgende: *”for så vidt angår spørgsmålet, om mellemregningen i forbindelse med ejendomshandelen vedrørende om ejendommen er omfattet af Selskabsloven § 212 og dermed alligevel er lovlig, bemærkes, at mellemregningen ikke findes at være led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, jf. Selskabsloven § 212. Det findes således ikke godtgjort, at anpartshaver indebar – herunder med betaling af købesummen på aftaletidspunktet og overdragelse af ejendommen på en i forhold hertil fremtidig ikke fastsat dato – til en uafhængig tredje mand.”*

I denne afgørelse er det SKAT's vurdering, at vilkårene er sædvanlige ved ejendomshandler og at A ApS ville have solgt ejendommen på tilsvarende vilkår til en uafhængig part, hvis ikke A havde været interesseret i at købe ejendommen. Derfor vurderer SKAT, at det anpartshaverlån, som eventuelt opstår, i perioden fra refusionsopgørelsen til betalingen sker, må anses for at være led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, og derfor at der ikke sker beskatning heraf hos A. Skatterådet tiltræder denne indstilling og begrundelse.

Dette må derfor anses for at være en praksisændring fra, at kun dispositioner som løbende ydes med uafhængige parter kan undtages til blot at være dispositioner, som det vurderes, at selskabet også ville foretage med uafhængige parter³⁹.

Udover ovenstående som lægger vægt på, om der er tale om dispositioner, man ville have foretaget med uafhængige parter, er der også et andet eksempel på, hvornår Skatterådet har anset mellemregninger for at kunne undtages som værende en sædvanlig forretningsmæssig disposition.

SKM2014.14.SR

A & B er ægtefæller og driver i fællesskab en virksomhed. Denne virksomhed består af en række fysiske butikker. Virksomheden er organiseret således, at administration med videre foregår fra hovedselskabet A ApS, A er direktør i dette selskab og ejer samtlige anparter i selskabet. De enkelte butikker drives alle sammen som kommanditistselskaber med undtagelse af en butik, som drives som et interessentskab, A I/S, med A & B som interessenter.

Der er lavet denne opbygning for, at det er muligt for A & B at deltage økonomisk i de enkelte butikker. Derudover er butikscheferne i de forskellige butikker som udgangspunkt økonomiske deltagere i den enkelte butik som kommanditist.

Der foreligger en del transaktioner mellem A ApS og de øvrige selskaber. Størstedelen af disse transaktionerne er af finansiell karakter, da den løbende drift med videre af de enkelte kommanditistselskaber i et vist omfang finansieres via lån fra A ApS, da disse selskaber ikke har kassekreditter eller lignende.

Lånene anvendes udelukkende til den daglige drift i butikkerne og foretages på sædvanlige markedsvilkår.

---

³⁹ Dette er ligeledes beskrevet i følgende artikel:

Guldmann, C. B., Bendtsen, M. W. & Hove, J. S., 2014. Aktionærlån - selskabsretligt og skatteretligt. *Revision og Regnskab online*, august.

Samt følgende artikler hvor forfatterne konkluderer, at principperne i SKM2013.113.SR ikke længere kan anses for at være gældende:

Bygholm, J. & Larsen, M. B., 2014. Beskatning af aktionærlån - en status. *SR-SKAT online*.

Larsen, M. B. & Høj, A. L., 2015. Aktionærlån. *SR-SKAT online*.

Bygholm, J., 2014. Skatterådet maskerer både en venlighed og et tilbagetog. *SR-SKAT online*.

A & B ønsker svar på, hvorvidt de er skattepligtige af disse mellemregninger, som man har med butikkerne, da disse efter deres opfattelse må anses for at være et led i sædvanlige forretningsmæssige dispositioner.

I bemærkningerne til L199 fremgår, at *”Der foreligger ikke et aktionærlån, der skal beskattes efter den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 16 E, hvis betalingsforpligtelsen er påtaget i forbindelse med samhandel mellem aktionæren og selskabet på sædvanlige kreditvilkår.”* Derfor er de lån, som opstår ved, at A ApS videresælger varer på sædvanlige kreditvilkår til kommandit-selskaberne, ikke omfattet af LL § 16 E⁴⁰.

Skatterådet er enige med SKAT i deres indstilling og begrundelse af denne sag.

Mellemregninger kan altså være undtaget, hvis der vurderes at være tale om sædvanlig handel med varer, der sker på kreditvilkår. Dette fremgår også af afgørelsen SKM2016.633.LSR, hvor SKAT anfører, at *”betalingsbetingelser, kreditvurdering, sikkerhedsstillelse m.v. skal ske på samme vilkår, som tilsvarende transaktioner sædvanligvis gennemføres med overfor tredjemand.”* I denne afgørelse vurderer SKAT ikke, at et lån på mellemregningen kan undtages, selvom posterne er sket som led i handel med en ejendom, der er sket kontant og på sædvanlige markedsvilkår, da der på mellemregningen er posteret udgifter til købers arkitekt og advokat m.v. Selvom disse efterfølgende er afregnet, vurderer SKAT, at man ikke ville have afholdt tilsvarende omkostninger for en uafhængig tredjemand, hvorfor SKAT ikke mener, at lånet kan undtages som en sædvanlig forretningsmæssig disposition. Både Skatterådet og Landsskatteretten tiltræder SKAT's indstilling på dette punkt.

I afgørelsen SKM2014.294.SR lægges også vægt på, at sædvanlige forretningsmæssige dispositioner er samhandel foretaget på sædvanlige kreditvilkår. Derudover tilføjer denne afgørelse, at der skal lægges vægt på ordlyden *”som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition”*. SKAT pointerer, at et lån som ikke knytter sig til en anden disposition ikke vil kunne blive omfattet af undtagelsen⁴¹. Dette begrundes af SKAT med, at det i så fald havde været unødigt at indføre undtagelsen om sædvanlige lån fra pengeinstitutter.

---

⁴⁰ Dette argument fremgår ligeledes af afgørelsen: SKM2014.294.SR

⁴¹ Dette argument fremgår af flere efterfølgende afgørelser på området: SKM2014.663.SR, SKM2014.712.SR

Dette synes dog ikke at være en tolkning, som har været set i den selskabsretlige tolkning⁴² af undtagelsen i Selskabsloven § 212, som har været inspiration til den skatteretlige undtagelse.

I nedenstående afgørelse er der tale om en sag, hvor SKAT vurderer dispositionen i forhold til selskabets hovedformål.

SKM2017.571.LSR

A ejer sammen med sin familie selskabet H1 ApS, hvor han har bestemmende indflydelse og forholdet mellem A og selskabet er omfattet af LL § 2. Selskabets formål er at udføre opgaver indenfor Telecom industrien, herunder at opføre huse og fundamenter for master til antenner eller nedgrave kabler til fibernet m.v.

H1 ApS foretager en renovering af A's private bolig. Der faktureres 435 t.kr. for dette den 20. december 2013, og efterfølgende betales 525 t.kr. af A den 27. december 2013. Arbejdet er udført over sommeren 2013.

SKAT har, som beskrevet under gennemgang af afgørelsen i afsnit 5.3.1 i forhold til mellemregningen, konkluderet, at tilbagebetalingen ikke kan undtage A for beskatningen, og det skal derfor vurderes, om beløbet i stedet kan undtages som værende en sædvanlig forretningsmæssig disposition.

Det fremgår af A's fremstilling, at det er sædvanligt for selskabet først foretage faktureringen når projekter afsluttes.

Skatterådet lægger i deres afgørelse vægt på, at parcelhuse ikke er omfattet af selskabets hovedformål, hvilket de mener underbygges af, at der sker afregning til eksterne håndværkere for byggeriet. De påpeger desuden, at enkelte af disse fakturaer, som er betalt af selskabet, er faktureret til A og ikke H1 ApS, hvilket vurderes at understøtte påstanden om, at det ikke er en sædvanlig forretningspartner. Skatterådet anerkender derfor ikke dispositionen som sædvanlig forretningsmæssig, da det ikke kan begrundes, at selskabet løbende skulle foretage dispositioner af denne karakter.

---

⁴² Dette er også påpeget i følgende artikler:

Guldmann, C. B., Bendtsen, M. W. & Hove, J. S., 2014. Aktionærlån - selskabsretligt og skatteretligt. *Revision og Regnskab online*, august.

Jeppesen, I. L., 2014. Udvalgte domme kendelser og afgørelser. *SR-SKAT online*.

Landsskatteretten anfører i deres afgørelse, at det fremgår af bemærkningerne til L199A, at sædvanlige forretningsmæssige dispositioner kan være almindelige reguleringer af en mellemregning, men også at det fremgår af svar fra Skatteministeren i bilag 4 til forslaget, at det ikke kan bekræftes, at en postering på mellemregningen undtager for beskatningen, men at det er en konkret vurdering, om der er tale om en sædvanlig forretningsmæssig disposition.

Landsskatteretten tilslutter sig Skatterådets vurdering af, at det, at posteringerne er ført på mellemregningen, tilkendegiver, at udgifterne vedrører A privat, og de ikke vurderer, at ombygningen ligger inden for den type opgaver, som er omfattet af H1 ApS' sædvanlige forretningsområde. Landsskatteretten stadfæster derfor Skatterådets afgørelse.

Opsamling

Som det fremgår af ovenstående afgørelser, har Skatterådet og Landsskatteretten en meget snæver definition af, hvornår en disposition kan anses for at være sædvanlig forretningsmæssig. De argumenter, som går igen i SKAT's vurdering er følgende:

1. Der skal være tale om en disposition foretaget som led i almindelig samhandel mellem kapitalejeren og selskabet foretaget på sædvanlige kreditvilkår.

Dette har hjemmel i bemærkningerne til L 199 og er ligeledes blevet indarbejdet i SKAT's styresignal af den 3. december 2014.

2. Dispositionen skal ligge inden for selskabets sædvanlige forretningsområde.

Dette er baseret på praksis efter ovenstående afgørelser.

3. Der skal være tale om en disposition, som selskabet løbende foretager med uafhængige parter, eller som det alternativt må vurderes, at selskabet ville foretage med en uafhængig part, såfremt der ikke foreligger tidligere eksempler på tilsvarende situationer.

Dette er baseret på den selskabsretlige tolkning af sædvanlige forretningsmæssige dispositioner og er et af de områder, som der er set en praksisændring på, da der i første afgørelse ikke foretages en vurdering af, om man ville have foretaget dispositionen med en uafhængig tredjemand, men afvises alene på baggrund af, at man ikke har foretaget lignende dispositioner.

Der er efterfølgende sket en indarbejdelse af den nye tolkning i SKAT's styresignal af den 3. december 2014.

4. Der er tendens til, at posteringer, der er ført på mellemregningen, vurderes at indikere private udgifter, og afgørelserne viser, at disse derfor i nogen eksempler ikke har været anerkendt som sædvanlige og forretningsmæssige.

Dette er alene baseret på SKAT's tolkning i praksis fra ovenstående afgørelser.

5. Der lægges vægt på formuleringen ”ydet som led i”.

Derfor er der tale om, at det lån, som opstår, skal knytte sig til en anden disposition, da SKAT ellers vurderer, at der er tale om et egentligt lån, som kun kan undtages, hvis det er fra et pengeinstitut, hvilket alene er baseret på SKAT's vurdering af, at undtagelsen sædvanlige lån fra pengeinstitutter ellers ville være overflødig⁴³.

Som det også fremgår af ovenstående, er flere af SKAT's tolkninger på området blevet indarbejdet i SKAT's styresignal som følge af, at der er store gråzoner på området. Der er i dette styresignal også nævnt yderligere eksempler på situationer, som kan blive omfattet.

I styresignalet er det angivet, at hvis det ikke er en disposition, som før har været foretaget af selskabet, skal det konkret vurderes, om det er en transaktion, som det formodes, at selskabet ville foretage med en uafhængig part. Som eksempel nævnes et salg af en ejendom fra selskabet til dets hovedanpartshaver. Dette bekræfter den tidligere formodning om, at afgørelsen SKM2013.13.SR muligvis var faldet anderledes ud, hvis denne var afgjort efter styresignalet⁴⁴.

Som et andet eksempel, der i visse situationer kan omfattes af undtagelsen, nævnes i styresignalet en hovedkapitalejers brug af firmakreditkort til småindkøb i forbindelse med forretningsrejser. Dette bygger på skatteministerens udtalelse til spørgsmål 526 af den 13. juni 2013 fra skatteudvalget, hvor han oplyser, at der skal ske beskatning efter LL § 16 E, såfremt selskabet betaler for

---

⁴³ Dette pointeres også i følgende artikel:

Bygholm, J. & Larsen, M. B., 2014. Beskatning af aktionærlån - en status. *SR-SKAT online*.

Gianelli, K., 2014. Beskatning af aktionærlån - ny praksis om undtagelse fra beskatning. *Karnov Group - artikler*.

⁴⁴ Dette er ligeledes hos advokat Tommy V. Christiansen jf. denne artikel:

Christiansen, T. V., 2014. Aktionærlån - aktuel praksis. *Ugens Kommentarer*.

hovedkapitalejerens private udgifter, men at LL § 16 E dog ikke skal være til hinder for, at en hovedkapitalejer kan foretage en sædvanlig rejseafregning. Der vil dog være tale om en konkret vurdering, og SKAT oplyser, at der lægges vægt på, hvad der indgår i en sædvanlig rejseafregning, og hvorledes rejseafregninger sædvanligvis håndteres i virksomheden for andre ansatte. Køb, som SKAT ikke vurderer som sædvanlige forretningsmæssige, vil altså ikke være undtaget, selvom det foregår på samme vilkår som for selskabets øvrige ansatte⁴⁵.

Som det fremgår af ovenstående, er der kun to afgørelser, hvor SKAT anerkender dispositionen som sædvanlig og forretningsmæssig, primært med argumentet at dispositionen også ville være foretaget overfor en uafhængig tredjemand, samt at der også er tale om løbende samhandel på sædvanlige kreditvilkår i den ene sag.

Det vurderes derfor ud fra ovenstående, at hvis SKAT kan finde, at et af ovenstående kriterier ikke er opfyldt, vil afgørelsen med stor sandsynlighed have det udfald, at dispositionen ikke vil blive omfattet af undtagelsen.

Den skatteretlige vurdering, som lægger vægt på, om der er tale om dispositioner, som også ville være ydet til en tredjemand, ligger sig op af den selskabsretlige vurdering, som også lægger vægt på, om der er tale om dispositioner, som selskabet løbende foretager med en uafhængig tredjemand, og om de foretages på markedsvilkår.⁴⁶ Dog fremgår den skattemæssige vurdering, som baseres på, om posteringerne har været ført på mellemregningen, ikke i nogen retningslinjer fra Erhvervsstyrelsen om den selskabsretlige vurdering, ligesom der selskabsretligt ikke er samme tolkning af, at ordlyden ”som led i” medfører, at dispositionen ikke kan stå alene⁴⁷. Heller ikke i lovforarbejderne synes disse tolkninger at have hjemmel, da der i disse blot fremkommer, at dispositionerne skal være sædvanlige inden for branchen, sædvanlige for det pågældende selskab, på sædvanlige vilkår og forretningsmæssigt begrundet for selskabet⁴⁸.

---

⁴⁵ Bygholm, J. & Larsen, M. B., 2014. Beskatning af aktionærlån - en status. *SR-SKAT online*.

⁴⁶ *Lovforslag som fremsat, 2016-10-05 nr. 23*

⁴⁷ Denne opfattelse fremkommer også i følgende artikler:

Bygholm, J. & Larsen, M. B., 2014. Beskatning af aktionærlån - en status. *SR-SKAT online*.

Gianelli, K., 2014. Beskatning af aktionærlån - ny praksis om undtagelse fra beskatning. *Karnov Group - artikler*.

⁴⁸ Dette synspunkt fremkommer ligeledes i følgende artikel:

Guldmann, C. B., Bendtsen, M. W. & Hove, J. S., 2014. Aktionærlån - selskabsretligt og skatteretligt. *Revision og Regnskab online*, august.

5.3.3 Sædvanlige lån fra pengeinstitutter

I LL § 16 E fremgår det, som tidligere nævnt, at sædvanlige lån fra pengeinstitutter er undtaget. Dette er ligeledes en undtagelse, som fremgår af Selskabsloven § 213. Her er der således lighed mellem de skatteretlige og de selskabsretlige regler.

I SKAT's juridiske vejledning 2018-2, C.B.3.5.3.3 i afsnittet "undtagelser" står anført:

"En aktionær med en bestemmende aktiepost i et pengeinstitut kan derfor optage et sædvanligt banklån i dette pengeinstitut. Lån fra realkreditinstitutter, der finansieres ved salg af obligationer, må anses at være led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition."

Under forarbejderne til loven blev der jf. bilag 11 til L 199 stillet spørgsmål til skatteministeren i forhold til, om undtagelsen af sædvanlige forretningsmæssige dispositioner ikke allerede var tilstrækkeligt til at sikre undtagelsen af sædvanlige lån fra pengeinstitutter. Til dette svarede skatteministeren, at sædvanlige lån fra pengeinstitutter er undtaget, også selvom disse ikke er foretaget som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition.

Dermed skal et lån fra et pengeinstitut til i en hovedkapitalejer i selskabet ikke vurderes ud fra kriterierne i foregående afsnit om sædvanlige forretningsmæssige dispositioner, men så længe der er tale om et sædvanligt lån fra pengeinstituttet, vil dette være undtaget for beskatning efter LL § 16 E.

Da reglerne på dette område ikke har de samme udfordringer i forhold til tolkningen som ovenstående, foreligger der heller ingen offentliggjorte afgørelser på området.

5.3.4 Selvfinansiering

Den sidste undtagelse vedrører lovlig selvfinansiering, som ikke var en del af det oprindelige lovforslag L199, men blev indarbejdet i ændringsforslaget, som det fremgår af betænkningen af den 6. september 2012.

Skatteudvalget konstaterede under behandlingen af loven, at formuleringen i det oprindeligt fremsatte lovforslag ville medføre beskatning af lån til selvfinansiering på lige fod med andre lån. Man

besluttede derfor, at man i ændringsforslaget medtog en undtagelse om lån til lovlig selvfinansiering, der opfyldte betingelserne i Selskabsloven §§ 206-209. Dette betyder, at der, hvis betingelserne er opfyldt, kan ydes lån til en tredjemands erhvervelse af kapitalandele i selskabet.

Som det tidligere er beskrevet under afsnit 4.3, omfatter disse betingelser følgende forhold:

1. Det centrale ledelsesorgan skal sikre, at der foreligger en kreditvurdering af den eller dem, der modtager den økonomiske bistand, Selskabsloven § 206, stk. 3
2. Generalforsamlingen skal godkende på baggrund af en udarbejdet rapport fra ledelsen, som skal offentliggøres i Erhvervsstyrelsen, Selskabsloven § 207
3. Den økonomiske bistand skal være forsvarligt for selskabet at udlåne/stille til sikkerhed. Der må kun anvendes det beløb, der lovligt ville kunne udloddes i udbytte, Selskabsloven § 208
4. Ydelsen af økonomisk bistand skal ske på markedsmæssige vilkår, Selskabsloven § 209

Da LL § 16 E direkte henviser til Selskabsloven § 206, stk. 2 er der ingen forskel på den skatteretlige og selskabsretlige tolkning af dette begreb. Dette punkt har derfor ikke medført særlige udfordringer, og der ligger hverken eksempler i SKAT's styresignal eller blandt de offentliggjorte afgørelser fra Skatterådet, på hvorvidt der i en situation har været tale om lovlig selvfinansiering.

5.3.5 Fejldispositioner

Der blev under høringen af L199 fremsat flere spørgsmål hertil. Blandt andet bemærkede FSR, som det fremgår af bilag 2, at der ikke bør ske beskatning, hvis der er tale om fejl. Til dette svarede skatteministeren at: *"Hvis en disposition som er ugyldig, uvirksom eller beror på en fejlekspedition, skal der ikke søges om omgørelse. En fejlagtig udbetaling kan skattemæssigt annulleres uden brug af omgørelsesmuligheden i skatteforvaltningsloven"*.

Udfordringen har været, at der ikke lægger nogen klare retningslinjer for, hvornår SKAT anerkender en disposition som værende en fejl.

Skatterådet har i følgende afgørelser taget stilling til 3 sager, hvor kapitalejeren hævder, at der er tale om forskellige fejlekspeditioner.

SKM2014.17.SR

Selskabet A A/S blev stiftet for mere end 20 år siden, og ejes 100 % af A. Selskabet har to helejede datterselskaber B A/S og C A/S.

Udbytte, som genereres i selskabet A A/S, hæves med henblik på at finansiere A's privatforbrug. A har ikke behov for at hæve hele det på generalforsamlingen vedtagne udbytte, men i stedet foretage hævninger efterhånden, som der var behov for dette i privatøkonomien. Alle udbytteudlodninger fra selskabet har været hævet på denne måde siden selskabets stiftelse.

I forbindelse med det udloddede udbytte for regnskabsåret 2011 på 1.000 t.kr., blev der betalt kildeskat i henhold til kildeskattelovens § 65, stk. 1 på 27 % af udbyttebeløbet til SKAT den 10. april 2012.

I forbindelse med hævningerne var A af den opfattelse, at der var 1.000 t.kr. i udbytte. Dog blev A opmærksom på den 27. september 2012, at der var hævet et for højt beløb, idet der i alt var hævet 1.125 t.kr., og A tilbageførte derfor beløbet den 2. oktober og den 21. december 2012. Da A's privatforbrug finansieres ved hjælp af udlodningerne fra selskabet A A/S, har det ikke været muligt for A at tilbagebetale hele udbyttet på en gang. Udbyttet er hævet løbende, og en oversigt over disse hævninger fremgår nedenfor:

Dato	Hævning (+) /indbetaling (-)	Saldo
28. marts 2012	150.000	150.000
8. april 2012	100.000	250.000
10. april 2012	100.000	350.000
8. maj 2012	200.000	550.000
20. juni 2012	200.000	750.000
15. august 2012	200.000	950.000
6. september 2012	100.000	1.050.000
27. september 2012	75.000	1.125.000
2. oktober 2012	-75.000	1.050.000
21. december 2012	-50.000	1.000.000

Tabel 5.2: Mellemlægning

Kilde: Egen tilvirkning

Det er her rådgivers opfattelse, at A's hævning den 20. juni 2012 (delvist), den 15. august 2012 samt halvdelen af hævningen den 6. september 2012 skal beskattes som maskeret udlodning, hvilket SKAT ikke finder grundlag for at anfægte. Rådgiver mener derimod, at den anden halvdel af A's hævning den 6. september samt hævningen den 27. september skal anses for fejl, der efterfølgende er berigtiget, og derfor ikke skal tillægges skatteretlig virkning.

SKAT mener dog ikke her, at der er tale om rene fejlekspeditioner efter principperne i bilag 2, 11 og 21 til L199. Ministeren siger her, at det er en konkret vurdering, om der er tale om ren fejlekspedition, som kan berigtiges med det følge, at ekspeditionen ikke tillægges skatteretlig virkning. Der må derfor ved en vurdering henses til, at formålet med beskatningen af aktionærlån er at fjerne incitamentet til at udbetale løn eller udbytte i form af lån. Dette formål vil forsvinde, hvis beskatningen uden videre kan ophæves ved tilbagebetaling jf. L 199 bilag 11.

Til grund for afgørelsen ligger SKAT, at A den 6. september 2012 hævede 50 t.kr. udover de 50 t.kr., som rådgiver foreslås beskattet som maskeret udlodning. Den 27. september 2012 hævede A yderligere 75 t.kr., og den 2. oktober betalte A 75 t.kr. tilbage til selskabet. Den 21. december 2012 betalte A 50 t.kr. tilbage til selskabet.

Det var her SKAT's opfattelse, at A den 2. oktober 2012 tilbagebetaler de 50 t.kr., som A hævede den 6. september 2012 samt de 25 t.kr. af de 75 t.kr., som A hævede den 27. september 2012 jf. FIFO princippet i kursgevinstlovens § 26, stk. 5.

Derudover er det SKAT's opfattelse, at A den 21. december 2012 tilbagebetaler de resterende 50 t.kr. af de 75 t.kr., som A hævede den 27. september 2012.

Det er dog SKAT's klare opfattelse, at det må have stået klart for A som selskabsejer og ansvarlig direktør eller ved oplysning fra A's rådgiver, at selskabet skal indeholde, indberette og indbetale udbytteskat, og derfor er det SKAT's opfattelse, at der ikke er tale om en ren fejlekspedition. De fastslår derfor, at A skal beskattes af den samlede hævning på 1.125 t.kr. Den skattepligtige indkomst øges dermed med 125 t.kr. Skatterådet tiltræder SKAT's indstilling.

Her ligger SKAT således vægt på, hvad kapitalejeren burde have af viden. En fejl som følge af uvidenhed undtages således ikke for beskatning, selvom der efterfølgende forsøges at rette op på fejlen⁴⁹.

I denne sag kunne SKAT dog, hvis de havde haft en mere restriktiv tolkning af reglerne være kommet frem til, at der både skulle ske beskatning af det oprindeligt vedtagne udbytte på 1.000 t.kr. og derudover på forskelsbeløbet mellem det faktiske hævde beløb og nettoudbyttet ($1.125 - 730 = 395 - 20$ t.kr. som er hævet før den 14. august 2012 = 375 t.kr.), således at der skulle ske beskatning af i alt 1.375 t.kr. Her har SKAT dog sympatisk valgt kun at beskatte det faktisk hævde beløb⁵⁰.

SKM2018.289.LSR

A er direktør og hovedanpartshaver i H1 ApS. Der har i årene 2012 og frem til 2014 været ind- og udbetalinger på selskabets mellemregningskonti. Selskabet har 2 mellemregningskonti, og SKAT har modtaget kontospecifikationer, hvor disse transaktioner kan ses.

Af den ene kontospecifikation fremgår det, at der er sket en hævning på 33 t.kr. foretaget den 12. marts 2013, som er debiteret på selskabets bankkonto og modposteret på mellemregningen. Dog er der den 13. marts 2013 foretaget en modpostering på denne, hvor mellemregningen er debiteret, og bankkontoen er krediteret.

Skatterådet har i deres afgørelse medtaget hævningen i beskatningsgrundlaget.

Landsskatteretten er dog ikke enige med Skatterådet i denne afgørelse, den hurtige korrektion af hævningen indikerer, at der her foreligger en fejlpostering, som A ikke skal beskattes af efter Landsskatterettens afgørelse.

En hurtig reaktion på fejlen kan derfor være indikation på, at dispositionen vil godtages som en åbenlys fejl.⁵¹

---

⁴⁹ Denne tolkning fremgår også af følgende artikel:

Bygholm, J., 2014. Skatterådet maskerer både en venlighed og et tilbageslag. *SR-SKAT online*.

⁵⁰ Bygholm, J., 2014. Skatterådet maskerer både en venlighed og et tilbageslag. *SR-SKAT online*.

Og Larsen, M. B. & Høj, A. L., 2015. Aktionærlån. *SR-SKAT online*.

⁵¹ Dette kan også konkluderes af afgørelsen SKM2017.270.LSR modsætningsvist.

SKM2018.356.SR

A ejer 100 % af A ApS, som igen ejer 45 % af B ApS. A ApS er en aktiv konsulentvirksomhed, og B ApS er et aktivt driftsselskab, som beskæftiger sig med internationale rekrutterings- og konsulentopgaver. B ApS er ejet af 3 anpartshavere.

C, som er bank, overfører løbende penge fra B ApS til A ApS, disse overførsler sker ofte, og er ikke uvæsentlige beløb.

Overførslerne er afregninger af fordringer mellem de to selskaber og er foretaget ifølge aftale mellem A og A's faste bankrådgiver. A giver bankrådgiveren besked via mail, når der skal foretages en overførsel mellem de to selskaber.

Den 7. juni 2017 er der fejlagtigt blevet overført et beløb på 575 t.kr. fra A ApS til A's private konto i C's bank, hvilket er en meget atypisk overførsel i forhold til de betalingsmønstre, der er mellem selskaberne. Denne overførsel skulle komme fra B ApS til A ApS.

Den 7. juni 2017 var A's faste rådgiver på ferie, hvorfor det var en kollega i banken, som varetog denne mail. Denne kollega var ikke opmærksom på den sædvanlige forretningsgang omkring dette og overførte derfor fejlagtigt til A's privatkonto.

A anvender efter eget udsagn aldrig netbank og kigger derfor sjældent på sin konto og det er derfor først på det tidspunkt, hvor revisor skal bogføre, at dette opdages. Revisor gør dog straks opmærksom herpå, og A tager herefter kontakt til banken for at få ændret dispositionen i henhold til en mail sendt fra A til C Bank den 1. november samme år. Denne fejloverførsel er erkendt af C Bank, og parterne bliver derfor enige om at foretage en annullering af dispositionen.

Fejlpositionen ønskes tilbageført fra A's private konto i C bank og indsættes på bankkontoen i A ApS. Derudover vil renteberegningerne på kontiene rettes tilsvarende.

SKAT er blevet forelagt alt mailkorrespondancen mellem A og C banken for bedre at kunne vurdere dette forhold.

A ønsker bekræftet, at beløbet på 575 t.kr., som er overført fra A ApS til A, ikke skal behandles efter skattelovningens almindelige regler om hævnings uden tilbagebetalingspligt, forudsat at disse beløb inklusive renter for perioden indtil overførelsen føres tilbage til A ApS.

SKAT anvender de sendte mails mellem A og C Bank til grundlag for deres afgørelse. A skriver til C bank, at der den 7. juli skulle overføres et beløb på 550 t.kr., fra B ApS konto ”til min egen konto”. SKAT mener i denne situation, at A har anmodet banken om at overføre beløbet til ”min egen konto” den 7. juli 2017, men det fremgår af hans efterfølgende mail af den 1. november 2017, at han har haft en forventning om, at der ville ske overførsel til A ApS.

SKAT mener, at A's anmodning om overførsel til ”min egen konto” må anses for at være A's konto privat og ikke selskabets. Der er her ikke objektive kendsgerninger, som støtter, at der skulle være tale om en ren fejlekspedition, hvorfor SKAT mener, derfor ikke dette kan være tilfældet, da banken blot har gjort, hvad de har fået besked på.

Uanset at banken og A alligevel er enige om, at denne overførsel var en ren fejlekspedition, kan der, under hensyn til de tidligere nævnte omstændigheder ved overførslen, samt tiden på de ca. 4 måneder før A reagerer, ikke ses bort fra overførslen skattemæssigt.

Dette skyldes, at dette skal betragtes som et lån, og der derfor ikke ses at være tale om en fejl, og derfor i udgangspunktet er skattepligtigt for A jf. reglerne i LL § 16 E som løn eller udbytte.

Skatterådet tiltræder SKAT's indstilling og begrundelse for SKAT's afgørelse af denne sag. Dette sker på trods af, at fejlen er foretaget og erkendt af en ekstern rådgiver.

Det er bemærkelsesværdigt, at SKAT lægger vægt på, hvor lang tid efter der er reageret, selvom man her kunne argumentere for, at der burde være tale om en fejl. Både kapitalejer og bank er enige om fejlen, og der er tale om, at det hidtil havde været kutyme, at A gav besked til banken på samme måde. A reagerer, så snart han er blevet bekendt med fejlen, og det kan derfor fremstå urimeligt, at SKAT kræver, at der er reageret, før A selv er bekendt med fejlen.

Opsamling

Som det fremgår af ovenstående, er det kun yderst sjældent, at SKAT vil acceptere, at der er tale om en fejl⁵². Udfordringen opstår også ved, at bevisbyrden påhviler skatteyderen, i forhold til at bevise, at hensigten med dispositionen var en anden⁵³.

Der ses kun et enkelt eksempel på, at en disposition anerkendes som en åbenlys fejl og kan rettes, uden der skal søges omgørelse. Dette følger af en hurtig reaktion fra kapitalejers side. Det er svært at fastslå en præcis tidsramme for, hvad der er ”hurtig” reaktion i SKAT’s øjne, men i afgørelserne ses det, at 1 dag accepteres, mens knap 4 måneder anses som for lang tid. Grænsen må derfor ligge et sted herimellem.

Det må konkluderes ud fra ovenstående, at en kapitalejers manglende viden ikke kan fritage ham/hende for beskatning, selvom forholdet bringes i orden på opdagelsestidspunktet.

I eksemplet hvor kapitalejeren opdager, at der er sket en misforståelse, og banken har overført til en forkert konto, accepterer SKAT heller ikke dispositionen som en fejl, da A’s formulering af mailen vurderes at kunne opfattes på den måde, som banken har forstået den på. Selv i en situation med en ekstern rådgiver, som altså erkender fejlen, har SKAT en meget restriktiv tolkning af, hvornår der er tale om en fejl, der kan tilbageføres.

I en artikel fra SR-SKAT online udtaler Mette Bøgh Larsen og Asger Lehmann Høj, at efter den seneste praksis fra ovenstående afgørelser vil selv rene bogholderiposteringer, som burde kunne anses for fejl, medføre beskatning af kapitalejere, uden disse på noget tidspunkt har haft rådighed over midlerne.⁵⁴

Der vil således altid fra SKAT’s side foreligge en konkret vurdering⁵⁵ på, om der er tale om en ”ren fejlekspedition”, hvilket der endnu ikke foreligger tilstrækkelige afgørelser på til at kunne

---

⁵² I følgende artikler fremgår det ligeledes at SKAT’s praksis fra andre området også kun i meget få tilfælde har anerkendt dispositioner som åbenlyse fejlekspeditioner kan rettes ved at pengene tilbageføres:

Lindberg, M. W. & Bastian, K., 2015. Omgørelse og selvangivelsesomvalg - fejl, der kan berigtiges ved genoptagelse. *SR-SKAT online*.

⁵³ Lindberg, M. W. & Bastian, K., 2015. Omgørelse og selvangivelsesomvalg - fejl, der kan berigtiges ved genoptagelse. *SR-SKAT online*.

⁵⁴ Larsen, M. B. & Høj, A. L., 2018. Aktionærlån - en foreløbig status på praksis og anvisninger. *SR-SKAT online*.

⁵⁵ Madsen, T. H., 2013. Ulovlige aktionærlån og skattepligt. *Foreningen Danske Revisorer*.

opliste konkrete eksempler på, hvad vil omfatte. Ud fra ovenstående vurderes der dog at være tale om et meget snævert vindue for dispositioner, der kan undtages.

5.3.6 Opsummering

Reglerne omfatter i udgangspunktet alle situationer, der medfører tilgodehavende i selskabets favør, hvis dispositionerne er foretaget efter loven trådte i kraft den 14. august 2012. Dette gælder uanset om der er tale om lån, der er ydet på markedsvilkår.

Særligt kapitalejere, som har haft en løbende mellemregning, har været ramt af reglerne, da posteringer på denne ligeledes er blevet anset for lån, og efterfølgende udligninger af posteringer på denne ikke har undtaget dem fra beskatning. Det har i forhold til mellemregningerne særligt været afgørende, hvorvidt der har været sket en opdeling i bogføringen i forhold til, hvordan efterfølgende indbetalinger er blevet behandlet.

Der er dog, som det fremgår af bestemmelsen, visse undtagelser. Den undtagelse, som har givet anledning til flest udfordringer, har været undtagelsen om sædvanlige forretningsmæssige dispositioner, som Skatterådet har taget stilling til i flere afgørelser. Disse er også, med undtagelse af punkt 4 nedenfor, indarbejdet i SKAT's styresignal om aktionærlån. Det er særligt følgende kriterier, som SKAT lægger vægt på:

1. Der skal være tale om løbende samhandel på sædvanlige kreditvilkår.
2. Dispositionen skal ligge inden for selskabets sædvanlige forretningsområde.
3. Der skal være tale om en disposition, som selskabet også ville foretage med uafhængige parter.
4. Dispositionen skal knytte sig til en anden disposition som følge af, at der i bestemmelsen står, at den skal være udført "som led i" en sædvanlig forretningsmæssig disposition.

Den anden undtagelse, som fremgår af bestemmelsen, er undtagelsen om sædvanlige lån fra pengeinstitutter, som er indført for, at kapitalejere i pengeinstitutter forsat vil kunne modtage lån herfra, hvis blot disse er ydet på sædvanlige vilkår.

Til sidst er selskabslovens undtagelse vedrørende selvfinansiering medtaget i bestemmelsen, og der er her krav om, at de selskabsretlige betingelser er overholdt.

Der er givet mulighed for, at en disposition ikke omfattes, hvis der tale om en fejlekspedition. Praksis har dog vist, at der kun i enkeltstående situationer efter SKAT's vurdering har været tale om sådanne fejlekspeditioner. De har i deres vurderinger særligt lagt vægt på, at kapitalejeren skal have reageret hurtigt, og at en kapitalejeres uvidenhed eller manglende skyld i fejlen, for eksempel hvis denne er sket på baggrund af en ekstern rådgivers handlinger, ikke vil kunne karakteriseres som en fejlekspedition, hvis der ikke straks er rettet op på fejlen.

Som det fremgår af gennemgangen i kapitlet, er det meget få dispositioner som vil kunne undtages fra bestemmelsen, der dækker meget bredt, og som det fremgår af flere eksempler også bredere end selskabsloven. I følgende vil vi se nærmere på, hvilke konsekvenser det har, at dispositionerne er omfattet.

5.4 Retsvirkninger

Som det flere steder i ovenstående afgørelser fremgår, konkluderer SKAT, at der skal ske beskatning af kapitalejerne. Dette skal ske som løn eller udbytte jf. bemærkningerne til L199 side 7, da det er den måde, kapitalejerne på lovlignis vil kunne foretage hævninger fra selskabet på.

Beslutningen om beskatning af lånet som en hævning ændrer ikke på det forhold, at der selskabsretligt fortsat eksisterer et lån, som regnskabsmæssigt vil skulle udlignes, hvilket i praksis medfører store udfordringer for kapitalejerne.

I dette kapitel gennemgås, dels hvordan denne beskatning foretages, og hvilke udfordringer det kan medføre. Dels ses der på de konsekvenser, det har for kapitalejerne, at lånet selskabsretligt skal tilbagebetales, og hvordan dette i nogle situationer kan føre til en dobbeltbeskatning af kapitalejeren. Vi vil desuden se på omgørelsesmulighederne, når skaden er sket.

5.4.1 Beskatning som løn

Beskatning som løn har den fordel for selskabet, at omkostningen vil være fradragsberettiget i modsætning til udbytte, da løn er en driftsomkostning, som dermed kan fratrækkes efter SL § 6, litra a. For kapitalejeren er der forskel på, hvilken sats udbytte og løn beskattes med, da løn beskattes som personlig indkomst og udbytte beskattes som aktieindkomst. Der kan derfor være forskelligt fra kapitalejer til kapitalejer og afhængigt af beløbets størrelse, om det vil være en

fordel at lade sig beskatte som løn eller udbytte. Fra lovgivers side er det forsøgt at udligne forskellene, da selskabet og kapitalejeren ses som en enhed, men hvis kapitalejerens personlige indkomst eller kapitalindkomst ligger omkring grænserne for de forskellige skattesatser, kan der være muligheder for at optimere. Der er i udgangspunktet valgfrihed mellem, om kapitalejeren ønsker at blive beskattet som løn eller udbytte, hvis denne er blevet omfattet af LL § 16 E. Dog er der to betingelser, som skal være gældende for at kapitalejeren kan vælge at lade sig beskatte af hævnningen som løn⁵⁶:

1. Kapitalejeren skal være ansat i selskabet.
2. Beløbet skal, sammen med den løn som kapitalejeren i øvrigt har modtaget fra selskabet, modsvare den arbejdsindsats, som kapitalejeren har lagt i selskabet.

En konsekvens af at vælge at beskatte kapitalejeren som løn er, at selskabet skal indeholde kilde-skatte i form af A-skat og AM-bidrag. Dette kan give visse udfordringer, da udbetalingen allerede er sket. Selskabet skal afregne kildeskatterne til SKAT og har herefter et regreskrav mod kapitalejeren. Skatteministeren har i bilag 16 til L199 fastslået, at dette regreskrav i udgangspunktet ikke er et nyt lån, der skal beskattes. Dette er dog under forudsætning af, at kapitalejeren tilbagebetaler kildeskatterne til selskabet inden udløbet af selvangivelsesfristen for selskabet i det år, hvor lånet blev udbetalt. I modsat fald vil der, efter SKAT's opfattelse, være tale om et nyt ulovligt lån, jf. SKAT's styresignal af den 3. december 2014. I samme styresignal har SKAT anført, at selskabets skal tage fradraget i den måned, som udbetalingen sker.

I udgangspunktet opnås der for selskabet ret til fradrag på det tidspunkt, hvor selskabet påtager sig pligten til at betale udgiften jf. pligtpådragelsesprincippet. Dette er uafhængigt af, hvornår udgiften betales. Der kan derfor sættes spørgsmålstegn ved SKAT's udmelding om, at fradraget skal tages på udbetalingstidspunktet. I tilfælde ved ulovlige lån vil pligtpådragelsen dog først opstå på det tidspunkt, hvor udbetalingen sker, da der sjældent på forhånd er truffet en beslutning om, at man vil yde et lån, der skal beskattes som løn. Fradragsretten vil derfor i praksis falde sammen med udbetalingstidspunktet, og derfor ske som SKAT har angivet i styresignalet.

Beskatningen vil imidlertid ikke medføre en udligning af det lån, som selskabsretligt stadig eksisterer. Dette skyldes, at man bogføringsmæssigt stadig har et lån i balancen, mens man skattemæssigt blot har en bestemmelse om, at beløbet skal angives og beskattes som løn, uden at der følger nogen bogføringsmæssige posterings af denne angivelse. Løsningen på dette problem har

---

⁵⁶ *Lovforslag som fremsat, 2012-08-14 nr. 199*

SKAT derfor forsøgt at indarbejde i deres styrsignal, som efterfølgende er indarbejdet i den juridiske vejledning. Fordringen kan anvendes som lønvederlag jf. SKAT's juridiske vejledning C.B.3.5.3.3. Dette vil medføre, at kapitalejeren kun beskattes af lønnen som en hævning på udbetalingstidspunktet. Kapitalejeren vil ikke blive beskattet ved efterfølgende overførsel af fordringen som løn, da fordringen skattemæssigt ikke eksisterer efter, at der er sket beskatning af udbetalingen. Dette skyldes udbetalingen skattemæssigt anses for en hævning uden tilbagebetalingspligt.

Erhvervsstyrelsen har i et notat af den 8. september 2017 redegjort for reglerne omkring lønoverførsel af fordringen på kapitalejeren. Det fremgår heraf, at der ikke i loven er nogen konkrete bestemmelser på dette område. Dog fremgår det af Selskabsloven § 138, at et vederlag ikke må overstige, hvad der anses for sædvanlig art og omfang, og hvad der er forsvarligt i forhold til selskabers og eventuelt koncernens stilling. Der er desuden et generelt krav i Selskabsloven § 127, stk. 2 til, at aftaler mellem et selskabs enekapitalejer og selskabet skal dokumenteres skriftligt, hvorfor dette også vil være tilfældet i forhold til en lønoverførsel af en fordring.

I forhold til kravet som en skriftlig aftale kan dette medføre visse udfordringer, da Erhvervsstyrelsen i deres notat bemærker følgende:

”Det er styrelsens vurdering, at et selskab, efter der er ydet et ulovligt kapitalejerlån, ikke kan efterrationalisere i forhold til den løn som kapitalejeren har erhvervet ret til. Kapitalejeren kan således ikke med tilbagevirkende kraft anses for at have erhvervet ret til en højere løn, end hvad der tidligere er aftalt og derved erhverve ret til fordringen på sig selv, således at et tidligere ydet ulovligt kapitalejerlån anses for overført som løn og derefter ophørt ved konfusion. Der skal således være et dokumenterbart aftalegrundlag for den løn, som en kapitalejer hævder at have erhvervet ret til.

I den forbindelse er det endvidere styrelsens vurdering, at såfremt kapitalejer senere ønsker at overføre fordringen som løn, så kapitalejerlånet ophører ved konfusion, bør der indgås en skriftlig aftale om, at det netop er denne fordring, som kapitalejer skal modtage som løn. Uden en aftale herom vil en udligning af kapitalejerlånet med løn anses for en indfrielse af lånet eller en modregning med et sædvanligt kontant lønkrav.”

Dette betyder, at en kapitalejer ikke efterfølgende kan hævde at et ulovligt kapitalejerlån faktisk var løn, men blot ved en fejl var ført som et lån, såfremt der ikke foreligger en skriftlig aftale

forud for udbetalingen. Det understreger ligeledes vigtigheden af, at der i en efterfølgende skriftlig aftale specifikt er angivet, at det er fordringen som skal være grundlaget for lønnen. Ellers vil en bogføringsmæssig udligning af lånet med nettolønnen afses for en tilbagebetaling af lånet, hvilket kan resultere i en dobbeltbeskatning, nærmere behandlet under afsnit 5.4.3. Dette er ligeledes kommenteret af Skattechef hos FSR Mette Bøgh Larsen og Statsautoriseret revisor hos Beierholm Asger Lehmann Høj⁵⁷.

5.4.2 Beskatning som udbytte

Kapitalejeren vil i alle tilfælde kunne vælge at blive beskattet som udbytte, da der er tale om en kapitalejer med bestemmende indflydelse, når denne er omfattet af LL § 16 E. Som det tidligere er beskrevet i afsnit 5.2.1.2 vil lån til nærtstående blive anset for at have passeret kapitalejerens konto, og dermed er det kapitalejeren, der skal beskattes af udbyttet.

Beskatning som udbytte stiller ikke samme krav til ansættelsesforhold og arbejdsindsats, som en beskatning som løn gør. Dog har selskabet ikke fradrag for udbyttet, da dette ikke er omfattet af SL § 6.

Der kan være situationer, hvor der opstår et lån til en kapitalejer i et selskab med flere kapitalejere. Dette kan medføre en risiko for, at der også vil ske beskatning af de øvrige medejere. Dette har været set i eksempler med beskatning af maskeret udbytte.⁵⁸

Der ligger ingen fast praksis herfor, men skatteministeren har i forbindelse med lovbehandlingen, beskrevet retsstillingen på følgende måde:

*”Der er fra domspraksis eksempler på beskatning af såkaldt skævdeling af en udlodning, hvis udlodningen ikke er sket i samme forhold, som aktionærerne ejer kapitalen i selskabet. I så fald beskattes alle aktionærer, der må anses for at have medvirket til dispositionen, af en forholds- mæssig andel af udlodningen, og den efterfølgende skævdeling skal endvidere anses for at være videregivet som gave m.v. til de endelige modtagere. Denne praksis kan alt efter omstændighe- derne også være relevant i forbindelse med aktionærlån”.*⁵⁹

---

⁵⁷ Larsen, M. B. & Høj, A. L., 2018. Aktionærlån - en foreløbig status på praksis og anvisninger. *SR-SKAT online*.

⁵⁸ SKM2008.619.ØLR

⁵⁹ L 199A 2011/12 bilag 11. Svar til Danske advokater

Dette vil sige at hvis en kapitalejer (A), som ejer 80 %, foretager en hævnning, som omfattes af LL § 16 E, og hævnningen medfører beskatning af udbytte på 100 t.kr., vil dette medføre, at den anden kapitalejer (B), som ejer 20 %, vil skulle beskattes af et udbytte på 20 t.kr., fordi alle skal beskattes af deres andel, og udbyttet derefter anses for overført som gave fra B til A.

I relation til eksemplet illustreret i figur 5.1 på side 45, hvor A ejer 60 % og B ejer 40 % af ApS, vil det, hvis A vælger at lade sig beskatte som udbytte af de 60 t.kr., kunne resultere i en beskatning af B på 24 t.kr og en beskatning af A på 36 t.kr, hvorefter det vil blive anset, at der er overført 24 t.kr. fra B til A.

Dog fremgår det af den juridiske vejledning C.B.3.1 Det skattemæssige udbyttebegreb under afsnittet ”Beskatning sker efter udbytteretten”, at der kan ske undtagelse fra dette i forbindelse med maskeret udlodning, hvis den anden kapitalejer har anfægtet dispositionen, hvilket er en konkret vurdering, om er tilfældet. Dette må også antages at være tilfældet vedrørende kapitalejerlån, ud fra ministerens formulering ”efter omstændighederne”. Der foreligger dog ingen praksis som kan bekræfte dette.

Kravet, om at de andre kapitalejere skal have anfægtet dispositionen, kan i praksis være et problem, da kapitalejerlånene kan opstå ubevidst, og ofte først opdages på et senere tidspunkt. Det kan derfor synes som et urimeligt krav, at en kapitalejer skal anfægte en disposition, han eller hun ikke er klar over bliver foretaget for at undgå beskatning.

Der skal, som ved udbetaling af løn, også ved udbetaling som udbytte indeholdes kildeskatter i form af udbytteskat. Dette skal afregnes efter samme principper som kildeskatter indeholdt vedrørende løn. Dette vil sige selskabet skal afregne kildeskatterne til SKAT og har herefter et regreskrav mod kapitalejeren. Dette regreskrav bliver dog ikke et nyt lån, såfremt kapitalejeren betaler selskabet inden udløbet af selvangivelsesfristen for det år, hvor lånet er opstået. Dette også er bekræftet i afgørelsen SKM2014.17.SR⁶⁰.

Som ovenfor i tilfældet med beskatning som løn, udligner udbyttet i sig selv ikke det tilgodehavende som selskabsretligt stadig eksisterer. Der er dog også her mulighed for, at man udlodder fordringen som udbytte, og derfor som ovenfor kun beskattes på udbetalingstidspunktet, da fordringen, som udloddes, ikke eksisterer skatteretligt.

---

⁶⁰ Dette slutning fremgår ligeledes af følgende artikel:
Larsen, M. B. & Høj, A. L., 2015. Aktionærlån. *SR-SKAT online*.

Der er dog selskabsretligt visse betingelser, som skal være opfyldt for, at en fordring lovligt kan udloddes. I Erhvervsstyrelsens notat af den 8. september 2017 ”Udbyttebetaling i andre værdier end kontanter” har Erhvervsstyrelsen angivet følgende betingelser, som skal være opfyldt.

Der skal udarbejdes en vurderingsberetning af en uvildig vurderingsmand jf. Selskabsloven §§ 181 og 183, stk. 5, som skal fastslå, at værdien af den udloddede fordring ikke overstiger den vedtagne udlodning. Baggrunden for, at der foreligger krav om udarbejdelse af en vurderingsberetning, skyldes, at man vil sikre kreditorenes beskyttelse, da der kan være en risiko, hvis de aktiver, som udloddes, værdiansættes for lavt for at tilgodese kapitalejeren med en lavere beskatning. Dette vil dog sjældent blive et problem i relation til udlodning af kapitalejerlån, da lånet, såfremt der ikke er sket nogen tilbagebetaling, vil stå til den værdi, kapitalejeren skal beskattes af.

Vurderingsberetningen skal indeholde følgende:

1. En beskrivelse af de aktiver som udloddes
2. Oplysninger om fremgangsmåden ved vurderingen
3. En fastsættelse af værdien af de aktiver som udloddes
4. Erklæring om at værdien af det udloddede aktiv ikke overstiger den vedtagne udlodning

Generalforsamlingen skal holdes inden for 4 uger efter vurderingsberetningen er udarbejdet.

Derudover er der, som ved udlodning i kontanter, et krav om, at værdien af fordringen kan rummes inden for selskabets frie reserver.

Det er vigtigt, at der i beslutningen om udlodning af fordringen specifikt er angivet, at der er tale om, at det er den konkrete fordring, som udloddes, og at der ikke blot sker en udligning af fordringen med nettoudbyttet at et vedtaget udbytte, da dette i så fald vil kunne anses for en tilbagebetaling. Det skal således være dokumenterbart, hvilken sammenhæng der er mellem den eksakte fordring og det udloddede udbytte, før dette anerkendes af SKAT. Konsekvenserne af, at udligningen anses for en tilbagebetaling, er nærmere behandlet i nedenstående afsnit⁶¹.

---

⁶¹ Larsen, M. B. & Høj, A. L., 2018. Aktionærlån - en foreløbig status på praksis og anvisninger. *SR-SKAT online*.
Ligeledes er dette bekræftet i SKM2018.87.LSR

5.4.3 Tilbagebetaling

Man har i bemærkningerne til L199 gjort opmærksom på, at det, at lånene skattemæssigt anses for hævninger, medfører en konflikt i forhold til, at der selskabsretligt stadig foreligger et lån, der skal tilbagebetales.

I praksis medfører det to problemer. Dels vil tilbagebetalingen i udgangspunktet medføre, at selskabet får et tilskud, der kan være skattepligtigt, og dels at kapitalejeren skal tilbagebetale et beløb, som denne er blevet beskattet af på udbetalingstidspunktet, hvis ikke en af ovenstående to muligheder for udlodning af fordring eller lønoverførsel af fordring anvendes efter principperne i de to foregående afsnit.

For at undgå den dobbeltbeskatning som tilskuddet til selskabet kunne medføre, indsatte ministeren derfor LL § 16 E stk. 2, hvor det fremgår at: *"Ved tilbagebetaling af lån, der er beskattet efter stk. 1, medregnes det tilbagebetalte beløb ikke ved opgørelsen af selskabets skattepligtige indkomst."* Risikoen for beskatning af både kapitalejer og selskab er derfor fjernet med denne bestemmelse.

I forhold til kapitalejerens pligt efter Selskabsloven til at tilbagebetale lånet, har flere gjort det, at de har udloddet udbytte, som de bliver beskattet af og efterfølgende har modregnet nettoudbyttet i lånet i stedet for at udbetale pengene, i den tro at de på den måde både opfyldte de skatteretlige regler om beskatning og de selskabsretlige regler om tilbagebetaling.

Skatterådet har i følgende afgørelser behandlet netop problemstillinger omkring tilbagebetalinger, hvor kapitalejerne har ønsket en vurdering af, om denne kan undtage dem fra beskatning.

SKM2014.709.SR

A ejer 100 % af anparterne i A Holding ApS, som ejer 100 % af anparterne i datterselskabet A ApS. A Holding ApS' formål er alene besiddelse af kapitalandele, mens A ApS' formål er investering i værdipapirer og udlejningsejendomme.

I forbindelse med aflæggelse af årsrapporten for 2012/13 konstateres der et ulovligt anpartshaverlån på 600 t.kr., som A i december 2012 har overført fra A ApS til sin private konto uden at angive beløbet som udbytte. Beløbet overstiger væsentligt, hvad der vil kunne anses for en rimelig arbejdsindsats, i henhold til SKAT's vurdering.

A Holding ApS er stiftet ved en aktieombytning den 15. maj 2013, og lånet konstateres først efter statusdagen den 30. juni 2013. A er derfor ikke længere den direkte modtager af udbytte fra A ApS. Rådgiveren foreslår, at der udloddes udbytte på 1.000 t.kr. i 2014 fra A ApS til A Holding ApS, som derefter videreudloddet beløbet til A, der anvender nettoprovenuet til at tilbagebetale lånet i A ApS, og man ønsker SKAT's bekræftelse på, at dette kan være en løsning på problemstillingen.

SKAT henviser til, at der i bemærkningerne til LL § 16 E fremgår at *“Selvom der civilretligt fortsat kan være tale om et ulovligt aktionærlån, der skal tilbagebetales, vil en tilbagebetaling af det ulovlige lån ikke føre til en genoptagelse af beskatningen af lånet hos aktionæren. Det svarer til, at det ikke er muligt at ophæve beskatningen ved tilbagebetaling af løn eller udbytte.”* På denne baggrund vurderer SKAT, at de påtænkte dispositioner vil medføre, at A både vil være skattepligtig af 600 t.kr. i 2012 og 1.000 t.kr. i 2014⁶².

SKAT afviser dermed, at løsningen, som rådgiver foreslår, vil sikre, at A kun beskattes af en udlodning, som samtidig kan udligne det selskabsretlige lån.

Ovenstående illustrerer dermed både den udfordring, der kan ligge i at lånene ofte først opdages i forbindelse med årsafslutningen, når der er tale om lån, som ikke er tilsigtede. Derudover viser den også udfordringen i, hvordan en forkert løsning vil kunne medføre en dobbeltbeskatning af en kapitalejer, hvis der sker en tilbagebetaling. Den understreger dermed vigtigheden, at man, hvis man vil udligne et lån ved at udlodde en fordring, sikrer sig, at man dokumenterer beslutningen om, at det er fordringen som udloddes, som tidligere beskrevet under afsnit 5.4.3. En manglende dokumentation af dette vil medføre samme konsekvenser som i denne afgørelse⁶³.

Som det også fremgår af ovenstående, er det vigtigt at tage højde for, hvem der er berettiget til udbytte fra selskabet, så lånet regnskabsmæssigt skal udlignes. I en case fra 2014⁶⁴ har en hovedanpartshaver lånt penge fra sit driftsselskab til finansiering af privat lejlighed og båd, indtil banken havde de private lånedokumenter på plads. Dette medførte et anpartshaverlån på 1.144 t.kr. dette beløb blev korrekt udbytteangivet, og der skete afregning af kildeskat efterprincipperne be-

---

⁶² Denne holdning er ligeledes bekræftet i afgørelserne SKM2018.86.LSR samt SKM2018.280.LSR

⁶³ Larsen, M. B. & Høj, A. L., 2015. Aktionærlån. *SR-SKAT online*.

⁶⁴ Eksempel fra revisionskunde i forbindelse med vores arbejde

skrevet i afsnit 5.4.2. For at udligne lånet regnskabsmæssigt blev der udarbejdet en vurderingsberetning og fordringen blev udloddet som udbytte, ligeledes efter principperne i afsnit 5.4.2. Det var dog nødvendigt at udbyttet først blev udloddet til holdingselskabet og derefter til anpartshaveren, da denne ikke var berettiget til at modtage udbytte direkte fra driftsselskabet.

I ovenstående handler problemstillingen om, hvorvidt den selskabsretlige tilbagebetaling, som fortsat er et krav, kan foretages uden, at dette medfører en dobbeltbeskatning. Der er dog også tilfælde, hvor kapitalejerne har tilbagebetalt beløbet, når fejlen opdages. En sådan situation har Skatterådet behandlet nedenfor.

SKM2017.570.LSR

A er hovedanpartshaver i H1 Holding ApS, som har datterselskabet H1-1 ApS. A har en mellemregning med selskabet H1-1 ApS, som varierer mellem at være i A's og H1-1 ApS' favør.

Selskabets rådgiver hævder, at en hævning på 750 t.kr. i november 2012 er en fejl, og der er sket en tilbagebetaling i juni 2013, i form af en andel af en indskudt ejendom, der var tiltænkt at dække dette beløb.

Da tilbagebetalingen først sker over 6 måneder efter, vurderer Skatterådet, at der ikke er tale om en fejl, der kan undtages fra beskatning.

Sagen bliver indbragt for Landsskatteretten, som vurderer, at lånet er omfattet af LL § 16 E og ikke kan undtages hverken som sædvanlig forretningsmæssig disposition eller på grund af fejl. De konstaterer desuden, at det at størstedelen er ført på mellemregningen tilkendegiver, at der er tale om private udgifter.

Landsskatteretten påpeger derfor, at det indskud, der sker i juni 2013, som A anser for at være en tilbagebetaling, ikke nedbringer beskatningen.

Der lægges altså her vægt på, hvor hurtigt der tilbagebetales, i forhold til om tilbagebetalingen kan ses for at være rettelse af en fejl. Som det tidligere er nævnt, vil det være en konkret vurdering hvornår der er reageret hurtigt, og denne grænse må ud fra afgørelserne ligge mellem 1 dag og knap 4 måneder.

Opsamling

Som det fremgår af ovenstående afgørelser, holder SKAT fast i, at beskatningen af lånet skal ske på udbetalingstidspunktet, og at en efterfølgende tilbagebetaling, som sker ved modregning af nettoudbytte ikke ophæver den beskatning, der skal ske på udbetalingstidspunktet.

Er der tale om en sikkerhedsstillelse vil der imidlertid ikke være nogen regnskabsmæssig fordring som skal udlignes. Selskabsretligt ophører sikkerheden blot. Er den, der er stillet sikkerhed overfor, i god tro, er selskabet dog fortsat bundet af sikkerhedsstillelsen. I praksis vil der ofte være tale om en bank, hvor det vil være svært at argumentere for, at de ikke kender reglerne i Selskabsloven § 210.

Hvis der sker en tilbagebetaling, når man opdager fejlen, lægger SKAT vægt på, hvor hurtigt efter lånet er opstået, tilbagebetalingen sker, hvilket må vurderes at være en konkret vurdering fra SKAT, hvad der anses for rimeligt. Hvis ikke tilbagebetalingen kan anses for at være rettelse af en fejl, vil denne ikke ophæve beskatningen.

Dette medfører i praksis en risiko for dobbeltbeskatning, som i afgørelserne SKM2014.709.SR og SKM2018.86.LSR. Her konkluderer Skatterådet, at der både skal ske en beskatning, hvor lånet opstår, da dette er udbetalingstidspunktet for hævnningen, og i året hvor man udlodder udbytte som ”reparation”, selvom dette anvendes til at udligne lånet.

På denne baggrund må det derfor konkluderes, at en tilbagebetaling af et lån vil medføre, at der vil ske en dobbeltbeskatning af kapitalejeren⁶⁵, da der både vil ske beskatning, hvis man anvender en nettoløn eller nettoudlodning til at tilbagebetale lånet med, som i ovenstående, og hvis man har tilbagebetalt lånet med tidligere beskattede midler fra privatøkonomien, som vil blive beskattet igen, når man på lovlignvis ønsker pengene ud af selskabet igen.

Denne dobbeltbeskatning har blandt flere rådgivere været omtalt som en dummebødebeskatning⁶⁶, da den for mange vil ramme som følge af manglende kendskab til reglerne, og er uundgåelig, når først skaden er sket, og beløbet er tilbagebetalt. Kapitalejer har dog pligt til at kende reglerne, dog er disse svære at forstå. En udlodning af fordringen som udbytte eller udbetaling af

---

⁶⁵ Denne opfattelse fremkommer ligeledes i følgende artikel:

Bygholm, J. & Larsen, M. B., 2014. Beskatning af aktionær lån - en status. *SR-SKAT online*.

⁶⁶ Eksempelvis Hulgaards Advokater <https://www.hulgaardadvokater.dk/2017/08/10/skats-dummeboeder/> og DitSelskab <https://www.ditselskab.dk/mere-info/guide-lovlige-skattefrie-aktionerlaan>

denne som løn synes derfor at være den eneste mulighed for at undgå dobbeltbeskatning, hvilket altså som nævnt kun kan ske før tilbagebetaling.

I tilfælde hvor kapitalejeren ikke er i stand til at tilbagebetale lånet, som der selskabsretligt er krav om, kan Erhvervsstyrelsen sætte sagen i bero, hvis der foreligger enten en erklæring fra en offentlig instans om, at skyldneren er insolvent, eller en udtalelse fra en uvildig advokat eller godkendt revisor om, at denne vurderer, at beløbet ikke vil kunne inddrives ved retslig inkasso. Denne erklæring skal afgives med begrænset sikkerhed efter reglerne om andre erklæringer med sikkerhed.⁶⁷

5.4.4 Behandling af renter

Et andet problem, som opstår som følge af, at der selskabsretligt er tale om et lån, men skatteretligt er tale om en hævning, er, hvordan renterne skal behandles⁶⁸. SKAT fremsendte derfor den 16. juni 2017 et styresignal om rentetilskrivninger på aktionærlån.

Som det fremgår af afsnit 4.4.2, skal der selskabsretligt ske forretning af lånet med diskontoen + 10 %. Problemstillingen er derfor, om denne rente skatteretligt skal anses for et nyt lån, som skal beskattes.

Skatteministeren udtalte i et svar i bilag 16 til L199, at renterne ikke skal anses for et nyt lån, såfremt de tilskrevne renter betales på sædvanlige vilkår. SKAT angiver i deres styresignal, at dette skal tolkes som om, at der omvendt skal ske beskatning af renterne, hvis disse ikke betales inden for en sædvanlig betalingsfrist.

---

⁶⁷ FSR, 2016. *Lovlige lån til ledelse og kapitalejer*:
https://www.fsr.dk/Faglige_informationer/Virksomhedsret/Aktie-%20og%20anpartsselskaber/Lovlige%20laan%20til%20ledelse%20og%20kapitalejere_081216

⁶⁸ I forhold til dette er det interessant at bemærke, at Henrik Kjellerup Bro fra SKAT i 2012 i forbindelse med lovens indførelse bemærkede, at de nye regler netop ville gøre op med den konflikt, der kunne opstå ved, at der selskabsretligt var krav om en bestemt forretning af ulovlige aktionærlån, mens der skatteretligt skulle ske forretning på markedsvilkår. Han omtalte dog ikke den nye udfordring. Dette fremgår af følgende artikel:
Bro, H. K., 2012. Lovforslag L 199 A - Beskatning af aktionærlån. *Skatterevisoren*.

SKAT overfører grænsen for, hvornår manglende betaling af kildeskat kan anses for et nyt lån, til vurdering af, hvad sædvanlig betalingsfrist for renter må anses at være. SKAT anser derfor selv-angivelsesfristen for selskabet for året, hvor lånet er opstået, som fristen for hvornår renterne skal være betalt for ikke at udgøre et nyt lån.

Der har dog ikke været en entydig praksis på dette område. I de to afgørelser SKM2018.86.LSR og SKM2018.87.LSR er problemstillingen behandlet forskelligt. Begge afgørelser vedrører den samme skatteyder, som er hovedanpartshaver i et selskab, som køber og sælger værdipapirer. SKM2018.86.LSR vedrører indkomståret 2013, men SKM2018.87.LSR vedrører indkomståret 2014+2015. I alle tre år er der løbende posteret på mellemregningen og herunder tilskrevet renter.

I SKM2018.86.LSR konkluderer Skatterådet, at renterne efter en konkret vurdering ikke skal medregnes i opgørelsen af de hævninger, som er omfattet af LL § 16 E, uden nærmere argumentation herfor. De anfører dog, at denne vurdering ikke fremadrettet kan lægges til grund for praksis. Landsskatteretten stadfæster afgørelsen.

I SKM2018.87.LSR kommer Skatterådet dog frem til den modsatte konklusion, nemlig renterne for 2014, som følge af at der skatteretligt ikke foreligger et lån, skal medtages som en hævning omfattet af LL § 16 E. Renten beregnet i 2015 vurderer SKAT for betalt rettidigt, men præcise oplysninger om tidspunkter fremgår dog ikke. De rettidigt betalte rente omfattes ikke i overensstemmelse med den beskrevne vejledning i styresignalet.

Det, at der ændres praksis for, hvorvidt renterne medtages i opgørelsen fra 2013 til 2014, er svært at se argumenterne for, da der i begge år er renteberegnet og bogført efter de samme principper, og der er tale om den samme kapitalejer. Det er desuden værd at bemærke, at der skattemæssigt ikke eksisterer et lån, men at renten, som tilskrives dette, uden at der sker overførsler men alene bogføringsmæssige posteringer, alligevel kan blive anset for en hævning⁶⁹.

I den seneste afgørelse på området viser SKAT's praksis sig således:

SKM2018.364.LSR

A ejer 100 % af H1 Holding ApS. Der er en mellemregningskonto i selskabet med A, som er hovedanpartshaver, og på denne er der løbende hævninger og indbetalinger til og fra selskabet.

---

⁶⁹ Larsen, M. B. & Høj, A. L., 2018. Aktionærlån - en foreløbig status på praksis og anvisninger. *SR-SKAT online*.

Mellemregningen inkluderer både hævnings og beregnede renter. Transaktionerne fremgår af bilag 2.

Skatterådets afgørelse er, at både hævnings og renter er omfattet af LL § 16 E, uden nærmere begrundelse for, hvorfor renterne omfattes.

Landsskatteretten angiver på baggrund af styresignalet, som tidligere beskrevet, at renterne ikke skal medtages, da det vurderes, at disse er udlignet inden for fristen for indsendelse af selvangivelsen. Dette begrundes på ministerens svar på bilag 16 til L 199, som tidligere gengivet, om at renter ikke skal medtages, hvis de betales på sædvanlige vilkår. De tilslutter sig desuden SKAT's tolkning af sædvanlige vilkår for betaling, som den fremgår i Styresignalet, nemlig inden selvangivelsesfristen for det år renten vedrører.

I forbindelse med tilbagebetaling skal det desuden fastlægges, om tilbagebetalingen vedrører afdrag på lånet eller renterne. Hvis kapitalejeren anfører i betalingen, om der er tale om betaling af renter eller tilbagebetaling af lån, er dette gældende, ellers har selskabet valgt. Som det fremgår af ovenstående afgørelse, viser praksis, at afdrag dækker de påløbende renter.

I Styresignalet har SKAT anført, at selskabet altid vil være skattepligtig af renten, uanset om denne er betalt rettidigt eller ej, jf. SL § 4, men at kapitalejeren ikke kan få fradrag, da der skatteretligt ikke foreligger et lån jf. SL § 6, stk. 1, litra e, modsætningsvist. Der kommer dermed ikke symmetri i, hvordan renten behandles hos henholdsvis kapitalejeren og selskabet. Normalvis burde renten også blive anset for en rente, når fradragsretten skal vurderes, og ikke kun når indtægtsgrundlaget skal opgøres. Årsagen til, at SKAT alligevel mener, at renten skal beskattes kan skyldes, at de i stedet for rente anser overførslen som et tilskud til selskabet. Det vil derfor særligt forekomme urimeligt i de situationer, der ikke er sket en betaling af renterne, og derfor alene er tale om bogførte renter.

5.4.5 Omgørelsesmuligheder

I tilfælde, hvor en disposition ikke falder ind under fejlpositioner, som behandlet i afsnit 5.3.5, kan der i stedet søges om omgørelse efter SFL § 29.

En kapitalejer vil i så fald skulle betale et gebyr for at få dispositionen omgjort, og dette vil kun ske, hvis det vurderes at følgende betingelser er opfyldt:

1. Dispositionen må ikke være foretaget for at spare eller udskyde skat
2. Dispositionen skal have haft utilsigtede og væsentlige skattemæssige virkninger
3. Dispositionen skal være lagt klart frem for myndighederne
4. Der skal være overskuelige og enkle privatretlige virkningerne af ændringen
5. Alle parter som påvirkes af omgørelsen skal tiltræde omgørelsesanmodningen.

Hvis en disposition kan opfylde ovenstående, vil omgørelsen få virkning fra den dato dispositionen blev foretaget, og beskatningen vil frafalde.

Der har dog endnu ikke været eksempler inden for området på, at nogen har kunne få omgjort sine dispositioner efter ovenstående, da udfordringen særligt er, at SKAT netop mener, at kapitalejerne har til hensigt at spare skat, som var hele grundlaget for indførslen af loven. Generelt har det dog i den seneste praksis, vi har fundet omtalt på området, vist sig, at muligheden for at opnå omgørelse er blevet mere begrænset⁷⁰.

5.4.6 Ligningsfristen

Dispositioner, som SKAT vil kunne anse for at være omfattet af LL § 16 E, har en ligningsfrist på lige fod med alle andre dispositioner. Som det fremgår af SFL § 26, stk. 1 kan indkomsten ikke ændres senere end den 1. maj i fjerde år efter indkomstårets udløb. Dog fremgår det af stk. 5, at fristerne forlænges til syv år efter, såfremt den skattepligtige er omfattet af SKL § 3 B. Betingelserne for at være omfattet af skattepligtige:

1. Hvorover fysiske eller juridiske personer udøver bestemmende indflydelse
2. Som udøver bestemmende indflydelse over juridiske personer
3. Som er koncernforbundet med juridiske personer
4. Som har fast driftssted i udlandet
5. Som er en fysisk eller juridisk person med fast driftssted i Danmark
6. Som er en fysisk eller juridisk person med kulbrintetilknyttet virksomhed

En kapitalejer, som beskattes efter LL § 16 E, vil derfor også være omfattet af ovenstående, hvorfor ligningsfristen først vil være den 1. maj syv år efter indkomstårets udløb.

---

⁷⁰ Larsen, M. B. & Høj, A. L., 2015. Aktionærlån. *SR-SKAT online*.

Dog gælder det jf. SFL § 27, at der kan ses bort fra ovenstående frister, hvis et af forholdene i den bestemmelse kan gøres gældende, hvor vi vurderer at nr. 5 kan blive aktuel i nogle sager. Denne lyder således:

”§ 27. Uanset fristerne i § 26 kan en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat foretages eller ændres efter anmodning fra den skattepligtige eller efter told- og skatteforvaltningens bestemmelse, hvis:

...

5) Den skattepligtige eller nogen på dennes vegne forsætligt eller groft uagtsomt har bevirket, at skattemyndighederne har foretaget en ansættelse på et urigtigt eller ufuldstændigt grundlag.

...”

Hvis det vurderes, at kapitalejeren forsætligt eller groft uagtsomt har medvirket til, at opgørelsen af indkomstgrundlaget har været forkert, vil indkomsten derfor kunne reguleres, hvis Skatteforvaltningen varsler genoptagelse senest 6 måneder, efter forholdet er kommet til deres kundskab.

5.4.7 Opsummering

Hvis der er tale om, at både forholdet mellem långiver og låntager, samt at dispositionen er omfattet af LL § 16 E efter reglerne i de foregående afsnit 5.2 og afsnit 5.3, skal kapitalejeren beskattes som løn eller udbytte.

Ved beskatning som løn er der krav om, at kapitalejeren er ansat, samt at beløbet ligger inden for, hvad der er rimeligt i forhold til kapitalejerens arbejdsindsats.

Som ved almindelige lønudbetalinger gælder det, at selskabet skal indeholde A-skat og AM-bidrag, som skal afregnes til SKAT. I tilfælde hvor et kapitalejerlån beskattes som løn, skal der ligeledes afregnes A-skat og AM-bidrag, hvorfor der vil opstå et regreskrav mod kapitalejeren. Regreskravet er efter SKAT's tolkning ikke et nyt kapitalejerlån, hvis blot kapitalejeren tilbagebetaler inden selvangivelsesfristen for det regnskabsår, hvor lånet er opstået.

For at få udlignet kapitalejerlånet vil man skulle udbetale fordringen som løn, da beskatningen som løn i sig selv ikke løser problematikken i, at lånet selskabsretligt stadig skal tilbagebetales. Udbetaling af fordringen som løn vil kunne ske uden yderligere beskatning, da den fordring som udbetales skatteretligt ikke eksisterer, da den på udbetalingstidspunktet var anset som en hævning

uden tilbagebetalingspligt. Der er krav om, at beløbet dog ikke må overstige, hvad der er af sædvanlig art og omfang samt forsvarligt for selskabet. Aftalen mellem kapitalejeren og selskabet skal desuden foreligge på skrift.

Hvis der i stedet sker beskatning af lånet som udbytte, gælder der ikke samme krav til ansættelsesforhold og arbejdsindsats. Der skal dog stadig ske afregning af kildeskat, her i form af udbytteskat, efter samme principper som beskrevet vedrørende A-skat og AM-bidrag ovenfor. Der kan i forhold til udbytte være et problem, hvis der er flere kapitalejere, da dette kan medføre, at der også vil ske en beskatning af disse i forhold til deres ejerandel.

Som ved beskatning som løn vil en beskatning som udbytte ikke i sig selv udligne det selskabsretlige lån. Der kan derfor ske en udlodning af fordringen som udbytte, hvilket vil kunne ske uden beskatning, da der som nævnt i eksemplet med udbetaling af fordringen som løn, ikke eksisterer en fordring skatteretligt.

For at en udlodning af en fordring kan ske, skal der udarbejdes en vurderingsberetning, som skal sikre, at man ikke tilgodeser kapitalejeren ved at fastsætte værdien for lavt, for at kapitalejeren kan få en lavere beskatning. Der skal derudover holdes en generalforsamling inden for 4 uger, efter vurderingsberetningen er udarbejdet, og til sidst er det et krav, at beløbet kan rummes inden for selskabs frie reserver.

Begge løsninger, både udbetaling af fordringen som løn eller udlodning af denne som udbytte, forudsætter, at der ikke er sket en tilbagebetaling af lånet. Hvis dette er sket, har Skatterådet nemlig fastslået, at det ikke vil ophæve den beskatning, der har fundet sted, og der vil derfor opstå en dobbeltbeskatning af kapitalejeren. Dette vil enten ske på det tidspunkt, hvor kapitalejeren igen på lovlig vis vil have midler ud af selskabet som løn eller udbytte, eller ved at man efterfølgende udlodder udbytte og anvender nettobeløbet til at udligne fordringen. I sidstnævnte tilfælde vil der nemlig både ske en beskatning på udbetalingstidspunktet efter LL § 16 E og igen på det tidspunkt, hvor man beslutter at udlodde udbytte.

Hvis et lån omfattes af LL § 16 E, bliver dette som fastslået betragtet som en hævnning uden tilbagebetalingspligt, og skatteretligt eksisterer der dermed efterfølgende ikke noget lån, mens der selskabsretligt fortsat er et lån, som skal tilbagebetales og forrentes. Disse renter vil skatteretligt ikke blive betragtet som et nyt lån, hvis de betales på sædvanlige vilkår, hvilket SKAT har defi-

neret på samme måde som i forhold til afregning af kildeskatterne, nemlig inden udløbet af selv-angivelsesfristen for det år, hvor lånet er opstået. Selskabet vil dog altid være skattepligtig af den renteindtægt, det opnår på det selskabsretlige lån efter globalindkomst princippet, hvor alt indkomst beskattes, mens kapitalejeren ikke kan få fradrag, idet der skatteretligt ikke foreligger et lån.

Ved en tilbagebetaling skal der bestemmes en fordeling mellem afdrag og renter, og dette kan kapitalejeren selv klarlægge ved at anføre, hvad overførslen vedrører. Hvis ikke dette er anført har selskabet selv ret til at fastlægge fordelingen. Ifølge afgørelsen SKM2018.364.LSR har Landsskatteretten vurderet, at betalingerne i praksis vil dække de påløbende renter.

Der vil altid kunne søges om omgørelse efter SFL§ 29, hvis bestemmelsen betingelser er opfyldt. Disse omfatter, at dispositionen ikke må være foretaget for at spare/udskyde skat, skal have haft utilsigtede og væsentlige skattemæssige konsekvenser, skal være lagt klar frem for myndighederne, have overskuelige og enkle privatretlige virkninger samt at alle parter, som påvirkes af omgørelsen, skal tiltræde anmodningen.

Dispositioner vil under alle omstændigheder blive forældet den 1. maj i sjette år efter indkomst-årets udløb efter de forlængede forældelsesfrister.

6. Selskabsretlig betinget lovgivning

Den 1. december 2016 vedtog folkettingen en ændring af selskabslovens §§ 210-212, som medførte en betinget lovgivning af udlån til kapitalejere.

Ordlyden af de vedtagne ændringer er som følger:

Selskabsloven § 210, stk. 1. 1. pkt. blev ændret til følgende:

”Et kapitalsselskab kan direkte eller indirekte stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for kapitalejere eller ledelsen i selskabet, hvis betingelserne i stk. 2 er opfyldt.”

Efter ovenstående blev følgende indsat som nyt stykke:

” Stk. 2. For at et kapitalsselskab kan yde økonomisk bistand, jf. stk. 1, skal følgende betingelser være opfyldt:

- 1) Den økonomiske bistand skal kunne rummes inden for selskabets frie reserver, jf. § 180, stk. 2, og skal ydes på sædvanlige markedsvilkår.*
- 2) Beslutningen om at yde økonomisk bistand skal enten træffes af generalforsamlingen eller af selskabets centrale ledelsesorgan efter bemyndigelse fra generalforsamlingen. Generalforsamlingens bemyndigelse kan indeholde økonomiske og tidsmæssige begrænsninger. Den økonomiske bistand må ikke udgøre et større beløb, end der er foreslået eller tiltrådt af selskabets centrale ledelsesorgan.*
- 3) Beslutningen om at yde økonomisk bistand kan først træffes efter aflæggelsen af selskabets første årsrapport.”*

Den tidligere Selskabsloven § 210, stk. 2, blev stk. 3 og ordlyden blev ændret til:

” Stk. 3. Yder et kapitalsselskab økonomisk bistand i form af selvfinansiering, skal betingelserne i §§ 206-209 være opfyldt.”

Ordlyden af § 211 blev ændret til:

” Uanset at betingelserne i § 210, stk. 2, ikke er opfyldt, kan et kapitalsselskab direkte eller indirekte stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for danske og visse udenlandske moderselskabers forpligtelser.”

Sidst blev ordlyden af Selskabsloven § 212 ændret fra ”uanset § 210” til ”uanset at betingelserne i § 210, stk. 2, ikke er opfyldt.”.

6.1 Baggrund for ændringen

Erhvervsministeriet (tidligere Erhvervs- og vækstministeriet) angiver i bemærkningerne til lovforslaget, L23, at man ønsker at sidestille danske selskaber med selskaber i andre EU-lande. De danske regler har siden indførslen af forbuddet i 1982 haft strengere regler på området, da EU-reglerne ikke indeholder et lignende forbud.⁷¹

Som beskrevet i kapitel 4, var et af argumenterne for at indføre forbuddet, at man ønskede at sikre selskabets kreditorer mod, at selskabets ejere og ledelse kan bevillige sig selv lån, som kan medføre tab for selskabet og dermed kreditorerne. Lovgivere vurderer dog, at betingelse 1 i den nye Selskabsloven § 210, stk. 2 er tilstrækkelig til at sikre kreditorerne, da man med denne betingelse sikre, at der ikke kan udloddes mere end der er frie reserver til, og dermed ikke mere end der ville kunne udloddes i udbytte. Dette svarer til, hvad kreditorerne under alle omstændigheder kan risikere ikke bliver i selskabet. Man vurderer derfor, at man på den måde sikre, at lånene kun kan ydes på forsvarlig vis i forhold til kreditorer.

En anden årsag til forbuddet var, at man ville fratage ejere og ledelse muligheden for at trække midler ud af selskabet uden at betale skat, som vil være tilfældet, hvis de på lovlig vis trak midler ud som løn eller udbytte. Dette skete ved, at der blev ydet et lån til kapitalejeren eller ledelsen, som ikke blev betalt tilbage. Siden indførslen af forbuddet i selskabsloven er de skatteretlige konsekvenser af et sådan lån blevet skærpet ved indførslen af LL § 16 E. Beskatningen efter LL § 16 E sker, som tidligere beskrevet i kapital 5, uanset om lånet selskabsretligt er lovligt eller ulovligt. Erhvervsministeriet (tidligere Erhvervs- og vækstministeriet) vurderer derfor, at dette forhold allerede er reguleret, da forslaget ikke ændrer på de skatteretlige regler.

Det blev tilladt at vedtage muligheden for lovligt at yde lån fra den 1. januar 2017. Dog oplyste Erhvervsstyrelsen i en nyhed fra den 6. december 2016⁷² vedrørende ændringen, at også lån, der blev ydet før den 1. januar 2017, kunne gøres lovlige. Dette skulle ske på den førstkommende generalforsamling efter den 1. januar 2017 og før udløbet af fristen for indsendelsen af den års-

---

⁷¹ Bestemmelsen har også tidligere været kritiseret for at være i strid med EU-reglerne i følgende artikel:

Rønfeldt, T. & Werlauff, E., 2013. LL § 16 E i kritisk EU-retlig belysning. *Skattepolitisk Oversigt*.

⁷² Erhvervsstyrelsen, 2016. *Nye regler om kapitalejerlån fra 1. januar 2017*: <https://erhvervsstyrelsen.dk/nye-regler-om-kapitalejerlaan-fra-1-januar-2017>

rapport for 2016, som skulle indsendes i 2017, under forudsætning af, at betingelserne i Selskabsloven § 210, stk. 2 var opfyldt. Selskabet har dog kun denne ene mulighed for at lovliggøre et eksisterende lån. Efter den første generalforsamling efter den 1. januar 2017 er afholdt, vil der ikke længere være mulighed for at lovliggøre et tidligere ydet lån⁷³.

6.2 Betingelser for lovliggørelse

Som det fremgår af ændringerne til bestemmelsen i selskabsloven, er der en række betingelser, som skal være gældende, før et lån kan ydes lovligt. Disse er gennemgået i dette afsnit. Dog gælder det som tidligere, at der lovligt kan ydes lån i følgende situationer, uanset om betingelserne er opfyldt:

1. Lån til danske og visse udenlandske moderselskaber
2. Lån til selvfinansiering
3. Sædvanlige lån fra pengeinstitutter
4. Lån ydet som led i sædvanlige forretningsmæssige dispositioner.

Der er ikke sket ændringer i forhold til de tidligere regler for disse undtagelser, men der er alene tale om en ændring af formuleringen som konsekvens af den nye formulering af Selskabsloven § 210.

6.2.1 Skal kunne rummes i frie reserver

Som beskrevet ovenfor, skal denne betingelse særligt sikre kreditorerne. Det fremgår af bemærkninger til L 23, at den samlede økonomiske effekt skal kunne rummes inden for den frie reserve. Det vil sige, at det ikke kun er det beløb, som udbetales til låntager, men også en eventuel udbytte- eller A-skat/AM-bidrag, som selskabet kan være pålagt at afregne såfremt lånet omfattes af LL § 16 E.

---

⁷³ Dette fremgår ligeledes af FSRs nyhed:
FSR, 2017. *Kapitalejerlån - lovligt og ulovligt*.:
https://www.fsr.dk/Vaerktoejer/Din_Revisor_Informerer/DRI%20Nyhedstjeneste%20hovedside/2017%20DRI%20Nyheder/Nyhed_juni2_Kapitalejerlaan%20lovligt%20og%20ulovligt

Det fremgår ligeledes af bemærkningerne, at der skal tages hensyn til en eventuel reduktion af de frie reserver efter balancedagen frem til generalforsamlingen. Dette kan eksempelvis være efterfølgende udbetaling af udbytte.

Omvendt vil et fald i de frie reserver efter generalforsamlingen ikke medføre, at lånet bliver ulovligt, hvis de øvrige betingelser har været opfyldt, da dette sidestilles med en udbytteudbetaling. Et fald i de frie reserver kan dog medføre en handlepligt for ledelsen, som har ansvaret for, at selskabet har det fornødne kapitalberedskab.

Det er endvidere et krav ifølge den første betingelse, at den økonomiske bistand ydes på markedsvilkår, da selskabets ledelse ikke må medvirke til, at visse kapitalejere opnår en utilbørlig fordel på andre kapitalejeres eller selskabets bekostning.

6.2.2 Skal vedtages på en generalforsamling

Da denne type lån ofte er set i selskaber med en enkapitalejer, vil dette i praksis ikke medføre de store udfordringer. Der er i bestemmelsen lagt op til, at generalforsamlingen kan give en stående bemyndigelse, således at der ikke er behov for at afholde generalforsamling, hver gang der vurderes behov for at yde et lån. En sådan bemyndigelse kan gives med tidmæssige og beløbsmæssige begrænsninger, men dette er ikke et krav.

Det er et krav, at lånet, som udbetales, ikke overstiger den økonomiske bistand, der er vedtaget på generalforsamlingen.

Beslutningen skal foreligge på skrift for, at det er muligt for selskabet at dokumentere rigtigheden af registreringerne i selskabets bogføring.

6.2.3 Selskabets skal have aflagt sin første årsrapport

Det er nødvendigt, at selskabet har aflagt sin første årsrapport, før at ovenstående betingelse om krav om indeholdelse i frie reserver kan vurderes, ligesom ved udbytte. Vurderingen af om lånet rummes inden for de frie reserver skal jf. Selskabsloven § 180, stk. 2 foretages på baggrund af selskabets seneste godkendte årsrapport.

6.2.4 Konsekvenser ved manglende opfyldelse af betingelserne

En manglende overholdelse af de ovenstående betingelser kan medføre, at ledelsen og kapital-ejerne ifalder ansvar, hvis det kan vurderes, at dette er sket forsætligt eller uagtsomt, i form af erstatnings- eller strafansvar jf. Selskabsloven kap 23.

Selskaber, som er underlagt revision, vil i tilfælde af manglende overholdelse af betingelserne, få en bemærkning i deres revisionserklæring, da revisor har pligt til at oplyse om, hvis ledelsen kan ifalde ansvar.

Ifølge bemærkningerne i L 23 vil Erhvervsstyrelsen som en del af regnskabskontrollen gennemgå regnskaber, hvor en bemærkning fra revisor vedrørende ovenstående fremgår. Det fremgår dog, at Erhvervsstyrelsen vil have fokus på de største lån.

I forbindelse med ændringerne til Selskabsloven indførte man en ændring til Årsregnskabsloven, hvor man indførte et krav om, at der ved udlån til kapitalejere med flere skulle bindes en reserve på egenkapitalen som modsvarer lånet. Denne ”reserve for udlån og sikkerhedsstillelser” skal reducere de frie reserver således, at selskabet ikke råder over det samme beløb til både udlån og udbytte.

6.3 Konflikt i forhold til skatteretlige regler

Som det tidligere er nævnt, fremgår det af bemærkninger til L 23, at beskatningen sker uafhængigt af om lånet selskabsretligt er lovligt eller ulovligt og at ændringerne til selskabsloven ikke medfører ændringer i de skattemæssige regler. Erhvervsstyrelsen understreger derfor i deres nyhed af den 6. december 2016, at det er vigtigt, at man nøje overvejer de skattemæssige konsekvenser af, at lovliggøre lån selskabsretligt⁷⁴.

---

⁷⁴ Dette pointeres også i nyhederne:

FSR, 2017. *Kapitalejerlån - lovlige og ulovlige.*:

https://www.fsr.dk/Vaerktoejer/Din_Revisor_Informerer/DRI%20Nyhedstjeneste%20hovedside/2017%20DRI%20Nyheder/Nyhed_juni2_Kapitalejerlaan%20lovlige%20og%20ulovlige og

FSR, 2016. *Lovlige lån til ledelse og kapitalejere.*:

https://www.fsr.dk/Faglige_informationer/Virksomhedsret/Aktie-%20og%20anpartsselskaber/Lovlige%20laan%20til%20ledelse%20og%20kapitalejere_081216

Skatteinform, 2017. *Lovliggørelse af kapitalejerlån - men pas på skat!:*

<https://www.skatteinform.dk/aktuel-skat/aktuel-skat-2017-1/>

BDO, 2016. *Kapitalejerlån er nu lovlige.*: <https://www.bdo.dk/da-dk/faglig-info/revision-og-regnskab-publikationer/kapitalejerlan-er-nu-lovlige>

For de situationer, hvor det er tale om lån til fysiske eller juridiske personer, som ikke er omfattet af LL § 16 E, vil reglerne være en fordel, da der i så fald ikke vil være nogen skatteretlige konsekvenser og nu heller ikke nogen selskabsretlige. Dette gælder eksempelvis lån til ledelsesmedlemmer og lån til juridiske personer, som før var omfattet af den tidligere Selskabsloven § 210. Dette kan for eksempel være et selskab, som ejer 50 % af et underliggende selskab og modtager et lån herfra. Dette tilfælde var tidligere ulovligt jf. Selskabsloven § 210, da der ikke var tale om et moderselskab, men lånet var ikke omfattet af LL § 16 E, da der ikke er tale om en fysisk person. Et sådant lån vil derfor med de nye regler kunne gøres lovligt selskabsretligt uden skattemæssige konsekvenser. Denne problemstilling påpeger FSR også i deres høringssvar af den 17. august 2016 til lovændringen. De nævner særligt problematikken i, at man på den måde også vil risikere at ramme lån ydet før den 14. august 2012, og dermed vil loven have tilbagevirkende kraft.

Erhvervsstyrelsen gør ligeledes i deres nyhed opmærksom på, der i visse situationer kan være tale om, at et tidligere lån, der ikke har været omfattet af LL § 16 E i forbindelse med den selskabsretlige lovgivningsændring ændres væsentligt. I disse tilfælde kan der skattemæssigt være tale om, at man anser lånet for indfriet og ydet på ny. Det nye lån vil derfor skulle vurderes i forhold til, om dette kan være omfattet af LL § 16 E.

Som nævnt er de skatteretlige regler ikke ændret og i en situation, hvor et selskab yder lån til dets hovedkapitalejer, vil dette, på trods af en selskabsretlig lovgivningsændring efter de nye regler, fortsat blive beskattet efter LL § 16 E. I forhold til tilbagebetalingen opstår der fortsat samme problem som tidligere, da lånet skatteretligt fortsat anses som en hævning uden tilbagebetalingspligt, og der vil derfor stadig skulle ske udlodning af fordringen eller udbetaling af denne som løn, for at få lånet udlignet, som nærmere beskrevet i afsnit 5.4.1 og afsnit 5.4.2. Dog har den nye lovgivningsændring den konsekvens, at der ikke er samme krav om hurtig tilbagebetaling selskabsretligt, da der her nu er tale om et lovligt forhold. Der kan derfor være bedre tid til at bringe forholdet på plads, og mindre risiko for at kapitalejeren når at tilbagebetale beløbet.

De nye regler vil dermed være en klar fordel i situationer, hvor långiver og låntager ikke har et forhold omfattet af LL § 16 E. De nye regler afhjælper derimod ikke de udfordringer, som er set i de afgørelser, der har været gennemgået i afhandlingen, med undtagelse af de få, som ikke har været omfattet af LL § 16 E. Der er nemlig ikke sket nogen ændring i den dobbeltbeskatning, mange kapitalejere risikerer at blive ramt af, hvis først tilbagebetalingen er sket.

Flere rådgivere har dog udtalt⁷⁵, at reglerne gør lovgivningen mere kompliceret og uigennemskuelig, hvilket også fremgår af FSR's høringsvar af den 7. august 2016 i udkastet til lovændringen, grundet forskellene mellem den selskabsretlige og den skatteretlige behandling. Risikoen vil særligt kunne opstå i situationer, hvor en kapitalejer er blevet bekendt med de nye regler, og derfor i god tro optager et lån i sit selskab, uden at have de skattemæssige konsekvenser med i overvejelserne.

---

⁷⁵ FSR, 2017. *Kapitalejerlån - lovlige og ulovlige.*:
https://www.fsr.dk/Vaerktoejer/Din_Revisor_Informerer/DRI%20Nyhedstjeneste%20hovedside/2017%20DRI%20Nyheder/Nyhed_juni2_Kapitalejerlaan%20lovlige%20og%20ulovlige og
FSR, 2016. *Lovlige lån til ledelse og kapitalejere.*:
https://www.fsr.dk/Faglige_informationer/Virksomhedsret/Aktie-%20og%20anpartsselskaber/Lovlige%20laan%20til%20ledelse%20og%20kapitalejere_081216
Skatteinform, 2017. *Lovliggørelse af kapitalejerlån - men pas på skat!:*
<https://www.skatteinform.dk/aktuel-skat/aktuel-skat-2017-1/>
BDO, 2016. *Kapitalejerlån er nu lovlige.*: <https://www.bdo.dk/da-dk/faglig-info/revision-og-regnskab-publikationer/kapitalejerlan-er-nu-lovlige>

7. Konklusion

Som beskrevet i indledningen, ønskede vi med denne afhandling at undersøge, hvilken effekt LL § 16 E har haft for kapitalejerne, herunder hvem og hvad der opfattes af bestemmelsen, og hvilke konsekvenser, der følger af at være omfattet.

7.1 Formålet med indførslen

Formålet med indførslen af bestemmelsen var at forhindre, at der kunne være et skattemæssigt incitament til at yde lån fra selskabet til kapitalejeren, uden at midlerne blev beskattet.

Allerede før indførslen af LL § 16 E var der selskabsretligt et forbud mod at yde lån til kapitalejerne. Det selskabsretlige forbud omfattede udlån fra selskaber til både kapitalejere og ledelse, samt til disses nærtstående, dog med undtagelse af lån til danske og visse udenlandske moderselskaber. Alle, både direkte og indirekte lån samt sikkerhedsstillelser til disse, var omfattet. Der gjaldt dog undtagelser i situationer, hvor der var tale om sædvanlige lån fra pengeinstitutter, selvfinansiering, lån til medarbejdere og lån som led i sædvanlige forretningsmæssige dispositioner.

Formålet med de selskabsretlige regler var primært at sikre kreditorerne mod, at kapitalejere eller ledelse trak midler ud af selskabet, og dermed kunne skade dettes økonomiske stilling, og sekundært det skattemæssige incitament, der ligger i at trække skattefrie midler ud til privatforbrug. Hvis disse lån konstateres, kan ledelsen ifalde ansvar i form af en bøde, hvorfor forholdet også omtales i revisors erklæring. Dog oplevede man ikke, at der fra Erhvervsstyrelsen blev reageret i det omfang, som, SKAT vurderede, var nødvendigt. Man indførte derfor LL § 16 E for at komme de ulovlige lån til livs, som blev ydet for at spare skat.

Lån ydet efter den 14. august 2012 bliver derfor skatteretligt betragtet som hævninger uden tilbagebetalingspligt, og skal beskattes på udbetalingstidspunktet.

7.2 Hvem er omfattet

De skatteretlige regler omfatter udlån fra alle kapital-selskaber i form af aktie-, anparts og iværksætterselskaber samt tilsvarende udenlandske selskaber, uanset om lånet efter selskabsretlige regler eller udenlandsk ret er lovligt, hvis lånet sker til en fysisk person og den fysiske person har bestemmende indflydelse over selskabet. Dette gælder også nærtstående til en kapitalejer med

bestemmende indflydelse. Ligeledes gælder det, at udlån til et skattetransparent selskab, som eksempelvis interessentskaber og kommanditselskaber, anses for at være overført til deltagerne i de skattetransparente selskaber efter deres andel, og hvis disse deltagere har bestemmende indflydelse i det långivende selskab, er forholdet derfor ligeledes omfattet af LL § 16 E.

I modsætning til selskabsretten omfatter de skatteretlige regler ikke lån til kapitalejere, som ikke har bestemmende indflydelse. Ligeledes omfatter de ikke lån til andre selskaber. Den skatteretlige definition af nærtstående er anderledes fra den selskabsretlige, da den skatteretlige kun omfatter ægtefæller, børn/børnebørn og forældre/bedsteforældre, mens de selskabsretlige også omfatter samlevende, søskende og andre personer, der står personen særligt nær.

7.3 Hvad er omfattet

Både direkte og indirekte midler, der stilles til rådighed for en kapitalejer, samt sikkerhedsstillelser er omfattet af bestemmelsen. Dette har vist sig at dække bredt i alle situationer, hvor selskabet opnår et tilgodehavende hos kapitalejeren. Særligt de mange kapitalejere, som har haft en løbende mellemregning med deres selskaber, som løbende udlignes, er kommet i problemer, da disse også er omfattet. Selv dispositioner, som er foretaget på markedsmæssige vilkår, er ikke undtaget fra bestemmelsen, hvis de ikke omfattes af de 3 undtagelser, der er indarbejdet i bestemmelsen, som fremgår nedenfor.

Hvis selskabet stiller sikkerhed for kapitalejerens private gæld, er dette også omfattet, og det er her den pålydende værdi af sikkerheden, som kapitalejeren skal beskattes af, uagtet hvad udbetalingen lyder på.

7.3.1 Undtagelse om sædvanlige lån fra pengeinstitutter

Det fremgår af bestemmelsen, at sædvanlige lån fra pengeinstitutter er undtaget for at sikre, at en kapitalejer i en bank eller et realkreditinstitut kan tage lån i banken på lige vilkår med andre kunder. Det er et krav, at lånet sker på markedsvilkår. Dette regelsæt er tilsvarende, hvad der gælder selskabsretligt.

7.3.2 Undtagelse om selvfinansiering

Ligeledes er den selskabsretlige undtagelse for lån til selvfinansiering videreført i de skatteretlige regler. Dette giver mulighed for, at en tredjemand kan modtage lån fra selskabet til erhvervelse af kapitalandele i selskabet, hvis følgende betingelser er påfyldt:

1. Ledelsen skal sikre, at der foreligger en kreditvurdering af den tredjemand, der ydes økonomisk bistand til
2. Der skal ske godkendelse på generalforsamlingen på baggrund af en udarbejdet rapport fra ledelsen, og dette skal offentliggøres hos Erhvervsstyrelsen
3. Den økonomiske bistand skal være forsvarlig og kunne rummes inden for selskabets frie reserver
4. Lånet skal ydes på markedsvilkår

7.3.3 Undtagelse om sædvanlige forretningsmæssige dispositioner

Den sidste undtagelse omfatter dispositioner, som er ydet som led i sædvanlige forretningsmæssige dispositioner, og er den undtagelse, som har medført de største udfordringer, i forhold til hvordan denne skulle tolkes. Skatteministeren har i sine svar i forbindelse med forarbejderne til loven lagt op til at følge den selskabsretlige tolkning (pkt. 1-3 nedenfor), men påpeger dog, at den skatteretlige tolkning kan være anderledes, da reglerne skal varetage forskellige formål. SKAT's tolkning har da også vist sig strengere end den selskabsretlige tolkning på området, hvilket særligt fremgår af pkt. 4 og 5 nedenfor, som alene er baseret på praksis, og ikke finder hjemmel i forarbejderne eller tilsvarende praksis fra selskabsretten. Den seneste praksis har vist, at følgende forhold gør sig gældende i SKAT's vurdering af dette:

1. Dispositionen skal foretages som led i almindelig samhandel mellem kapitalejeren og selskabet og skal foretages på sædvanlige markedsvilkår.
2. Dispositionen skal ligge inden for selskabets sædvanlige forretningsområde.
3. Dispositionen skal være en, som selskabet løbende foretager med uafhængige parter, eller som selskabet alternativt må vurderes at ville have foretaget med en uafhængig part, hvis der ikke er tale om en disposition, som tidligere har været foretaget.
4. Hvis en postering er ført over mellemregningen, tilkendegiver dette, at det må vedrøre kapitalejeren privat.

5. Der lægges vægt på, at der i bestemmelsen står, at dispositionen skal foretages som led i en sædvanlige forretningsmæssig disposition, og SKAT har derfor i flere sager vurderet, at egentlige lån ikke vil kunne undtages, da dette ville overflødiggøre undtagelsen vedrørende pengeinstitutter.

7.3.4 Fejlpositioner

Man har i forarbejderne åbnet en mulighed for, at rene fejlekspeditioner vil kunne tilbageføres uden, at der skal søges om omgørelse. Der foreligger dog kun meget få eksempler på, at SKAT har anerkendt dispositioner som værende åbenlyse fejl.

Der lægges i deres vurdering særligt vægt på, at der skal være reageret straks efter, at fejlen er sket. Hverken en kapitalejers uvidenhed eller forhold, hvor fejlen er forårsaget af en tredjemand, som eksempelvis selskabets bank, vil være tilstrækkeligt til, at dispositionen anses for en fejl. Det vil være en konkret vurdering fra SKAT's side, som der endnu ikke er tilstrækkeligt praksis for entydigt at kunne definere, hvad fejlpositioner omfatter.

7.4 Retsvirkninger

Ved en disposition, som er omfattet efter de ovenstående afgrænsninger, vil der skulle ske beskatning af kapitalejeren som løn eller udbytte.

7.4.1 Beskatning som løn eller udbytte

Beskatning som løn har den fordel, at selskabet kan tage fradrag for omkostningen i det år, hvor udbetalingen sker. Der er dog krav om, at der skal være et ansættelsesforhold mellem kapitalejeren og selskabet, og beløbet skal sammen med den øvrige aflønning være rimeligt i forhold til at afspejle arbejdsindsatsen.

Alternativt kan der ske beskatning af lånet som udbytte, da der her ikke er krav om ansættelse og arbejdsindsats. Alle kapitalejere, som omfattes af LL § 16 E, vil have ret til udbytte på baggrund af deres status som kapitalejer. Hvis der er flere kapitalejere, har det dog den konsekvens, at alle kapitalejere vil blive beskattet efter deres ejerandel.

For både løn og udbytte gælder det, at der skal indeholdes kildeskatter, som selskabet skal afregne til SKAT. Det vil derfor medføre et regreskrav mod kapitalejeren, som har fået bruttobeløbet

udbetalt på långivningstidspunktet. Dette regreskrav medfører ikke et nyt kapitalejerlån, hvis der blot sker betaling inden for selvangivelsesfristen for det år, hvor lånet er opstået.

I begge tilfælde gælder det ligeledes, at hverken beskatningen som løn eller udbytte i sig selv udligner det lån, som selskabsretligt eksisterer, og som der er krav om skal udlignes efter selskabslovens regler. Det er derfor en mulighed, at man enten udbetaler fordringen som løn eller udlodder denne som udbytte. Dette kan ske uden yderligere beskatning, da der skatteretligt ikke eksisterer en fordring. Kravene til at udbetale en fordring som løn er, at dette skal være af sædvanlig art og omfang, være forsvarligt for selskabet samt af aftalen skal foreligge på skrift. Kravet til udlodning af en fordring som udbytte er, at der skal udarbejdes en vurderingsberetning, afholdes generalforsamling inden for 4 uger efter vurderingsberetningen og beløbet skal kunne rummes inden for selskabets frie reserver. Disse løsninger er dog kun anvendelige, såfremt der fra kapitalejerens side ikke er sket en tilbagebetaling af fordringen.

7.4.2 Tilbagebetaling og dobbeltbeskatning

I tilfælde hvor lånet er tilbagebetalt, er det blevet fastsat, at dette ikke ophæver beskatningen, da der er tale om en hævning uden tilbagebetalingspligt, som beskattes på udbetalingstidspunktet. Hvis der derfor sker en tilbagebetaling af lånet, vil der igen ske en beskatning, når midlerne trækkes ud enten i form af løn eller udbytte. Hvis en kapitalejer forsøger at ”reparere” situationen ved efterfølgende, når lånet opdages, at udlodde ”almindeligt” udbytte, i stedet for at udlodde fordringen, hvor nettoudbyttet overføres til lånet for at udligne dette, i stedet for at blive udbetalt til kapitalejeren, vil der ligeledes opstå en dobbeltbeskatning, da der både sker beskatning på udbetalingstidspunktet for lånet, og på tidspunktet hvor udbyttet udloddes. I situationer hvor lånet tilbagebetales, vil der derfor altid opstå en dobbeltbeskatning.

7.4.3 Renter

Det selskabsretlige lån, som fortsat eksisterer, efter der er sket beskatning, vil også skulle renteberegnes efter selskabsretlige regler frem til det udlignes. Denne rente vil dog ikke blive betragtet som et nyt kapitalejerlån, såfremt der sker betaling af renten inden udløbet af selvangivelsesfristen for det år, hvor lånet er opstået. Selskabet vil dog være skattepligtig af disse renter, mens kapitalejeren ikke vil kunne opnå fradrag. Ved afbetaling af lånet kan kapitalejeren angive, om dette vedrører renter eller afdrag, ellers har selskabet valgret. Praksis har dog vist, at disse afbetalinger vil blive anset for at vedrøre renter, hvis ikke andet er angivet.

7.4.4 Omgørelse

Der kan altid søges om omgørelse efter de almindelige regler i skatteforvaltningsloven, hvis følgende betingelser er opfyldt:

1. Dispositionen må ikke være foretaget for at spare eller udskyde skat
2. Dispositionen skal have haft utilsigtede og væsentlige skattemæssige konsekvenser
3. Dispositionen skal være lagt klart frem for myndighederne
4. Dispositionen skal have overskuelige og enkle privatretlige virkninger
5. Alle parter som påvirkes af omgørelsen skal tiltræde anmodningen.

Hvis en disposition opfylder ovenstående, vil omgørelsen skatteretligt få virkning fra den oprindelige disposition. Der er dog endnu ikke set eksempler på omgørelser i forhold til LL § 16 E.

7.5 Nye selskabsretlige muligheder for lovliggørelse

Reglerne i LL § 16 E gælder også fortsat uagtet de nye muligheder, der selskabsretligt er kommet i forhold til at kunne lovliggøre kapitalejerlån. Disse er indført for at have et mere ensartet regelsæt sammenlignet med andre EU-lande.

Det er nu muligt at optage lovlige (og lovliggøre tidligere) kapitalejerlån, der opfylder følgende betingelser:

1. Beløbet skal kunne rummes i de frie reserver, og lånet skal ske på markedsmæssige vilkår, således at kreditorerne ikke har større risiko end de i forvejen kunne opleve, hvis selskabet valgte at udlodde udbytte
2. Lånet skal vedtages på en generalforsamling, og der er her mulighed for at give en stående bemyndigelse
3. Selskabet skal have aflagt første årsrapport

Ovenstående gælder for fremadrettede lån. Lån der eksisterede før loven trådte i kraft kunne lovliggøres på den først kommende generalforsamling efter den 1. januar 2017, og det er derfor ikke længere muligt at lovliggøre eksisterende lån.

Reglerne har øget forskellene mellem de selskabsretlige og skatteretlige konsekvenser, da der nu kan være flere lån som selskabsretligt er lovlige, men som fortsat vil skulle beskattes efter LL § 16 E. Særligt i forhold til lån der eksisterede før den 14. august 2012, hvor LL § 16 E trådte i kraft, kan der opstå en beskatning af kapitalejeren, hvis der i forbindelse med, at disse blev gjort lovlige skete ændringer i lånevilkårene, som medfører, at SKAT vil betragte lånene som nye lån, og kapitalejeren derfor vil kunne blive ramt af beskatning.

De nye regler vil dog være til fordel for lån mellem koncernforbundne selskaber, der før var omfattet af Selskabsloven § 210, men som ikke omfattes af LL § 16 E, og dermed nu vil kunne foretages på lovlig vis. Dette gælder ligeledes lån til andre personer, som ikke er omfattet af LL § 16 E.

7.6 Fortsatte gråzoner

Som det også fremgår af ovenstående, er der tale om en streng fortolkning fra SKAT's side, som har en meget ordret fortolkning af bestemmelsen, og derfor rammer bestemmelsen meget bredt, og kun få dispositioner bliver undtaget fra bestemmelsen.

Særligt undtagelsen om sædvanlige forretningsmæssige dispositioner og fejlekspeditioner er fortsat områder, hvor der endnu ikke er en klar afgrænsning af præcis, hvad SKAT mener omfatter, da den eksisterende praksis på området kun viser meget få eksempler på dispositioner, der kan anses for at være omfattet. Ligeledes bygger en stor del af afgørelserne alene på SKAT's fortolkning af lovteksten, som er indarbejdet i Styresignalet, og ikke på argumenter, der har hjemmel i loven eller forarbejderne.

Dette er derfor områder, hvor der muligvis vil kunne opleves en udvikling i praksis over tid, hvilket allerede er set siden indførslen i forhold til tolkningen af sædvanlige forretningsmæssige dispositioner.

Overordnet set må det dog konkluderes, at alle dispositioner, der ikke klart falder uden for bestemmelsen, af SKAT vil blive betragtet som værende omfattede, uanset kapitalejerens hensigt, hvilket medfører store skattemæssige konsekvenser for kapitalejeren.

8. Perspektivering

8.1 Konsekvenser af LL § 16 E i forhold til lovgivers hensigt med loven

Som det tidligere er beskrevet i afsnit 5.1.1, ønskede lovgiver at fjerne de skattemæssige incitamenter til at optage lån i selskabet, som erstatning for løn eller udbytte. Formuleringen lægger dermed op til, at loven særligt skulle rette sig imod de kapitalejere, som bevidst udnyttede muligheden, og den begrænsede indsats, der blev ydet fra Erhvervsstyrelsens side, til at spare kildeskatten ved at overføre midlerne til sig selv som lån.

Som det fremgår af kapitel 5 i afhandlingen, rækker formuleringen af loven, og SKAT's tolkning af denne så bredt, at den også ofte rammer kapitalejere, som ikke bevidst forsøger at spare skat, men bliver omfattet som følge af manglende viden om de konsekvenser deres dispositioner har, og endda kapitalejere, som foretager dispositionerne i god tro om, at de ikke falder inden for lovens bestemmelser.

Særligt styresignalet, som nu er indarbejdet i den juridiske vejledning, indeholder, som det flere steder i afhandlingen er påpeget, nogle tolkninger, som ikke direkte har hjemmel i lovens forarbejder, men alligevel har dannet grundlag for de afgørelser, som er behandlet. Dette omfatter særligt følgende situationer, hvor tolkningen har stor betydning for, om kapitalejerne omfattes af bestemmelsen:

1. SKAT tolker, at hvis posteringer er bogført på mellemregningen, må disse anses for at vedrøre kapitalejeren privat.
2. SKAT tolker formuleringen "som led i" en sædvanlig forretningsmæssig disposition meget bogstaveligt og mener derfor ikke, at lån kan undtages, hvis de ikke direkte relaterer sig til en anden disposition, som f.eks. et varekøb.
3. SKAT vurderer, at ændring af skøn i forbindelse med eksempelvis salg af ejendomme i nogle tilfælde vil udgøre et kapitalejerlån, som er omfattet.
4. SKAT tolker reglerne omkring, at tilbagebetaling ikke ophæver beskatningen, således at der skal ses på, hvordan lånet er bogført, dette vil sige om der er opdeling mellem flere konti, og vurderer, at indbetalinger på samme bogføringskonto vil blive anset for afdrag på tidligere gæld, indtil denne er udlignet, og dermed ikke kan modregnes i efterfølgende hævninger.

5. SKAT's tolkning af, hvad der kan betegnes som en åbenlys fejlekspedition, er så snæver, at undtagelsesmuligheden fremstår næsten umulig at kunne benytte.

Netop disse tolkninger har i flere tilfælde, som det fremgår af de afgørelser, der er behandlet i afhandlingen, medført, at mange kapitalejere, der ikke bevidst har haft til hensigt at udnytte muligheden for at spare skat, er blevet omfattet af bestemmelsen.

I forhold til første punkt vedrørende mellemregningen, må det vurderes at en mellemregning ofte anvendes til flere forskellige typer af dispositioner. Det er vores erfaring, at hvis en kapitalejer handler med sit selskab, vil dispositioner som led i denne handel ofte ses bogført på kapitalejerens mellemregning, hvis en sådan eksisterer, i stedet for at der oprettes en separat debitoronto på kapitalejeren. Det er derfor ikke i alle tilfælde en rimelig tolkning, hvis man blot antager, at alle posteringer på mellemregningen vedrører private udgifter.

I en artikel fra 2014⁷⁶ udtaler Senior Counsel Karsten Gianelli, at netop SKAT's og Skatterådets meget restriktive fortolkning af, hvornår en disposition kan være undtaget som værende en sædvanlig forretningsmæssig disposition, næppe er i overensstemmelse med den hensigt, lovgiver havde med bestemmelsen. Også Skattechef hos FSR Mette Bøgh Larsen og Statsautoriseret revisor hos Beierholm Asger Lehmann Høj beskriver i deres artikel fra 2018⁷⁷, at det kunne være ønskeligt at få bragt Landsskatterettens kendelse 2018.10.LSR, hvor man heller ikke vurderede, at en disposition kunne anses for sædvanlig forretningsmæssig, for domstolene, for at få fastlagt om SKAT's tolkning af denne undtagelse virkelig kan anses for at være i overensstemmelse med lovgivers hensigt.

Netop denne undtagelse er den eneste i den nuværende formulering, som giver mulighed for at undtage de kapitalejere, som ikke bevidst forsøger at udnytte muligheden. Med den praksis, der er anlagt for tolkningen, er det dog kun i meget få tilfælde, at dispositionerne bliver anset for at være sædvanlige forretningsmæssige, og dermed undtages.

Der vil ofte i forbindelse med handel med en ejendom opstå et tilgodehavende i forbindelse med en refusionsopgørelse, ligesom der vil være en usikkerhed omkring, hvorvidt den værdi der fastsættes for ejendommen er i overensstemmelse med SKAT's vurdering. Det vurderes, at et tilgodehavende, der opstår i denne forbindelse, ikke er inden for de situationer, som lovgiver havde til

---

⁷⁶ Gianelli, K., 2014. Beskatning af aktionærlån - ny praksis om undtagelse fra beskatning. *Karnov Group - artikler*.

⁷⁷ Larsen, M. B. & Høj, A. L., 2018. Aktionærlån - en foreløbig status på praksis og anvisninger. *SR-SKAT online*.

hensigt at komme til livs. SKAT har da også i Styresignalet og i efterfølgende afgørelser åbnet muligheden for, at dette kan falde ind under sædvanlige forretningsmæssige dispositioner, men det er stadig en konkret vurdering fra Skatterådet, hvor de blandt andet lægger vægt på, hvad der er almindelig skønsusikkerhed, hvor det kan være svært at forudse, hvordan en afgørelse om dette vil falde ud hos Skatterådet.

At SKAT vurderer, at tilbagebetalinger altid skal anses for afdrag på den gamle gæld først, hvis det sker på samme konto, kan der ikke findes hjemmel til i nogen forarbejder. Det er en tolkning, som for mange kapitalejere har fået store konsekvenser, såfremt de har haft en høj mellemregning i selskabets favør pr. den 14. august 2012. Det vurderes ikke at være lovgivers hensigt, at man ønskede denne form for konsekvenser for kapitalejere, som efterfølgende har sikret sig at ind- og udbetalinger er sket korrekt, således at der ikke er opstået nye lån, hvis der blev set på efterfølgende periode isoleret set.

Til sidst er deres tolkning af den åbning, som lovgiver gav i forarbejderne vedrørende muligheden for at rette fejlekspeditioner uden skattemæssige konsekvenser så stram, at det kun er et minimalt antal dispositioner, som bliver undtaget. Det vurderes, at lovgiver ved at omtale denne mulighed netop ønskede en åbning for, at utilsigtede fejl skulle kunne rettes, og derfor vurderes det at være imod hensigten, at SKAT anlægger en så restriktiv tolkning, at muligheden næsten ikke er til stede.

Som formuleringen af bestemmelsen er på nuværende tidspunkt, er udgangspunktet, at alt er omfattet, og kun hvis det vurderes at være omfattet af undtagelserne, kan man undgå beskatning. Det vurderes at være så godt som umuligt at lave en formulering, som er konkret, og afgrænser bestemmelsen således, at den kun vil omfatte de kapitalejere, som bevidst forsøger at spare skat. Den eneste mulighed vurderes at være at lave en ny formulering af reglerne, som åbner op for en mere konkret vurdering af, om en disposition er omfattet, således at gråzonen for, hvornår en disposition er omfattet muligvis fremkommer større, men at der til gengæld vil kunne opnås en større rimelighed i, hvilke dispositioner der vil medføre beskatning af kapitalejere.

I forhold til hvordan SKAT har valgt at tolke de nuværende ”åbninger” for dette, primært i forhold til sædvanlige forretningsmæssige dispositioner og fejlekspeditioner, må det dog antages, at også en ændret formulering, som kunne åbne for en højere grad af individuel vurdering, også ville falde ud i en meget restriktiv fortolkning fra SKAT’s side, og muligheden for at lave en bestemmelse,

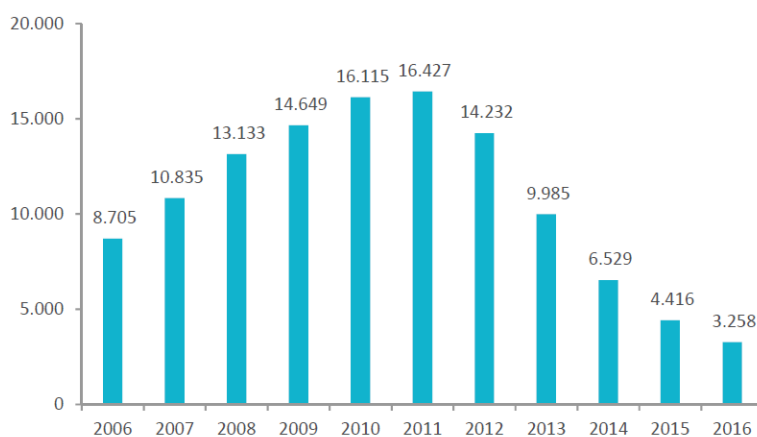
som har en mere rimelig afgrænsning, forekommer derfor meget problematisk, på grund af SKAT's opfattelse af formålet.

En løsning vurderes, som det også fremgår af ovenstående refererede artikel, at få afprøvet SKAT's tolkning af undtagelsen om sædvanlige forretningsmæssige dispositioner ved domstolene, selvom dette ikke vil løse problemet for de kapitalejere som rammes af den tolkning SKAT har forelagt vedrørende tilbagebetalinger, mellemregninger og fejlekspeditioner. En mere klar og uddybende udmelding fra ministeren om formålet i forbindelse med en eventuel ændring af loven, kunne dog give SKAT et bedre grundlag for vurdering af konkrete sager.

8.2 Konsekvenser af lempelse af revisionspligten

Som det også fremgår af indledningen har der siden indførslen af LL § 16 E været set et fald i antallet af regnskaber med anmærkninger om ulovlige lån.

Udviklingen i antallet af regnskaber med anmærkninger om ulovlige lån

Kilde: Experian 2017 og FSR-beregninger.

Figur 8.1: Udvikling i antallet af regnskaber med anmærkninger om ulovlige lån

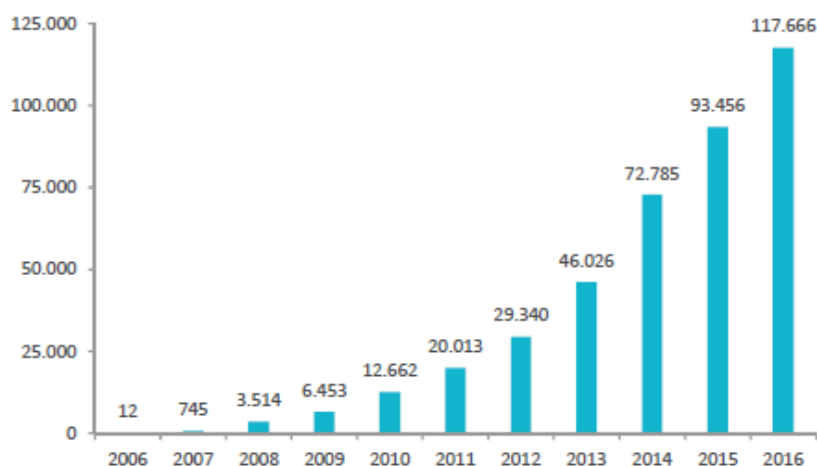
Kilde: FSR, 2018. *FSR Analyse - Anmærkninger om selskabernes ulovlige lån*:
<https://www.fsr.dk/-/media/Files/Presse%20og%20nyheder/Analyser/Analyser/2018/A-1%C3%A5n%20analysedokument%20final.ashx>

I samme periode er der dog også sket en lempelse af revisionspligten. I 2011 blev grænsen for, hvornår et selskab i regnskabsklasse B kunne fravælge revision, hævet fra en omsætning på 3 mio. kr. til en omsætning på 8 mio. kr. I 2013 tilføjes yderligere en mulighed for, at også selskaber med over 8 mio. kr. kunne vælge en erklæring om udvidet gennemgang i stedet for revision og

samtidig blev holdingselskaber sidestillet med klasse B-selskaber, og kunne dermed fravælge revision, hvis de have en omsætning på under 8 mio. kr. på koncernniveau⁷⁸.

Som det fremgår af nedenstående figur, har der, siden ovenstående regler blev indført, været en markant stigning i antallet af selskaber, som har fravalgt revision:

Udviklingen i antal selskaber, der har fravalgt revision og udvidet gennemgang

Kilde: Experian 2017 og FSRs egne beregninger

Figur 8.2: Udvikling af i antal selskaber, der har fravalgt revision og udvidet gennemgang

Kilde: FSR, 2018. *FSR Analyse - Anmærkninger om selskabernes ulovlige lån*: <https://www.fsr.dk/-/media/Files/Presse%20og%20nyheder/Analyser/Analyser/2018/A-1%C3%A5n%20analysedokument%20final.ashx>

Som det også er beskrevet i flere af de omtalte afgørelser, er det ofte først i forbindelse med revisors gennemgang af regnskabet, at de ulovlige lån er konstateret. Når flere selskaber fravælger revision, er der derfor større risiko for, at lånene ikke opdages eller lettere kan skjules af selskabet. I statistikken i figur 8.1 fremgår det ligeledes, at denne er baseret på, hvor mange regnskaber der havde anmærkninger om ulovlige lån i revisors erklæring. Det er kun muligt for revisor at give bemærkninger om dette i erklæringer om revision eller udvidet gennemgang, og de ulovlige lån der er konstateret i regnskaber, der ikke er revideret eller som der har været foretaget udvidet

⁷⁸ FSR, 2018. *FSR Analyse - Anmærkninger om selskabernes ulovlige lån*: <https://www.fsr.dk/-/media/Files/Presse%20og%20nyheder/Analyser/Analyser/2018/A-1%C3%A5n%20analysedokument%20final.ashx>

gennemgang af, vil derfor ikke fremgå af statistikken, hvilket kan skabe et skævt billede af udviklingen i antallet af ulovlige lån, når flere selskaber vælger en erklæring om review eller assistance.

Hvis der alene ses på udviklingen blandt de regnskaber, som bliver revideret, ser andelen af de regnskaber, som indeholder en bemærkning om ulovlige lån således ud:

Udvikling i andel reviderede regnskaber med anmærkninger om ulovlige lån

	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Andel med anmærkning om ulovlige lån blandt regnskaber med revision eller udvidet gennemgang	8,5%	7,7%	5,9%	4,3%	3,2%	2,4%

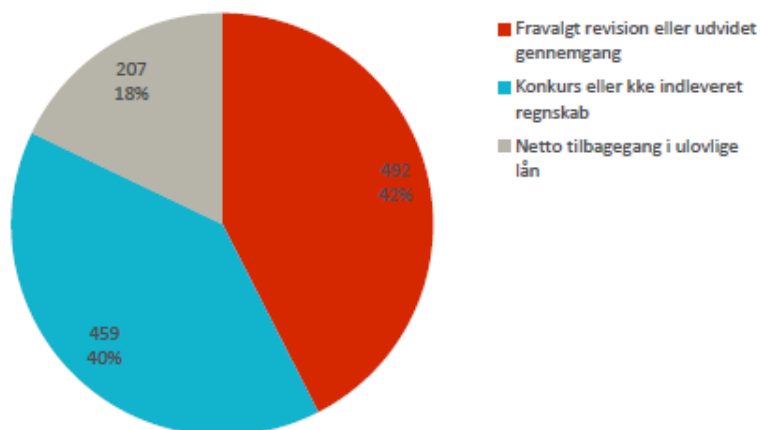
Kilde: Experian 2017 og FSR-beregninger

Figur 8.3: Udvikling i andel reviderede regnskaber med anmærkninger om ulovlige lån

Kilde: FSR, 2018. *FSR Analyse - Anmærkninger om selskabernes ulovlige lån*:
<https://www.fsr.dk/-/media/Files/Presse%20og%20nyheder/Analyser/Analyser/2018/A-1%C3%A5n%20analysedokument%20final.ashx>

Der kan være flere årsager til, at andelen falder, og en sammenlignelig udvikling ville kræve, at det var de samme regnskaber, som indgik i undersøgelsen hvert år. Det fremgår også af nedenstående, at kun en lille andel af faldet fra 2015 til 2016 reelt skyldes færre ulovlige lån:

Baggrund for fald i antal anmærkninger om ulovlige lån fra 2015- til 2016-regnskaberne

Kilde: Experian A/S 2017 og FSRs egne beregninger

Figur 8.4: Baggrund for fald i antal anmærkninger om ulovlige lån fra 2015- til 2016-regnskaberne

Kilde: FSR, 2018. *FSR Analyse - Anmærkninger om selskabernes ulovlige lån*:
<https://www.fsr.dk/-/media/Files/Presse%20og%20nyheder/Analyser/Analyser/2018/A-1%C3%A5n%20analysedokument%20final.ashx>

Som det fremgår af figuren, skyldes en stor del af faldet (82 %) altså enten, at der ikke er blevet indleveret et regnskab i 2016 på grund af konkurs eller andet, eller at selskaberne har fravalgt revision, og at der derfor ikke har været mulighed for, at revisor har kunne medtage en bemærkning i regnskabet. Kun 18 % skyldes reelt færre ulovlige lån.

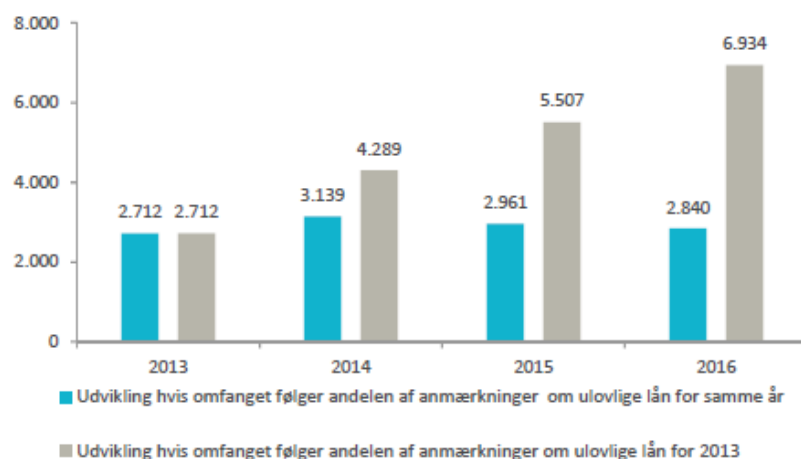
Det må derfor antages, at der er en række selskaber med ulovlige lån, som falder ud af statistikken i takt med, at de får mulighed for at fravælge revision. Det kan tænkes, at særligt de selskaber, som ved, at de vil få en bemærkning i efterfølgende år, vælger at benytte sig af muligheden for at fravælge revision, og det er muligt, at andelen af regnskaber med ulovlige lån er større blandt de regnskaber, som ikke revideres, end det ses blandt de reviderede regnskaber.

Som det tidligere er omtalt i afsnit 5.4, har Erhvervsstyrelsen mulighed for at suspendere selskabernes ret til at fravælge revision, hvis de vurderer, at der er tale om betydelige lån eller gentagne tilfælde. Hvis selskaberne når at fravælge revision inden dette sker, vil de derfor muligvis også formå at holde sig uden for Erhvervsstyrelsens og SKAT's søgelys.

Det vurderes, at antallet af ulovlige lån delvist er nedbragt som følge af LL § 16 E, men at faldet er markant mindre, end det fremgår af figur 8.1, da en stor del formodes at skyldes, at regnskaberne blot ikke indgår i statistikken. Samtidig vurderes det, at muligheden for at fravælge revision kan medføre, at en stor del undgår beskatning, da lånene ikke opdages, heriblandt en del af de kapitalejere, der bevidst foretager sådanne lån.

Denne bekymring er ligeledes beskrevet i FSR's analyse, som har foretaget en beregning af, hvor mange ulovlige lån, der ikke kommer til offentlighedens kendskab, dels hvis udviklingen følger den andel som fremgår af figur 8.3, og dels hvis andelen vurderes at være den samme som i 2013, fordi det blot er disse selskaber, der har fravalgt revision.

Udvikling i det potentielle omfang af anmærkninger om ulovlige lån, som ikke kommer til offentlighedens kendskab

Kilde: Experian A/S 2017 og FSRs egne beregninger

Figur 8.5: Udvikling i det potentielle omfang af anmærkninger om ulovlige lån, som ikke kommer til offentlighedens kendskab

Kilde: FSR, 2018. *FSR Analyse - Anmærkninger om selskabernes ulovlige lån*: <https://www.fsr.dk/-/media/Files/Presse%20og%20nyheder/Analyser/Analyser/2018/A-l%C3%A5n%20analysedokument%20final.ashx>

Hvis antagelsen om, at selskaber, som tidligere har haft anmærkninger, har større tendens til at fravælge revision, er der en risiko for, at en meget stor del ikke kommer til offentlighedens kendskab, og dermed går fri af både de selskabsretlige og de skatteretlige konsekvenser.

8.3 Lovgivers hjemmel til strafudmåling

I Grundloven er det fastlagt, at magten i Danmark er tredelt mellem følgende instanser⁷⁹:

1. Regeringen har den udøvende magt.
2. Folketinget og regeringen har i forening den lovgivende magt.
3. Domstolene har den dømmende magt.

Som det fremgår, er det dermed kun domstolene, der har hjemmel til at dømme og herunder strafudmåle.

Som det er beskrevet i afsnit 5.4.3, har den beskatning, som følge af LL § 16 E tendens af at være en bøde, idet der er risiko for en dobbeltbeskatning, eller en beskatning af midler kapitalejeren aldrig får til rådighed.

Reglerne bliver tolket på en måde, så det kan minde om, at skatten pålægges kapitalejeren, som en straf for at yde lånet. Denne straf er i så fald allerede fastlagt i form af enten A-skat og AM-bidrag eller udbytteskat afhængigt af, hvordan lånet beskattes. Strafudmåling sker således uden involvering af en domstol.

LL § 16 E er dog ikke formuleret som et forbud, men bestemmer blot, at sådanne hævninger anses for at være hævninger uden tilbagebetalingspligt, det kan derfor overvejes om SKAT reelt har hjemmel til at pålægge en beskatning i de situationer, hvor der i praksis er tale om en beskatning, der har større lighed med en bøde.

Idet problemstillingen kun i nogle tilfælde omhandler, at beskatningen minder om en bøde, mens den i andre tilfælde er berettiget, hvis der rent faktisk er tale om, at kapitalejere foretager lån i stedet for hævninger som løn eller udbytte, og da konsekvenserne ikke i loven er omtalt som en bøde, må det vurderes, at SKAT på nuværende grundlag har tilstrækkelig hjemmel i lovgivningen, og den gældende praksis, til at foretage beskatningen.

---

⁷⁹Folketinget. *Grundloven og folkestyrets udvikling.*:
<https://www.ft.dk/da/folkestyret/grundloven-og-folkestyret/grundloven-og-folkestyrets-udvikling>

8.4 Vores samlede vurdering af LL § 16 E

Vi mener, at der inden indførelsen af LL § 16 E var et behov for at indføre nogle skattemæssige konsekvenser for de kapitalejere, der bevidst udnyttede muligheden for at låne penge i selskabet skattefrit og ikke betalte disse tilbage, da man kun sjældent oplevede en reaktion fra Erhvervsstyrelsen på området.

Vi mener dog, at bestemmelsen har ramt meget bredt og i stort omfang også har ramt kapitalejere, der ikke har haft til hensigt at udnytte muligheden for at låne penge af deres selskaber. Mange er blevet omfattet som følge af almindelige bevægelser på mellemregningen, og nogle blot som følge af den rækkefølge, bogholderen har foretaget posteringerne i.

Der er også flere eksempler på, at folk tilbagebetaler i god tro, så snart fejlen er opdaget, men alligevel omfattes af reglerne, endda med en dobbeltbeskatning til følge, hvilket vurderes at være en urimelig konsekvens, set i forhold til den oprindelige hensigt med loven.

Det er vores opfattelse, at loven har ramt langt bredere, end hensigten fra lovgiver har været, hvilket særligt skyldes den meget restriktive tolkning af reglerne, som er blevet anvendt i praksis.

Samtidig har der været en lempelse af revisionspligten, som mange selskaber har benyttet sig af, og som vi anser for et u hensigtsmæssigt smuthul for netop de selskaber, som bevidst ønsker at udnytte muligheden for at låne penge af deres selskaber og samtidig holde sig uden for SKAT og Erhvervsstyrelsens søgelys.

Erhvervsstyrelsen bør derfor foretage en større kontrol blandt de selskaber, som benytter sig af muligheden for at fravælge revision. Denne indsats kunne blandt andet rettes mod de selskaber som førhen har haft en bemærkning i erklæringen, således at man fanger nogle af de tilfælde som ellers forsøges skjult.

Den store udfordring med bestemmelsen synes således at være, hvordan man formår at ramme flest mulige af de kapitalejere, der har til hensigt at udnytte muligheden for at låne penge, uden at man rammer ”uskyldige” kapitalejere, som blot ved en fejl ender i en situation, hvor de bliver omfattet og desværre ofte ender med en dobbeltbeskatning, hvis ikke de får den korrekte rådgivning i tide. Dette vurderer vi, kræver en ændret holdning fra SKAT’s side, hvor der foretages en mere konkret vurdering af, hvilket motiv, der ligger til grund for de dispositioner, som foretages.

9. Litteraturliste

9.1 Bøger

Andersen, I., 2013. *Den skinbarlige virkelighed*. 5. red.:Samfundslitteratur.

Kruhl, M. C. & Sørensen, O. B., 2014. *Kapitalejerlån og Selyfinansiering*. 1. red. s.l.:Karnov Group.

9.2 Artikler

Bro, H. K., 2012. Lovforslag L 199 A - Beskatning af aktionærlån. *Skatterevisoren*.

Byholm, J., 2014. Skatterådet maskerer både en venlighed og et tilbagetog. *SR-SKAT online*.

Byholm, J. & Larsen, M. B., 2012. Aktionærlån beskattes som løn eller udbytte. *SR-SKAT online*.

Byholm, J. & Larsen, M. B., 2014. Beskatning af aktionærlån - en status. *SR-SKAT online*.

Christiansen, T. V., 2014. Aktionærlån - aktuel praksis. *Ugens Kommentarer*.

Christiansen, T. V., 2015. Aktionærlån - ejendomsoverdragelse mellem selskab og aktionær - ændring af værdiansættelsen - skatteforbehold - Landskatterettens kendelse af 23. oktober 2015, jr. nr. 14-3418195. *Ugens Kommentarer*.

Gianelli, K., 2014. Beskatning af aktionærlån - ny praksis om undtagelse fra beskatning. *Karnov Group - artikler*.

Guldmann, C. B., Bendtsen, M. W. & Hove, J. S., 2014. Aktionærlån - selskabsretligt og skatteretligt. *Revision og Regnskab online*, august.

Jeppesen, I. L., 2014. Udvalgte domme kendelser og afgørelser. *SR-SKAT online*.

Jessen, M. v., 2012. Beskatning af aktionærlån, betalingskorrektion og beskatning ved bortfald af gæld. *Skatterevisoren*.

Larsen, M. B. & Høj, A. L., 2015. Aktionærlån. *SR-SKAT online*.

Larsen, M. B. & Høj, A. L., 2018. Aktionærlån - en foreløbig status på praksis og anvisninger. *SR-SKAT online*.

Lindberg, M. W. & Bastian, K., 2015. Omgørelse og selvangivelsesomvalg - fejl, der kan berigtiges ved genoptagelse. *SR-SKAT online*.

Madsen, T. H., 2013. Ulovlige aktionærlån og skattepligt. *Foreningen Danske Revisorer*.

Rasmussen, J., 2012. Skattereglernes stadig forandring. *Foreningen Danske Revisorer*.

Rønfeldt, T. & Werlauff, E., 2013. LL § 16 E i kritisk EU-retlig belysning. *Skattepolitisk Oversigt*.

Tvarnø, C. D. & Nielsen, R., 2014. *Retskilder og Retstrier*. 4. udgave red. København: Jurist- og økonomiforbundets forlag.

9.3 Materiale fra Erhvervsstyrelsen, SKAT og Folketinget

SKAT, 2018. *Den juridiske vejledning 2018-2 - C.B.3.5.3.3*.

9.3.1 Lovforslag inkl. behandlinger

Erhvervsministeriet (tidligere Økonomi- og Erhvervsministeriet), 2009. *Lovforslag som fremsat, 2009-03-25 nr. 170*.

Erhvervsministeriet (tidligere Erhvervs- og vækstministeriet), 2016. *Lovforslag som fremsat, 2016-10-05 nr. 23*.

Hertil hørende:

Betænkning af 24. november 2016

Erhvervsstyrelsens notat af 8. september 2017, *Udbytte i andre værdier end kontanter*

Skatteministeriet, 2012. *Lovforslag som fremsat, 2012-08-14 nr. 199.*

Hertil hørende:

Betænkning af 6. september 2012

Bilag 2, 4, 11, 14, 16 og 21

Handelsministeriets kommission, 1964. *Betænkning nr. 362 om Revision af Aktieselskabslovgivningen.* s.l.:Handelsministeriet.

SKAT's juridiske vejledning, *Aktionærlån*, C.B.3.5.3.3

SKAT's juridiske vejledning, *Det skattemæssige udbyttebegreb*, C.B.3.1

SKAT's styresignal af 3. december 2014, *Styresignal om aktionærlån*

SKAT's styresignal af 19. juni 2017, *Styresignal om rentetilskrivninger til aktionærlån*

9.3.2 Afgørelser

SKM2013.113.SR, *Beskatning af aktionærlån*

SKM2013.729.SR, *Tilflytning – indgangsværdi af anparter – overdragelse af anparter*

SKM2014.14.SR, *Administrationsselskab – kommanditselskaber*

SKM2014.15.SR, *Kommanditselskab*

SKM2014.16.SR, *Virksomhedsskatteordning – erhvervsejendom*

SKM2014.17.SR, *Hævning - udbytte*

SKM2014.107.SR, *Salg af ejendom – selskab*

SKM2014.279.SR, *Ikke aktionærlån*

SKM2014.294.SR, *Investerings- og udlånsvirksomhed – ejendomsdrift*

SKM2014.663.SR, *Kommanditselskab – lån*

SKM2014.709.SR, *Anpartshaverlån – aktionærlån*

SKM2014.712.SR, *Anpartshaverlån – aktionærlån*

SKM2015.795.LSR, *Værdiansættelse af udenlandsk ejendom ved overdragelse til hovedaktionær*

SKM2016.633.LSR, *Spørgsmål vedrørende maskeret udlodning i forbindelse med et selskabs salg af ejendom til hovedanpartshaver samt et anpartshaverlån til selv samme*

SKM2017.440.BR, *Indsætninger på bankkonto – værdi af fri bil – udlodning og hævnings i selskab m.v.*

SKM2017.570.LSR, *Aktieindkomst – hævnings på mellemregningen*

SKM2017.571.LSR, *Et selskabs lån til ejer af selskabet – udlodning*

SKM2018.10.LSR, *Hævnings på mellemregning anses for aktionærlån, der beskattes som udbytte*

SKM2018.23.LSR, *Selskabslån til klageren beskattes som løn*

SKM2018.86.LSR, *Lån på mellemregningskonto anset som udbytte*

SKM2018.87.LSR, *Lån på mellemregningskonto anset som udbytte*

SKM2018.191.SR, *Lån til ansatte i forbindelse med selvfinansiering – ikke aktionærlån*

SKM2018.280.LSR, *Aktionærlån anses som yderligere løn*

SKM2018.289.LSR, *Lån fra selskab over mellemregningskonto anses som udbytte*

SKM2018.356.SR, *Overførsel til eneanpartshaver – ikke fejlekspektion*

SKM2018.364.LSR, *Lån over mellemregningskontoen anses som udbytte*

SKM2018.395.BR, *Aktieindkomst – lånearrangement – ulovlige aktionærlån – hustrus virksomhed*

9.4 Dokumenter fra websteder

BDO, 2016. *Kapitalejerlån er nu lovlige*. [Online]

Tilgængelig på: <https://www.bdo.dk/da-dk/faglig-info/revision-og-regnskab-publikationer/kapitalejerlan-er-nu-lovlige>

[Senest hentet eller vist den 4. oktober 2018].

DitSelskab. *Guide lovlige skattefrie aktionærlån*. [Online]

Tilgængelig på: <https://www.ditselskab.dk/mere-info/guide-lovlige-skattefrie-aktionaerlaan>

[Senest hentet eller vist den 1. oktober 2018].

Erhvervsstyrelsen, 2016. *Nye regler om kapitalejerlån fra 1. januar 2017*. [Online]

Tilgængelig på: <https://erhvervsstyrelsen.dk/nye-regler-om-kapitalejerlaan-fra-1-januar-2017>

[Senest hentet eller vist den 4. oktober 2018].

Erhvervsstyrelsen, 2018. *Erhvervsstyrelsen*. [Online]

Tilgængelig på: <https://erhvervsstyrelsen.dk/ulovlige-kapitalejerlaan>

[Senest hentet eller vist den 26. august 2018].

Folketinget. *Grundloven og folkestyrets udvikling*. [Online]

Tilgængelig på: <https://www.ft.dk/da/folkestyret/grundloven-og-folkestyret/grundloven-og-folkestyrets-udvikling>

[Senest hentet eller vist den 17. oktober 2018].

FSR, 2012. *Vedrørende L 199 - forslag til lov om ændring af ligningsloven, kursgevinstloven, skattekontrolloven og kildeskatteloven*. [Online]

Tilgængelig på: <https://www.ft.dk/samling/20111/lovforslag/L199/bilag.htm>

[Senest hentet eller vist den 3. oktober 2018].

FSR, 2016. *Erklæring om, at et ulovligt lån ikke kan tilbagebetales*. [Online]

Tilgængelig på: https://www.fsr.dk/Faglige_informationer/Virksomhedsret/Aktie-%20og%20anpartsselskaber/Erklaering%20om%20at%20et%20ulovligt%20laan%20ikke%20kan%20tilbagebetales_300516

[Senest hentet eller vist den 3. oktober 2018].

FSR, 2016. *Lovlige lån til ledelse og kapitalejere*. [Online]

Tilgængelig på: https://www.fsr.dk/Faglige_informationer/Virksomhedsret/Aktie-%20og%20anpartsselskaber/Lovlige%20laan%20til%20ledelse%20og%20kapitalejere_081216

[Senest hentet eller vist den 4. oktober 2018].

FSR, 2017. *Kapitalejerlån - lovlige og ulovlige*. [Online]

Tilgængelig på:

https://www.fsr.dk/Vaerktoejer/Din_Revisor_Informerer/DRI%20Nyhedstjeneste%20hovedside/2017%20DRI%20Nyheder/Nyhed_juni2_Kapitalejerlaan%20lovlige%20og%20ulovlige

[Senest hentet eller vist den 3. oktober 2018].

FSR, 2018. *FSR Analyse - Anmærkninger om selskabernes ulovlige lån*. [Online]

Tilgængelig på: <https://www.fsr.dk/-/media/Files/Presse%20og%20nyheder/Analyser/Analyser/2018/A-%C3%A5n%20analysedokument%20final.ashx>

[Senest hentet eller vist den 4. oktober 2018]

Hulgaards Advokater, 2017. *Skats dummebøder*. [Online]

Tilgængelig på: <https://www.hulgaardadvokater.dk/2017/08/10/skats-dummeboeder/>

[Senest hentet eller vist den 1. oktober 2018]

Seehausen, J., 2012. *Eksempler på "kapitalejerlån" - selskabs- og skatteretligt*. [Online]

Tilgængelig på:

[https://www.fsr.dk/~media/Files/Revisordognet%202013/Jesper%20Seehausen/Aktion%C3%A6rl%C3%A5n%20og%20selvfinansiering%20\(1\).ashx](https://www.fsr.dk/~media/Files/Revisordognet%202013/Jesper%20Seehausen/Aktion%C3%A6rl%C3%A5n%20og%20selvfinansiering%20(1).ashx)

[Seneste hentet eller vist den 26. august 2018]

Skatteinform, 2017. *Lovliggørelse af kapitalejerlån - men pas på skat!!*. [Online]

Tilgængelig på: <https://www.skatteinform.dk/aktuel-skat/aktuel-skat-2017-1/>

[Senest hentet eller vist den 4. oktober 2018].

Bilag 1

Mellemregning med anpartshaver			
Dato	Debet	Kredit	Saldo
Primo	36.827,79		36.827,79
02-01-2012	1.682,80		38.510,59
02-01-2012	199,00		38.709,59
09-01-2012	200,00		38.909,59
09-01-2012	336.724,00		375.633,59
11-01-2012		58,90	375.574,69
31-01-2012		1.987,73	373.586,96
01-02-2012	1.682,80		375.269,76
01-02-2012	199,00		375.468,76
01-02-2012	498,00		375.966,76
07-02-2012	1.000,00		376.966,76
29-02-2012		2.191,73	374.775,03
01-03-2012	1.682,80		376.457,83
01-03-2012	199,00		376.656,83
07-03-2012	500,00		377.156,83
09-03-2012	2.000,00		379.156,83
12-03-2012	1.886,48		381.043,31
24-03-2012		54,00	380.989,31
31-03-2012		2.990,61	377.998,70
31-03-2012		15.625,00	362.373,70
02-04-2012	1.682,80		364.056,50
02-04-2012	205,18		364.261,68
02-04-2012	498,00		364.759,68
17-04-2012		68,50	364.691,18
18-04-2012		375,50	364.315,68
19-04-2012		50,25	364.265,43
27-04-2012		72,00	364.193,43
01-05-2012	1.682,80		365.876,23
01-05-2012	205,18		366.081,41
01-05-2012		38,50	366.042,91
02-05-2012		74,00	365.968,91
08-05-2012		69,95	365.898,96
08-05-2012		75,50	365.823,46
11-05-2012		22,00	365.801,46
11-05-2012		3,25	365.798,21
21-05-2012		25,00	365.773,21

Bilag 1 fortsat

22-05-2012		48,00	365.725,21
24-05-2012		26,00	365.699,21
25-05-2012	1.126,36		366.825,57
30-05-2012		37,25	366.788,32
01-06-2012	1.682,80		368.471,12
01-06-2012	205,18		368.676,30
01-06-2012	498,00		369.174,30
04-06-2012		21,00	369.153,30
04-06-2012		47,00	369.106,30
04-06-2012		75,50	369.030,80
07-06-2012		75,45	368.955,35
10-06-2012		406,00	368.549,35
12-06-2012		37,00	368.512,35
13-06-2012		55,75	368.456,60
18-06-2012		31,50	368.425,10
18-06-2012		44,50	368.380,60
18-06-2012		49,50	368.331,10
18-06-2012		31,50	368.299,60
25-06-2012		75,00	368.224,60
02-07-2012	1.682,80		369.907,40
02-07-2012	205,18		370.112,58
12-07-2012		25.000,00	345.112,58
12-07-2012		70.518,00	274.594,58
12-07-2012		25.000,00	249.594,58
17-07-2012		35,35	249.559,23
17-07-2012		51,40	249.507,83
18-07-2012		112,92	249.394,91
19-07-2012		1.516,00	247.878,91
19-07-2012		52,44	247.826,47
19-07-2012		61,74	247.764,73
19-07-2012		131,66	247.633,07
23-07-2012		1.052,00	246.581,07
24-07-2012		230,00	246.351,07
26-07-2012		40,50	246.310,57
27-07-2012		44,26	246.266,31
27-07-2012		274,50	245.991,81
29-07-2012		46,79	245.945,02
31-07-2012	1.878,41		247.823,43

Bilag 1 fortsat

31-07-2012		603,00	247.220,43
31-07-2012		80,00	247.140,43
01-08-2012	1.682,80		248.823,23
01-08-2012	205,18		249.028,41
01-08-2012	498,00		249.526,41
03-08-2012		28,00	249.498,41
06-08-2012		145,12	249.353,29
07-08-2012		34,17	249.319,12
17-08-2012		139,00	249.180,12
20-08-2012		53,46	249.126,66
23-08-2012		63,50	249.063,16
23-08-2012		74,48	248.988,68
27-08-2012	35.000,00		283.988,68
30-08-2012		82,00	283.906,68
03-09-2012	1.682,80		285.589,48
11-09-2012		65,28	285.524,20
11-09-2012		38,50	285.485,70
11-09-2012		185,64	285.300,06
18-09-2012	1.129,78		286.429,84
19-09-2012		55,00	286.374,84
28-09-2012		528,59	285.846,25
28-09-2012		263,70	285.582,55
28-09-2012		3,73	285.578,82
28-09-2012		104,38	285.474,44
28-09-2012		96,92	285.377,52
29-09-2012		58,90	285.318,62
29-09-2012		3,73	285.314,89
01-10-2012		285.000,00	314,89
01-10-2012	1.682,80		1.997,69
01-10-2012	498,00		2.495,69
01-10-2012	2.270,35		4.766,04
02-10-2012		45,50	4.720,54
02-10-2012		90,00	4.630,54
07-10-2012		275,08	4.355,46
08-10-2012	410,36		4.765,82
08-10-2012		24,23	4.741,59

Bilag 1 fortsat

09-10-2012		47,73	4.693,86
09-10-2012		25,36	4.668,50
11-10-2012		39,00	4.629,50
12-10-2012		231,00	4.398,50
12-10-2012		60,00	4.338,50
26-10-2012		499,00	3.839,50
27-10-2012		906,00	2.933,50
29-10-2012		20,14	2.913,36
01-11-2012	1.682,80		4.596,16
01-11-2012		53,71	4.542,45
01-11-2012		79,59	4.462,86
05-11-2012	1.130,35		5.593,21
05-11-2012		1.710,00	3.883,21
08-11-2012	1.500,00		5.383,21
08-11-2012		57,00	5.326,21
08-11-2012		39,76	5.286,45
09-11-2012		53,55	5.232,90
09-11-2012		47,36	5.185,54
09-11-2012		41,02	5.144,52
09-11-2012		79,81	5.064,71
19-11-2012		566,33	4.498,38
26-11-2012	4.500,00		8.998,38
27-11-2012	2.000,00		10.998,38
27-11-2012		62,00	10.936,38
03-12-2012	1.682,80		12.619,18
03-12-2012	498,00		13.117,18
03-12-2012		20,00	13.097,18
06-12-2012	745,00		13.842,18
10-12-2012		49,38	13.792,80
10-12-2012		42,07	13.750,73
11-12-2012		35,66	13.715,07
11-12-2012		33,57	13.681,50
14-12-2012		139,00	13.542,50
Ultimo			13.542,50

Bilag 2

Dato	Debet	Kredit	Saldo	Hævet til beskatning
Primo saldo, 2013			-89.084,00	
01-01-2013		-18.750,00	-107.834,00	
03-01-2013	92,00		-107.742,00	
21-01-2013	79,00		-107.663,00	
21-01-2013	237,00		-107.426,00	
21-01-2013	99,00		-107.327,00	
24-01-2013	4.786,00		-102.541,00	
29-01-2013	169,00		-102.372,00	
29-01-2013	167,00		-102.205,00	
29-01-2013	17.103,00		-85.102,00	
29-01-2013	169,00		-84.933,00	
26-02-2013	17.103,00		-67.830,00	
01-03-2013	50,00		-67.780,00	
01-03-2013	3.486,00		-64.294,00	
01-03-2013	50.000,00		-14.294,00	
27-03-2013	17.103,00		2.809,00	2.807,00
10-04-2013	500.000,00		502.809,00	500.000,00
29-04-2013	6.288,00		509.097,00	6.288,00
30-04-2013	17.103,00		526.200,00	17.103,00
14-05-2013		-1.958,00	524.242,00	
22-05-2013	70.000,00		594.242,00	70.000,00
22-05-2013	100.000,00		694.242,00	100.000,00
31-05-2013	17.103,00		711.345,00	17.103,00
07-06-2013	130.000,00		841.345,00	130.000,00
24-06-2013	30,00		841.375,00	30,00
28-06-2013	17.103,00		858.478,00	17.103,00
23-08-2013	30.000,00		888.478,00	30.000,00
09-12-2013	250,00		888.728,00	250,00
28-12-2013	40,00		888.768,00	40,00
Rente, 31-12-2013	59.047,00		947.815,00	59.047,00
	1.057.607,00	-20.708,00	1.036.899,00	949.771,00

Bilag 2 fortsat

Dato	Debet	Kredit	Saldo	Hævet til beskatning
Primo saldo, 2014			947.813,00	
25-02-2014	739,00		948.552,00	739,00
26-03-2014	2.262,00		950.814,00	2.262,00
24-04-2014	130.000,00		1.080.814,00	130.000,00
24-04-2014	30,00		1.080.844,00	30,00
30-04-2014	17.103,00		1.097.947,00	17.103,00
31-05-2014	17.103,00		1.115.050,00	17.103,00
10-06-2014	30,00		1.115.080,00	30,00
13-06-2014		-1.186.177,00	-71.097,00	
30-06-2014	17.103,00		-53.994,00	
30-06-2014	48.077,00		-5.917,00	
31-07-2014	17.103,00		11.186,00	11.186,00
29-08-2014	17.103,00		28.289,00	17.103,00
30-09-2014	17.103,00		45.392,00	17.103,00
31-10-2014	17.103,00		62.495,00	17.103,00
30-11-2014	17.103,00		79.598,00	17.103,00
31-12-2014	17.103,00		96.701,00	17.103,00
Rente, 31-12-2014	2.128,00		98.829,00	2.128,00
	337.193,00	-1.186.177,00	-848.984,00	266.096,00